

บทที่ 3

วิเคราะห์เปรียบเทียบทำนองหลักกับการประดิษฐ์เป็นทางเดี่ยวซอด้วง

เพลงเดี่ยว เป็นเพลงที่ได้รับการประดิษฐ์ ตกแต่งทำนองให้มีความวิจิตร และพิเศษแตกต่างไปจากเพลงบรรเลงเช่น เพลงเถา เพลงสามชั้น เพลงตับ เป็นต้น ในด้านการประดิษฐ์ทางนั้น ผู้ที่คิดประดิษฐ์ทางต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางความคิด ฝีมือ อย่างยิ่ง เพราะการบรรเลงเพลงเดี่ยวนั้นมีจุดมุ่งหมายในการบรรเลงเพียงคนเดียว และผู้ที่บรรเลงก็ต้องถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก กลวิธีในการบรรเลงได้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของผู้แต่ง และเพลงกราวในก็เป็นเพลงหนึ่งที่ได้รับการประดิษฐ์ ตกแต่งทางสำหรับการบรรเลงเดี่ยว ทั้งยังมีความเชื่อของนักดนตรีด้วยว่าเพลงเดี่ยวกราวในนั้นเป็นเพลงเดี่ยวชั้นสูง และเพลงนี้มีจุดเด่นอยู่ที่โยน เพราะเพลงกราวในจะมีหลายโยนและในการตกแต่งให้เป็นทางเดี่ยวนั้น โยนแต่ละชุดจะเปิดเสรีให้มีการตกแต่งทำนองเพื่อให้เกิดความวิจิตรพิสดาร ซึ่งครูปลั่ง วนเขจร ครูผู้มีความสามารถเป็นเลิศทางด้านซอด้วงก็ได้ตกแต่งทางเดี่ยวเพลงกราวในสำหรับซอด้วง และเป็นทางเดี่ยวซอด้วงทางหนึ่งที่มีความไพเราะเป็นอย่างยิ่ง สมควรแก่การศึกษาวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ต่อไปในภายภาคหน้า

การวิเคราะห์เปรียบเทียบทำนองหลักกับการประดิษฐ์เป็นทางเดี่ยวซอด้วง ทางครูปลั่ง วนเขจร นี้ ผู้วิจัยได้ทำการจำแนกออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ข้อกำหนดเบื้องต้น

- 3.1.1 สัญลักษณ์แทนเสียง
- 3.1.2 สัญลักษณ์แทนระดับเสียง
- 3.1.3 ศัพท์สังคีต

3.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทำนองหลักกับการประดิษฐ์เป็นทางเดี่ยวซอด้วง

- 3.2.1 สังคีตลักษณ์
- 3.2.2 จังหวะ
- 3.2.3 กลุ่มเสียง
- 3.2.4 การเคลื่อนที่ของทำนอง

โดยมีรายละเอียดของแต่ละข้อ ดังนี้

3.1 ข้อกำหนดเบื้องต้น

3.1.1 สัญลักษณ์แทนเสียง

3.1.1.1 สัญลักษณ์แทนเสียงในการบันทึกโน้ตของการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดใช้ตัวอักษรมาเป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ตเดี่ยวขอตัวงและทำนองหลัก ดังนี้

“ด”	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	โด
“เร”	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	เร
“ม”	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	มี
“ฟ”	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ฟา
“ช”	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ชอล
“ล”	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ลา
“ท”	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ที

3.1.1.2 ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบทำนองหลักหรือทางฆ้อง กับการประดิษฐ์เป็นทางเดี่ยวขอตัวง เพลงกราวใน ทางครูปั้ง วนเขจร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดใช้ตัวโน้ตตัวอักษรในการบันทึก โดยการบันทึกของทำนองหลักบันทึกเป็นโน้ตบรรทัดเดียวตามเสียงต่าง ๆ โดยเริ่มจากลูกฆ้องลูกทวนเป็นลูกที่ 1 และมีสัญลักษณ์แทนเสียงต่าง ๆ ดังนี้

ลูกฆ้องลูกที่ 1	เสียง เร	ใช้สัญลักษณ์	ร
ลูกฆ้องลูกที่ 2	เสียง มี	ใช้สัญลักษณ์	ม
ลูกฆ้องลูกที่ 3	เสียง ฟา	ใช้สัญลักษณ์	ฟ
ลูกฆ้องลูกที่ 4	เสียง ชอล	ใช้สัญลักษณ์	ช
ลูกฆ้องลูกที่ 5	เสียง ลา	ใช้สัญลักษณ์	ล
ลูกฆ้องลูกที่ 6	เสียง ที	ใช้สัญลักษณ์	ท
ลูกฆ้องลูกที่ 7	เสียง โด	ใช้สัญลักษณ์	ด
ลูกฆ้องลูกที่ 8	เสียง เร	ใช้สัญลักษณ์	ร
ลูกฆ้องลูกที่ 9	เสียง มี	ใช้สัญลักษณ์	ม
ลูกฆ้องลูกที่ 10	เสียง ฟา	ใช้สัญลักษณ์	ฟ
ลูกฆ้องลูกที่ 11	เสียง ชอล	ใช้สัญลักษณ์	ช
ลูกฆ้องลูกที่ 12	เสียง ลา	ใช้สัญลักษณ์	ล
ลูกฆ้องลูกที่ 13	เสียง ที	ใช้สัญลักษณ์	ท
ลูกฆ้องลูกที่ 14	เสียง โด	ใช้สัญลักษณ์	ด

ลูกฆ้องลูกที่ 15	เสียง เร	ใช้สัญลักษณ์ รั
ลูกฆ้องลูกที่ 16	เสียง มี	ใช้สัญลักษณ์ มั

และในการบันทึกโน้ตทางทำนองหลัก ผู้วิจัยกำหนดใช้การบันทึกในตาราง 2 บรรทัด บรรทัดบนแทนการบรรเลงด้วยมือขวา บรรทัดล่างแทนการบรรเลงด้วยมือซ้าย ตามตัวอย่าง ดังนี้

- - ร ม	-ช - ล	-ช - -	- ด - ด
- ด	-ช - ล	- ร - ด	- - - -

3.1.1.3 การบันทึกโน้ตทางเดี่ยวซอด้วงเพลงกราวใน ใช้ระบบโน้ตตัวอักษรในการบันทึก และบันทึกโน้ตแบบ 2 บรรทัด โดยกำหนดให้บรรทัดบนแทนเสียงที่เกิดจากการสีในสายเอกและบรรทัดล่างเป็นเสียงที่เกิดจากการสีในสายทุ้ม ดังนี้

				ร	ม	ฟ	ซั	ลั	ท	ด	ร	ม	ฟ	ซั
ช	ล	ท	ด	ร	ม	ฟ	ซั							

แถวบน เสียง ร ม ฟ ซั ลั เป็นเสียงที่เกิดจากการสีสายเอกในช่วงเสียงปกติ และในบรรทัดเดียวกันเสียง ท ด ร ม ฟ ซั เป็นเสียงที่เกิดจากการสีสายเอกในช่วงเสียงพิเศษ

แถวล่าง เสียง ช ล ท ด ร เป็นเสียงที่เกิดจากการสีสายทุ้มในช่วงเสียงปกติ และเสียง ม ฟ ซั เป็นเสียงจากช่วงเสียงพิเศษในแถวล่าง

ตัวอย่างการบันทึกโน้ตทำนองเดี่ยวซอด้วง

ซั ลั ซั ม	ซั ม ร		ร ม
	ด	ช ล ท ด	ท ด

โดยในการบันทึกโน้ตทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดใช้สัญลักษณ์แทนเสียงที่เกิดจากการใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการบรรเลง ดังนี้

1. สัญลักษณ์	‘	แทนเสียงที่เกิดจากการ “พรม” ซึ่งเป็นกลวิธีอย่างหนึ่งในการสืขอ โดยการไ้ปลายนิ้วกดลงที่สายในลักษณะของการแตะแล้วยกขึ้น กดลง สลับกันถี่ ๆ
2. สัญลักษณ์	ดริ
คิ	แทนเสียงจากการใช้กลวิธีการสับนิ้วและคันชัก ทั้งการสับ 2 เสียงและการสับ 3 เสียง
3. สัญลักษณ์	ดริม	แทนเสียงที่เกิดจากการใช้กลวิธีการรัวคันชัก

3.1.2 สัญลักษณ์แทนระดับเสียง

ในการดำเนินการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดใช้สัญลักษณ์แทนระดับเสียงทั้ง 7 เสียง ดังนี้

1. กลุ่มเสียง	ช ล ท X ร ม X	แทนระดับเสียงทางเพียงออล่าง
2. กลุ่มเสียง	ด ร ม X ช ล X	แทนระดับเสียงทางเพียงออบน
3. กลุ่มเสียง	ล ท ด X ร ม X	แทนระดับเสียงทางใน
4. กลุ่มเสียง	ร ม ฟ X ล ท X	แทนระดับเสียงทางนอก
5. กลุ่มเสียง	ฟ ช ล X ด ร X	แทนระดับเสียงทางขวา
6. กลุ่มเสียง	ท ด ร X ฟ ช X	แทนระดับเสียงทางกลาง
7. กลุ่มเสียง	ม ฟ ช X ท ด X	แทนระดับเสียงทางกลางแหบ

3.1.3 ศัพท์สังคิต

1.3.1 ทำนองหลัก หมายถึง การอ้างถึงทำนองทางฆ้องวงใหญ่

1.3.2 ทางเดี่ยว หมายถึง ทำนองในการบรรเลงที่ถูกตกแต่งให้เกิดความวิจิตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการบรรเลงคนเดียวและโชว์ความสามารถของผู้ที่บรรเลง

1.3.3 ทางเพียงออล่าง หมายถึง กลุ่มเสียงที่มีเสียงที่ 1 ตรงกับลูกฆ้องวงใหญ่ลูกที่ 3 และลูกที่ 10 โดยนับจากลูกทวนเป็นลูกที่ 1 (เสียงต่ำสุด)

1.3.4 ทางใน หมายถึง กลุ่มเสียงที่มีเสียงที่ 1 ตรงกับลูกฆ้องวงใหญ่ ลูกที่ 4 และ ลูกที่ 11 ซึ่งเป็นทางที่มีเสียงสูงกว่าทางเพียงออล่าง 1 เสียง

1.3.5 ทางเพียงอบน หมายถึง กลุ่มเสียงที่มีเสียงที่ 1 ตรงกับลูกฆ้องวงใหญ่ลูกที่ 6 และลูกที่ 13

1.3.6 ทางนอก หมายถึง กลุ่มเสียงที่มีเสียงที่ 1 ตรงกับลูกฆ้องวงใหญ่ ลูกที่ 7 และ 14

1.3.7 ทางขวา หมายถึง กลุ่มเสียงที่มีเสียงที่ 1 ตรงกับลูกฆ้องวงใหญ่ ลูกที่ 2 ลูกที่ 9 และลูกที่ 16

1.3.8 วรรคแรก หมายถึง 4 ห้องเพลงแรก หรือห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 4 จาก ปกติ 1 บรรทัดมี 8 ห้อง

1.3.9 วรรคหลัง หมายถึง 4 ห้องเพลงหลัง หรือห้องที่ 5 ถึงห้องที่ 8 จาก ปกติ 1 บรรทัดมี 8 ห้อง

1.3.10 ประโยค หมายถึง ทำนองเพลง 1 บรรทัดที่ประกอบด้วย 8 ห้อง เป็น 1 ประโยค หรือ 1 บรรทัดที่มี 2 วรรค คือวรรคแรก และวรรคหลัง รวมเป็น 1 ประโยค

2. การวิเคราะห์

2.1 สังคีตลักษณะ

เพลงกราวใน ทำนองหลักทำนองเดี่ยวซอดังนั้น พบว่ามีรูปแบบของการดำเนิน ทำนอง ดังนี้

1. กลุ่มลูกโยนที่ 1 โยนเสียง “โด”
2. กลุ่มลูกโยนที่ 2 โยนเสียง “เร”
3. เนื้อเพลงกราวใน เนื้อที่ 1 มี 3 ประโยค หรือมี 6 หน้าทับ
4. เนื้อเพลงกราวใน เนื้อที่ 2 มี 12 ประโยค หรือมี 24 หน้าทับ
5. กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “ที”
6. กลุ่มลูกโยนที่ 3 โยนเสียง “ที”
7. กลุ่มลูกโยนที่ 4 โยนเสียง “มี”
8. กลุ่มลูกโยนที่ 5 โยนเสียง “ลา”

9. กลุ่มลูกโยนที่ 6 โยนเสียง “ฟา”
10. กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “โด”
11. กลุ่มลูกโยนที่ 7 โยนเสียง “โด”

โดยในทำนองหลักสามารถเขียนเป็นสัญลักษณ์แทนการบรรเลงได้ ดังนี้

ด/ร/น/ช/ท/ม/ล/ฟ/ช/ด/ร

ด	แทนทำนองในกลุ่มโยนเสียง “โด”
ร	แทนทำนองในกลุ่มโยนเสียง “เร”
น	แทนส่วนที่เป็นเพลงกราวใน
ท	แทนทำนองในกลุ่มโยนเสียง “ที”
ม	แทนทำนองในกลุ่มโยนเสียง “มี”
ฟ	แทนทำนองในกลุ่มโยนเสียง “ฟา”
ล	แทนทำนองในกลุ่มโยนเสียง “ลา”
ช	แทนกลุ่มทำนองเชื่อมโยนไปยังเสียงต่อไป
/	แทนการจบของทำนองในกลุ่มโยนเสียงต่าง ๆ

ทำนองเดี่ยวขอด้วงเพลงกราวในสามารถเขียนสัญลักษณ์แทนการบรรเลงได้ ดังนี้

1ด 2ด 3ด 4ด/4ร 3ร 4ร/น/ช/4ม 3ม 4ม/4ล 3ล 4ล/3ฟ 4ฟ/ ช/2ด 1ด

1ด	แทนทำนองขึ้นสองบรรทัดแรกซึ่งอยู่ในโยนเสียง “โด”
2ด	แทนทำนองเก็บ 3 บรรทัดที่ต่อจาก 1ด อยู่ในโยนเสียง “โด”
3ด	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะครวญในโยนเสียง “โด”
4ด	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะเก็บในโยนเสียง “โด”
4ร	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะครวญในโยนเสียง “เร”
3ร	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะเก็บในโยนเสียง “เร”
4ม	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะเก็บในโยนเสียง “มี”
3ม	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะครวญในโยนเสียง “มี”
4ล	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะเก็บในโยนเสียง “ลา”
3ล	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะครวญในโยนเสียง “ลา”
3ฟ	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะครวญในโยนเสียง “ฟา”
4ฟ	แทนส่วนของทำนองที่มีลักษณะเก็บในโยนเสียง “ฟา”
น	แทนส่วนที่เป็นเนื้อเพลงกราวใน

- ช แทนทำนองเชื่อมโยนไปเสียงต่อไป
/ แทนสัญลักษณ์ในการจบเนื้อเพลง และจบโยนแต่ละโยน

ในทำนองหลักของเพลงกราวในนั้นพบว่ามียอนเพิ่มอีก 2 เสียง คือเสียง “โด” และเสียง “เร” ซึ่งทั้ง 2 เสียงนี้เป็นเสียงที่ซ้ำกับตอนแรกและในทำนองเดี่ยวซอด้วงจะจบลงเพียงเท่านี้โดยไม่มีทำนองซ้ำเสียงโยนเสียง “โด” และโยนเสียง “เร”

ทั้งนี้จากการแบ่งโยนของทำนองหลักนั้น มีทำนองในโยนเสียง “มี” ครั้งที่สอง และเสียง “เร” ครั้งที่สองเป็นกลุ่มทำนองเพื่อการเชื่อมเสียงไปสู่เสียงต่อไป

เพลงกราวในทางทำนองหลักหรือทางฆ้องและทำนองเดี่ยวมีลักษณะของกลุ่มลูกโยนทั้งหมดเรียงลำดับเหมือนกัน ตามรายละเอียดของลำดับโน้ตเพลงจากการบรรเลง ดังนี้

ทำนองหลักเพลงกราวใน สองชั้น

1. กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง “โด”

-- ร ม	- ช - ล	- ช - -	- ด - -	ริ ด - -	ด ล - -	ล ช - -	ช ม - -
- ด	- ช - ล	- ร - ด	- - - -	- - ล ช	- - ช ม	- - ม ร	- - ร ด

ม - ร ม	ช - ม ช	- - ช ล	ด - ล ด	ริ ด - -	ด ล - -	ล ช - -	ช ม - -
- ด - -	- ร - -	ร ม - -	- ช - -	- - ล ช	- - ช ม	- - ม ร	- - ร ด

- - - ด	- - - ด	- - - ด	- ด - -	- - - ด	- - - ด	- - - ด	- ด - -
- ช - -	- ช - -	- ช - -	- ช - -	- ช - -	- ช - -	- ช - -	- ช - -

- - - ด	- ด - -	- - - ด	- ด - -
- ช - -	- ช - -	- ช - -	- ช - -

2. กลุ่มลูกโยนที่ 2 เสียง “เร”

- - - ด	- - ร ม	- ม - -	ร ม - ร
- ช - -	- ด - -	- - ร ด	- - - ล

--ชช	-ล-ท	-ช-ล	--ทท	--ชช	ลท-ล	-ช-ฟ	-ม-ร
-ช--	-ล-ท	-ช-ล	-ท--	-ช--	-ท-ล	-ช-ฟ	-ม-ร

-ร-ท	ล ล--	--ลท	--ด ร	--ร ม	--ฟช	-ล--	ชฟ--
-ช--	-ช-ร	-ช--	ลท--	-ด--	ร ม--	ฟ-ชฟ	--ม ร

-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร	-ร-ร
---ช	---ร	---ช	---ร	---ช	---ร	---ช	---ร

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนเนื้อที่ 1

--ร ม	-ท-ล	---ม	-ร--	--ร ม	-ท-ล	---ม	-ร--
-ด--	-ท-ล	-ท--	-ล--	-ด--	-ท-ล	-ท--	-ล--

-ฟ--	-ม-ฟ	---ม	----	--ลท	-ล--	-ล-ล	-ฟ--
---ร	----	-ท--	-ร-ท	-ช--	---ฟ	---ฟ	--ม ร

-ฟ--	-ม-ฟ	---ม	----	--ลท	-ล--	-ล-ล	-ฟ--
---ร	----	-ท--	-ร-ท	-ช--	---ฟ	---ฟ	--ม ร

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2 บรรเลง 2 รอบ

--ลท	--ทท	-ร-ท	-ล-ท	-ล-ช	--ชช	-ล-ท	--ทท
-ช--	-ท--	-ร-ท	-ล-ท	-ล-ช	-ช--	-ล-ท	-ท--

--ลท	-ร-ม	-ม-ม	-ร-ท	-ล-ช	--ชช	-ล-ท	--ทท
-ช--	-ร-ม	-ช-ม	-ร-ท	-ล-ช	-ช--	-ล-ท	-ท--

---ล	-ทล-	-ล--	ช----	-ฟ--	---ร	--มฟ	---ล
-ล--	---ฟ	-ม--	-ฟม-ฟ	--ม ร	-ล--	-ร--	-ล--

- ด --	- ท - ด	--- ท	-----	- ฟ --	--- ร	-- ม ฟ	--- ล
--- ล	-----	- ฟ --	- ล - ฟ	-- ม ร	- ล --	- ร --	- ล --

- ท - ล	-- ร ม	- ฟ ล -	ฟ ม --	-- ล ท	- ล --	- ล - ล	- ฟ --
- ฑ - ล	- ฑ --	--- ม	-- ร ฑ	- ช --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม ร

- ฟ --	- ม - ฟ	--- ม	-----	-- ล ท	- ล --	- ล - ล	- ฟ --
--- ร	-----	- ท --	- ร - ท	- ช --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม ร

3. กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง "ที"

-- ร ม	- ท - ล	--- ม	- ร --	-- ร ม	- ท - ล	--- ม	- ร --
- ด --	- ฑ - ล	- ฑ --	- ล --	- ด --	- ฑ - ล	- ฑ --	- ล --

-- ช ช	ล ท - ล	--- ม	- ร --	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ร์
- ช --	- ฑ - ล	- ฑ --	- ล --	- ช - ล	- ฑ - ล	- ช - ล	- ฑ - ร

-- ช ช	ล ท - ล	- ช - ฟ	- ม - ร
- ช --	- ฑ - ล	- ช - ฟ	- ม - ร

4. กลุ่มลูกโยนที่ 3 เสียง "ที"

- ฟ - ม	- ร - ฑ	-- ล ฑ	- ร - ฑ	- ฟ - ม	- ร - ฑ	-- ล ฑ	- ร - ฑ
- ฟ - ม	- ร - ฑ	- ช --	- ร - ฑ	- ฟ - ม	- ร - ฑ	- ช --	- ร - ฑ

- ม ร -	- ร --	- ม ร -	- ร --	- ม ร -	- ร --	- ม ร -	- ร --
--- ล	--- ฑ	--- ล	--- ฑ	--- ล	--- ฑ	--- ล	--- ฑ

5. กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง "มี"

- ฟ - ม		ด ท	-- ร ม
	- ร --	ทล -	- ด --

- ร ม	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม	- - - ม	- - - ร	- - ม ร	- - ม ม
- ด - -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม	- - - ม	- - - ร	- - ม ร	- ม - -

- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม
- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม

- ร ม	- ม - -	- ร ม	- ม - -	- ร ม	- ม - -	- ร ม	- ม - -
- ด - -	- ม - -	- ด - -	- ท - -	- ด - -	- ม - -	- ด - -	- ท - -

- ท - -	ท ล - -	- ร ม	- ม - -	- ท - -	ท ล - -	- ร ม	- ม - -
- - ล ช	- - ช ม	- ด - -	- ท - -	- - ล ช	- - ช ม	- ด - -	- ท - -

- ร ม	- ม - -	- ร ม	- ม - -
- ด - -	- ท - -	- ด - -	- ท - -

6. กลุ่มลูกโยนที่ 5 เสียง "ลา"

- ม - -	ม ร - ม	- ล - -	ช ช - ล
- ร - ท	- ล - ท	- ล - ช	- - - ล

- ช - -	ล ท - ร	- ม - ร	- ท - ล	- - - ล	- - - ช	- - ล ช	- - ล ล
- ร - -	ช - - - ร	- ม - ร	- ท - ล	- - - ล	- - - ช	- - ล ช	- ล - -

- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล
- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล

7. กลุ่มลูกโยนที่ 6 เสียง "ฟา"

- - ท ท	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- ท - -	ล ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ
- ท - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ด	- - ล ฟ	- - ม ร	- ล - -	- ร - -

- ม ฟ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- - - ฟ	- - - ม	- - ฟ ม	- - ฟ ฟ
- ร - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- - - ฟ	- - - ม	- - ฟ ม	- ฟ - -

- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ
- - - ท	- - - ฟ	- - - ท	- - - ฟ	- - - ท	- - - ฟ	- - - ท	- - - ฟ

8. กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง "โต"

- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -
- - - ม	- - - ฟ	- - - ม	- - - ฟ	- - - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ม

- ช - -	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	- ม - ม	- ช - -	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	- ม - ม
- - ฟ ม	- - ฟ -	- - ม ร	- - ม -	- - ฟ ม	- - ฟ -	- - ม ร	- - ม -

- - - ม	- - - ม	- ฟ - -	ฟ - - - ม	- - - ม	- - - ม	- ฟ - -	ฟ - - - ม
- ท - -	- ร - -	- - - -	- ม ร - -	- ท - -	- ร - -	- - - -	- ม ร - -

- ฟ - -	ฟ - - - ม	- ฟ - -	ฟ - - - ม
- - - -	- ม ร - -	- - - -	- ม ร - -

9. กลุ่มลูกโยนที่ 7 เสียง "โต"

- - - ด	- - ร ม	- ล - -	ช ม - -	- ท - -	- ล - -	- ช - ช	- - - ต
- ช - -	- ด - -	- - ช ม	- - ร ด	- - ล ช	- - - ช	- - - ร	- - - ด

- ช - ต	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ต	- - - ต	- - - ท	- - ต ท	- - ต ต
- ร - ด	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ด	- - - ด	- - - ท	- - - ท	- ด - -

- ต - ต	- ต - ต	- ต - ต	- ต - ต	- ต - ต	- ต - ต	- ต - ต	- ต - ต
- - - ฟ	- - - ด	- - - ฟ	- - - ด	- - - ฟ	- - - ด	- - - ฟ	- - - ด

ทำนองหลักที่ต่อจากนี้ นั้นครูท่านไม่นับว่าเป็นโยนเสียงที่ 7 เสียงที่ 8 เพราะเป็นโยนที่กลับไปเสียงเดิม และในการประดิษฐ์ทำนองเดี่ยวซอด้วงจะจบเพียงแคโยนเสียง "โด" (เสียง "โด" สูง) ตามทำนองหลักเท่านั้น

ทำนองหลักหรือทางฆ้องที่ต่อจากโยนเสียง "โด" (เสียง "โด" สูง) คือ

1. กลุ่มลูกโยนเสียง "โด" (เสียง "โด" สูง)

-ช - ล	-- ตั้ ตั้	- มี่ - รั้	-- ตั้ ตั้
- ร - ม	- ด --	- ม - ร	- ด --

-ช - ล	-- ตั้ ตั้	- มี่ - รั้	-- ตั้ ตั้	- มี่ - รั้	- ตั้ - รั้	- มี่ - รั้	-- ตั้ ตั้
- ร - ม	- ด --	- ม - ร	- ด --	- ม - ร	- ด - ร	- ม - ร	- ด --

- มี่ - รั้	- ตั้ - รั้	- มี่ - รั้	-- ตั้ ตั้	- มี่ - รั้	- ตั้ - รั้	- มี่ - รั้	-- ตั้ ตั้
- ม - ร	- ด - ร	- ม - ร	- ด --	- ม - ร	- ด - ร	- ม - ร	- ด --

รั้ ตั้ --	ตั้ ล --	ล ช --	ช ม --	--- ด	--- ด	--- ด	- ด --
-- ล ช	-- ช ม	-- ม ร	-- ร ด	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --

--- ด	--- ด	--- ด	- ด --	--- ด	- ด --	--- ด	- ด --
- ช --	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --

2. กลุ่มลูกโยนเสียง "เร"

--- ด	-- ร ม	- ม --	ร ม - ร	-- ช ช	- ล - ฑ	- ช - ล	-- ท ท
- ช --	- ด --	-- ร ด	--- ล	- ช --	- ล - ฑ	- ช - ล	- ฑ --

-- ช ช	ล ท - ล	- ช - ฬ	- ม - ร	- ร - ฑ	ล - ล -	-- ล ท	-- ด ร
- ช --	- ฑ - ล	- ช - ฬ	- ม - ร	- ช --	- ช - ร	- ช --	ล ฑ --

-- ร ม	-- ฟ ช	- ล --	ช ฟ --	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร
- ด --	ร ม --	ฟ - ช ฟ	-- ม ร	--- ช	--- ร	--- ช	--- ร

- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร
--- ช	--- ร	--- ช	--- ร

ทำนองเดี่ยวซอด้วง เพลงกราวใน สองชั้น

1. กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง "โด"

				-- ร ม	- ช - ร	มี ร ช	
--- ช	-- ร ด ล	- ช - ด	- ๗ - ด	ด		ด	- ๗ - ด

--- ร ม	- ช - ล	ล ช ม - ช		- ม --	ล ช ม - ร	ม ร ช	
		ด	ร - ด ๗ - ด			ช	- ล ช ล - ด

ร ม	<i>W</i> ร ม ม ม ม	ช ร ม ช	<i>W</i> ม ช ช ช ช	ร ม ช ล	<i>W</i> ช ล ล ล ล	ร ช ล ด	<i>W</i> ล ด ด ด ด
ช ด							

ร ม	ร ม ร ม	ช ร ม ช	ม ช ม ช	ร ม ช ล	ช ล ช ล	ร ช ล ด	ล ด ล ด
ช ด							

ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ร ช ล ด	ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ร ช ล ด
ช ด				ช ด			

ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช -	----	-- ล -	- ช ม -	----	- ช ล -
ช ด							

- ด --	- ช --	-- ล ช ร ช	ล ช ร ช --	--- ล	--- ล	↓ - - ด -	--- ด

<u>---ดํ</u>	<u>---ดํ</u>	<u>---ดํ</u>	<u>---ดํ</u>	<u>---ดํ</u>	<u>-รํม-</u>	<u>ขม-รต-มร</u>	<u>-มรต-รํ</u>

<u>-ร-ขม</u>	<u>---รต</u>	<u>-รํ--</u>	<u>ขม-รต มร</u>	<u>-มรต-รํ</u>	<u>-ร-ขม</u>	<u>-รต--</u>	<u>----</u>

<u>----</u>	<u>---ดํ</u>	<u>---ดํ</u>	<u>---ดํ</u>

<u>-มรต</u>	<u>มรตล</u>	<u>รตลข</u>	<u>ดลขม</u>	<u>ลขมร</u>	<u>ขมร</u>		<u>ร ม</u>
					ด	ข ล ๗ ด	๗ ด

<u>ขลขม</u>	<u>ขร-มร</u>	<u>ขร-รม</u>	<u>-ร--</u>	<u>---มร</u>	<u>--ขร</u>	<u>---ขม</u>	<u>-ร-รม</u>
			ด				ด

<u>----</u>	<u>-ข-ล</u>	<u>--ขม-</u>	<u>--ขล-</u>	<u>--ด-</u>	<u>--ข-</u>	<u>--ลข รข</u>	<u>ลข รข--</u>

<u>---ล</u>	<u>---ล</u>	<u>---ด</u>	<u>---ด</u>	<u>----</u>	<u>----</u>	<u>---ล</u>	<u>---ล</u>

<u>---ท</u>	<u>---ล</u>	<u>---ข</u>	<u>---ดล</u>	<u>----</u>	<u>-ท-ล</u>	<u>---ข</u>	<u>--ดล</u>

<u>---ข</u>	<u>-ข--</u>	<u>--ขล</u>	<u>--ขม</u>	<u>----</u>	<u>-ฟ--</u>	<u>-ม--</u>	<u>----</u>

<u>---ร</u>	<u>--มร</u>	<u>-ข--</u>	<u>-ม--</u>	<u>---ฟ</u>	<u>---ม</u>	<u>--ร</u>	<u>-ร-มร</u>
						ด	

--- ឃុំ	- ម --	--- ម	--- រ	-- ឃុំ ម	- រ ឃុំ ម	- រ ឃុំ ម	- រ - ឃុំ

			↓				
--- ឃ	--- ឃ	--- ឃ	--- ត	-----	--- ត	--- ត	- រី ត ត

- រី ត ត	- រី ត ត	- រី ត ត	- រី ត ត

- រី ត ឃ	ត រី ត រី	ម រី ត ឃ	ត រី ត ត	- រី ត ឃ	ត រី ត រី	ម រី ត ឃ	ត រី ត ត

ម ឃុំ ម ម	ម ឃុំ ម ម	ម ត រី រី	រី ម រី រី	ម ឃុំ ម ម	ម ត រី រី	រី ម រី រី	ត ឃ ត ត

ម ឃុំ ម ម	ម ឃុំ ម ម	ម ត រី រី	រី ម រី រី	ម ឃុំ ម ម	ម ត រី រី	រី ម រី រី	ត ឃ ត ត

ត ឃុំ ម ម	ម ឃ ត ត	ត ម រី រី	រី ឃ ត ត	ត ឃុំ ម ម	ម ឃ ត ត	ត ម រី រី	រី ឃ ត ត

ឃ ឃ ត ឃ	ត ត ឃ ត	ឃ ឃ ត ឃ	ត ត ឃ ត	ឃ ឃ ម ឃ	ម ម ឃ រី	ឃ ឃ រី ឃ	រី រី ឃ ត

ឃ ឃ ម ឃ	ម រី ឃ រី	ឃ ឃ រី ឃ	រី ត ឃ ត	ឃ ឃ ម ឃ	ម រី ឃ រី	ឃ ឃ រី ឃ	រី ត ឃ ត

ឃ ឃ ត ឃ	ត ត ឃ ត	ឃ ឃ ត ឃ	ត ត ឃ ត	ឃ ឃ ត ឃ	ត ត ត ឃ	ត ឃ ត ឃ	ត ត ឃ ត

				ชั้วรชั้ว			
ชลชด	ทลทด	ทดรด	ทลทด	ด	ทลทด	ทดรด	ทลทด

ทลทด	ทลทด	ทลทด	ทลทด

2. กลุ่มลูกโยนที่ 2 เสียง "เร"

	ร ม	ฟ ชั้วฟ ลั้ว	ชั้วฟ ม ร
ชลทด	ทด		

ร	ม ร		ร	ม ร ชั้ว	ร ม	ฟ ชั้วฟ-ลั้ว	--- ฟ
ลทด	ดท	ลชลท	ลทด	ด	ทด		

----	- ม --	--- มั้ว	--- มั้ว	- ชั้ว -		--- ช	--- ชฟ
				ช	- ช ชชชช		

--- มร	มฟ ---	- ชั้วลั้ว --	--- ลั้ว	-----	--- ลั้ว	--- ชั้วฟ	--- ม

- ฟชั้ว - ฟ	- ชั้วลั้ว - ฟชั้ว	- ม - ฟชั้ว	- ฟชั้วลั้ว-ลั้วชฟ	- ฟชั้วลั้ว-ลั้วชฟ	--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ

--- ม	----	- ช --	- ฟ --	--- ม	- ช ฟ -	- ม - รด	มั้ว - ร
							ด

- ร	- รฟ --	- ม - ร	- ร - มั้ว	----	- มั้ว ร ร	- มั้ว ร ร	- มั้ว ร ร
ด	ด -		ด	ด			

----	- มั้ว ร ร	- มั้ว ร ร	- มั้ว ร ร

						ร	ร ม ร ร
ช ล ์ ช ช	ช ล ์ ช ช	ล ์ ล ล	ล ์ ล ล	ท ด ท ท	ท ด ท ท	ด ด ด	

						ร	ร ม ร ร
ช ล ์ ช ช	ช ล ์ ช ช	ล ์ ล ล	ล ์ ล ล	ท ด ท ท	ท ด ท ท	ด ด ด	

		ร	ร ม ร ร			ร	ร ม ร ร
ล ์ ล ล	ท ด ท ท	ด ด ด		ล ์ ล ล	ท ด ท ท	ด ด ด	

ช ์ ช ์ ช ์	ช ์ ช ์ ช ์	ช ์ ล ์ ช ์	ช ์ ล ์ ช ์ ฟ	ม ร	ร ม ฟ	ม ร ช ์ ฟ	ม ร ร
				ด ช	ด		ด

		ร	ร ฟ	ม ร	ร ม ฟ	ม ร ช ์ ฟ	ม ร ร
ด ด ด ช	ด ด ด ช	ด ด ช	ด ด	ด ช	ด		ด

ฟ	ม ร ร	ช ์ ร ช ์ ฟ	ม ร ร	ฟ	ม ร ร	ช ์ ร ช ์ ฟ	ม ร ร
ด ช ด	ด		ด	ด ช ด	ด		ด

ช ์ ฟ ม ร	ช ์ ฟ ม ร	ช ์ ฟ ม ร	ช ์ ฟ ม ร

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

ร ล ์ ช ์ ฟ	ช ์ ล ์ ล ์ ล ์	ร ม ฟ ล ์	ร ฟ ม ร	ฟ	ร		ฟ ม ร
				ด ท ด	ด ท ล	ท ช ท ล	ช

ฟ ม ฟ ร	ม ฟ ม ฟ	ร ม ฟ ล ์	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ์ ล ์ ล ์	ฟ ม ร	ล ์ ฟ ม ร
			ท	ล ท		ท	

ล ์ ฟ ม ฟ	ร ม ฟ ช ์	ฟ ช ์ ล ์ ช ์	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ์ ล ์ ล ์	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
			ท	ล ท		ท	

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

				ร ม ร		ร ม ฟ ชั้	ฟ ม ร
ช ท ล ท	ร ท ล ท	ช ท ล ท	ร ท ล ท	ล	ร ท ล ช		ท

	ร ม	ฟ ชั้ ลั้ ชั้	ฟ ม ร	ชั้ ม ร		ลั้ ชั้ ม ร	ชั้ ม ร
รื ช ล ท	ล ท		ท	ล	ร ท ล ช		ท

ร ฟ ม ฟ	ลั้ ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ลั้ ฟ ม ฟ	ลั้ ม ฟ ลั้	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	ชั้ ลั้ ลั้ ลั้ ^W
						ล	

	ร ม	ร	ฟ	ลั้ ร ม ฟ	ลั้ ฟ ม ร	ร ม ฟ	ชั้ ลั้ ลั้ ลั้ ^W
ด ท ด ล	ท ด	ด ท ล	ด ท ล			ล	

ร	ร ม	ฟ ชั้ ลั้ ชั้	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ลั้ ลั้ ลั้	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
ท ท ท	ล ท		ท	ล ม		ท	

ลั้ ฟ ม ฟ	ร ม ฟ ชั้	ฟ ชั้ ลั้ ชั้	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ลั้ ลั้ ลั้ ^W	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
			ท	ล ท		ท	

ร ท ลั้ ท	รื ท ลั้ ท	ร ท ลั้ ท	รื ท ลั้ ร	ท ลั้ ชั้ ท	ลั้ ชั้ ร ชั้	ลั้ ชั้ ท ชั้	ลั้ ท ท ชั้

	ร ม	ฟ ชั้ ลั้ ชั้	ฟ ม ร	ชั้ ม ร		ลั้ ชั้ ม ร	ชั้ ม ร
ช ล ท ร	ล ท		ท	ล	ร ท ล ช		ท

ร ฟ ม ฟ	ลั้ ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ลั้ ฟ ม ฟ	ลั้ ม ฟ ลั้	ร ฟ ม ร	ลั้ ร ม ฟ	ชั้ ลั้ ลั้ ลั้ ^W

	ร ม	ร	ฟ	ล้ ร ม ฟ	ล้ ฟ ม ร	ล้ ร ม ฟ	ช้ ล้ ล้ ล้ ล้
ด ท ด ล	ท ด	ด ท ล	ด ท ล				

ร	ร ม	ฟ ช้ ล้ ช้	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล้ ล้ ล้	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
ท ท ท	ล ท		ท	ล ม		ท	

ม ฟ ล้	ร ม ฟ	ร ม	ร	ร ม	ร ม ฟ ล้	ฟ ม ร	ล้ ฟ ม ร
ท	ล	ท ช	ล ท ล	ท ท		ท	

3. กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “ที”

ร	ม ฟ ช้ ล้		ฟ ม ร	ช้ ร ช้ ฟ	ร		ฟ ม ร
ท ล ช		ท ช ท ล	ช		ด ท ล	ท ช ท ล	ช

ม ฟ ล้ ม	ฟ ม ร		ร ม ร ร	ล้ ม ล้ ช้	ฟ ม ร		ร ม ร ร
	ท	ล ช ล ท			ท	ล ช ล ท	

4. กลุ่มลูกโยนที่ 3 เสียง “ที”

- มี ⁺ ฟ ช้	ฟ ม ร		ร ม ร	ล้ ม ฟ ช้	ฟ ม ร		ร ม ร ท
	ท	ล ช ล ท	ท		ท	ล ช ล ท	

	ร ม ร		ร ม ร	ร ม้ ร	ร ม้ ร	ร ม้ ร	ร ม้ ร
ล ช ล ท	ท	ล ช ล ท	ท	ล	ท	ล	ท

ร ร	ร ร	ร ร	ร ร	
ล ท	ล ท	ล ท	ล -	- - - ท

5. กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง “มี”

			--- มี ⁺	- ช้ - -	ร ช้ - ช้ ⁺ มี ⁺	- ร -	- ร มี ⁺
--- ท	--- ล ⁺ ช	--- ล ⁺ ท				ท	ท

--- ล้	- ล้ - ล้	- ท์ - ร์	--- ร์ม	--- ม้	--- ม้	--- ม้	--- ม้

--- ร์ท ---	--- ม้ ร์ ---	--- ท์ ล้ ---	--- ร์ ท ---	--- ล้ ฑ ---	--- ท์ ล้ ---	- ฑ ---	--- ฑ ล้

----	- ฑม ---	----	- ฟ ---	----	- ม ---	--- ร์	- ฑ ---

- ร์ ---	--- ล้	----	--- ฑม	----			
					- ท ---	--- ททท	--- ลฑ - ลฑ

- ฑ	- ร์ - ม	----	-- ร์ -	-- ฑ -	- ร์ - ล้	----	--- ฑม
- ท							

----	--- ม	--- ม	--- ม

ร ม	ฑ ล้ ฑ ม	ร ท ร	ร ม ม ม	ร	ม	ฑ ร์ ม	ร ม ม ม
ล ท		ม		ท ล ฑ	ท ล ฑ	ท	

ร ม	ฑ ล้ ฑ ม	ร ท ร	ร ม ม ม	ร	ม	ฑ ร์ ม	ร ม ม ม
ล ท		ม		ท ล ฑ	ท ล ฑ	ท	

ร ม	ร ม ฑ ม	ร ม	ร ม ฑ ม	ฑ ฑ ฑ ร์	ฑ ฑ ฑ ม	ฑ ฑ ฑ ร์	ฑ ฑ ฑ ม
ล ท		ล ท					

6. กลุ่มลูกโยนที่ 5 เสียง "ลา"

ร	ร ม	ร ม ฑ	ร ม ฑ ล้	ฑ ฟ ม ร์	ฟ ม ร์	ม ร์	ร
ล ท	ล ท	ท			ด	ด ท	ด ท ล

ร		- ร - ม	- ฟ - -	--- ฑ	- ฌ - -	--- ฑีฟ	- ฑีล - -
- ท ล	ท ลช -						

- ร - -	- ร - -	-----	- ร - ฌ	-----	--- ฌ	--- ฌ	--- ฌ

-----	--- ฌ	- ฑีล ฌ	- ฑีล ฌ

ร ร ร ร	ร ร ร ฌ	ร ร ร ฑ	ร ร ร ฌ	ร ร ร ฑี	ร ร ร ฌ	ร ร ร ฑ	ร ร ร ฌ

ร ร ร ร	ร ร ร ฌ	ร ร ร ฑ	ร ร ร ฌ	ร ร ร ฑี	ร ร ร ฌ	ร ร ร ฑ	ร ร ร ฌ

ร ฌ ร ฌ	ร ฑ ร ฌ	ร ฑี ร ฌ	ร ฑ ร ฌ	ร ฌ ร ฌ	ร ฑ ร ฌ	ร ฑี ร ฌ	ร ฑ ร ฌ

ร ฌ ฑ ฌ	ร ฌ ฑ ฌ	ร ฌ ฑ ฌ	ร ฌ ฑ ฌ	ฌ ฑ ฌ ฌ	ฑ ฌ ฑ ฌ	ฌ ฑ ฌ ฌ	ฌ ฑ ฌ -

7. กลุ่มลูกโยนที่ 6 เสียง "ฟา"

--- ม	-----	--- ฌ	--- ม	ฌีฟ - มร	--- ร	--- ม	--- ฟ

-----	- มร - มฟ	- ฌ			--- ร	--- ม	--- ฟ
		- ล	- ทลช - ลท	--- ด			

-----	--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ

----	--- ร	--- ม	--- ฟ	--- ล	--- ร	--- ม	--- ฟ

----	--- ร	--- ม	--- ฟ	--- ล	--- ร	--- ม	--- ฟ

ร ฟ ม ฟ	ล ฟ ม ร	ร	ฟ ม ล ฟ	ร ฟ ม ฟ	ล ฟ ม ร	ร	ฟ ม ล ฟ
		ล ท ด				ล ท ด	

ล ล ล ร	ล ล ล ฟ	ล ล ล ม	ล ล ล ร	ล ล ล ฟ	ล ล ล ม	ล ล ล ร	ล ล ล ฟ

8. กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “โด”

ล ล ล ร	ล ล ล ฟ	ล ล ล ม	ล ล ล ร	ล ล ล ฟ	ล ล ล ม	ล ล ล ร	ล ล ล ม

ล ร ล ฟ	ล ม ล ร	ล ฟ ล ม	ล ร ล ฟ	ล ร ล ฟ	ล ม ล ร	ล ฟ ล ม	ล ร ล ม

ล ม ล ช้	ฟ ม ร ม	ล ม ล ช้	ฟ ม ร ม	ล ช้ ฟ ม	ล ช้ ฟ ม	ล ช้ ฟ ม	ล ช้ ฟ ม

9. กลุ่มลูกโยนที่ 7 เสียง “โด”

ร ม ช้	ฟ ม ร		ร ม	ฟ ช้ ล	ร ม ฟ	ร ม	ร
ด	ด	ท ล ช ล	ท ด	ด	ท	ด ล	ท ด ด

ร ม	ช้ ร ม ช้	ร ม ช้ ล			ร ม	ช้ ล ช้ ม	ช้ ร ม
ช ด			ด ช ล ด	ช ล ท ด	ท ด		-ด

				รม	- ช-ลัษีร	- มรัช	
--- ช	--- รัตล	- ช - ด	- ท - ด	-- ด		- ด	- ท - ด

จากรายละเอียดของทำนองเพลงกราวในทั้งทำนองหลักหรือทางฆ้อง และทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น พบว่าการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงสร้างให้จบเพียงแคโยนเสียง “โด” ซึ่งเป็นเสียง “โด” ในระดับเสียงสูงของทางฆ้องวงใหญ่

ทั้งนี้ในการแบ่งโยนเสียงต่าง ๆ ของเพลงกราวในตามที่ผู้วิจัยได้แบ่งไปแล้วนั้นผู้วิจัยได้แบ่งตามการจบของทำนองในการโยนเสียงนั้น ๆ ซึ่งรองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแบ่งโยน ไว้ดังนี้

“เพลงกราวในมีโยนในเสียงต่าง ๆ เรียงลำดับกันโดยเริ่มที่โยนที่ 1 เสียง “โด” โยนที่ 2 เสียง “เร” แล้วเป็นทำนองเนื้อเพลงกราวใน เมื่อจบทำนองของเนื้อเพลงกราวในจะมีทำนองที่มีลักษณะคล้ายกับโยน แต่ไม่นับเป็นโยน เพราะเป็นทำนองที่คล้ายโยนและเป็นทำนองเชื่อมเสียงไปยังโยนที่ 3 เสียง “ที” จากนั้นโยนที่ 4 เสียง “มี” โยนที่ 5 เสียง “ลา” โยนที่ 6 เสียง “ฟา” ต่อจากโยนที่ 6 นี้จะมีทำนองในลักษณะคล้ายโยนเช่นกัน แต่ไม่นับเพราะเป็นทำนองเชื่อมโยนไปยังเสียง “โด” ซึ่งเป็นโยนเสียงสุดท้ายในการประดิษฐ์ทำนองเป็นทางเดี่ยวซอด้วง แต่ทั้งนี้ในการแบ่งโยนอาจแบ่งตามลักษณะทำนองก็ได้ ไม่ถือว่าผิด”

(พิชิต ชัยเสรี, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2549.)

นอกจากนี้แล้ว สิ่งที่พบในทำนองหลักหรือทางฆ้องเพลงกราวใน คือการที่มีวรรคเพลง และประโยคเพลงซ้ำกันมากตลอดทั้งเพลง และการซ้ำกันของทำนองนั้นเป็นการซ้ำกันแบบวรรคต่อวรรค และประโยคต่อประโยค ซึ่งเป็นลักษณะรูปแบบของเพลงจำพวกโยน ดังการยกตัวอย่างของทำนองที่ซ้ำกัน

ตัวอย่างที่ 1 การซ้ำแบบวรรคต่อวรรค

ตัวอย่างที่ 1.1

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
- ฟ - ม	- ร - ทุ	-- ล ทุ	- ร - ทุ	- ฟ - ม	- ร - ทุ	-- ล ทุ	- ร - ทุ
- ฟุ - มุ	- รุ - ฟู	- ชุ - -	- รุ - ฟู	- ฟุ - มุ	- รุ - ฟู	- ชุ - -	- รุ - ฟู

ตัวอย่างที่ 1.2

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
- ท --	ท ล --	-- ร ม	- ม --	- ท --	ท ล --	-- ร ม	- ม --
-- ล ช	-- ช ม	- ด --	- ฑ --	-- ล ช	-- ช ม	- ด --	- ฑ --

การมีทำนองที่ซ้ำกัน เหมือนกันแบบวรรคต่อวรรคนั้นให้ความรู้สึกว่าการทำนองนั้นมีความกระชับ และเน้นให้ทำนองนั้นมีความเด่นในตัวเองมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 2 การซ้ำแบบประโยคต่อประโยค

ประโยคแรก

-- ร ม	- ช - ล	- ช --	- ด - ด	ร ด --	ด ล --	ล ช --	ช ม --
- ด	- ช - ล	- ร - ด	----	-- ล ช	-- ช ม	-- ม ร	-- ร ด

ประโยคซ้ำ

ม - ร ม	ช - ม ช	-- ช ล	ด - ล ด	ร ด --	ด ล --	ล ช --	ช ม --
- ด --	- ร --	ร ม --	- ช --	-- ล ช	-- ช ม	-- ม ร	-- ร ด

การซ้ำกันของประโยคนี้เป็นการซ้ำกันของทำนองภายใน โดยจะพบว่าในประโยคซ้ำ วรรคแรกมีการสร้างทำนองให้ดีขึ้นจากประโยคแรก วรรคแรก แต่ยังคงดำเนินทำนองไปในทิศทางเดียวกัน และในวรรคหลังมีการดำเนินทำนองที่เหมือนกัน

ในส่วนของทำนองเดี่ยวชอด้วงมีการประดิษฐ์ทำนองที่ซ้ำกัน ดังตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 การซ้ำแบบวรรคต่อวรรค

ตัวอย่างที่ 1.1

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ร ช ล ด	ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ร ช ล ด
ช ด				ช ด			

ตัวอย่างที่ 1.2

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
- ร ี ด ช	ด ร ี ด ร ี	ม ่ ร ี ด ช	ด ร ี ด ด	- ร ี ด ช	ด ร ี ด ร ี	ม ่ ร ี ด ช	ด ร ี ด ด

ตัวอย่างที่ 2 การซ้ำกันแบบประโยคต่อประโยค

ตัวอย่างที่ 2.1

ประโยคแรก		<i>AW</i>		<i>AW</i>		<i>AW</i>		<i>AW</i>	
ร ม	ร ม ม ม ม	ช ้ ร ม ช ้	ม ช ้ ช ้ ช ้ ช ้	ร ม ช ้ ล ้	ช ้ ล ้ ล ้ ล ้ ล ้	ร ช ้ ล ้ ด ้	ล ้ ด ้ ด ้ ด ้ ด ้		
ช ด									

ประโยคซ้ำ

ร ม	ร ม ร ม	ช ้ ร ม ช ้	ม ช ้ ม ช ้	ร ม ช ้ ล ้	ช ้ ล ้ ช ้ ล ้	ร ช ้ ล ้ ด ้	ล ้ ด ้ ล ้ ด ้		
ช ด									

การซ้ำกันในลักษณะนี้เป็นการซ้ำทำนองภายใน โดยการเปลี่ยนเสียงที่ใช้ในการบรรเลง ซึ่งยังคงมีทำนองที่ไปในทิศทางเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 2.2

ประโยคแรก

ม ่ ช ้ ม ่ ม ่	ม ่ ช ้ ม ่ ม ่	ม ่ ด ร ี ร ี	ร ี ม ่ ร ี ร ี	ม ่ ช ้ ม ่ ม ่	ม ่ ด ร ี ร ี	ร ี ม ่ ร ี ร ี	ด ช ด ด
-----------------	-----------------	---------------	-----------------	-----------------	---------------	-----------------	---------

ประโยคซ้ำ

ม ่ ช ้ ม ่ ม ่	ม ่ ช ้ ม ่ ม ่	ม ่ ด ร ี ร ี	ร ี ม ่ ร ี ร ี	ม ่ ช ้ ม ่ ม ่	ม ่ ด ร ี ร ี	ร ี ม ่ ร ี ร ี	ด ช ด ด
-----------------	-----------------	---------------	-----------------	-----------------	---------------	-----------------	---------

การซ้ำกันของตัวอย่างที่ 2.2 เป็นการซ้ำกันทั้งหมดของทำนองเพลงเพลงทั้งประโยคแรกและประโยคซ้ำ

3.2.2 จังหวะ

การวิเคราะห์จังหวะของเพลงกราวโน แบ่งการวิเคราะห์จังหวะเป็น 2 อย่าง คือ

1. จังหวะฉิ่ง
2. จังหวะหน้าทับ

โดยการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

3.2.2.1 จังหวะฉิ่ง

การตีฉิ่งเพลงกราวโน ตีในลักษณะเปิดคือเฉพาะเสียงฉิ่งตามจังหวะ ดังนี้

- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง
------------	------------	------------	------------

โดยมีผู้ให้สัมภาษณ์ถึงการตีฉิ่งเพลงกราวโน คือ

“เพลงกราวโน เป็นเพลงหน้าพาทย์ที่อยู่ในเพลงชุดโหมโรงเย็นมีการตีฉิ่งแบบการตีเปิดเพียงอย่างเดียวคือ

- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง
------------	------------	------------	------------

โดยสันนิษฐานว่าตีฉิ่งตามไม้กลองที่เป็นไม้เดิน คือ

----	- - - ต้อม	- ต้อม - -	-ต้อม -ต้อม
------	------------	------------	-------------

ตามจังหวะไม้กลอง กลองทัด และก็มี การปฏิบัติตามกันสืบกันมาจนทุกวันนี้ แต่ถึงแม้ว่าฉิ่งจะตีเหมือนกันแต่ถ้าเป็นเพลงเดี่ยวกราวโนกลองจะตีไม่เหมือนกับเพลงกราวโน ในโหมโรงนะ เพราะโนเดียวจะตีกลองที่กระชับกว่า ใช้หน้าทับกราวนอกตีโนเดียว”

(จิรัส อัจฉรงค์, สัมภาษณ์: 20 ธันวาคม 2548.)

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

				ร ม ร		ร ม ฟ ชี่	ฟ ม ร
ช ท ล ท	ร ท ล ท	ช ท ล ท	ร ท ล ท	ล	ร ท ล ช		ท

	ร ม	ฟ ชี่ ลี่ ชี่	ฟ ม ร	ชี่ ม ร		ลี่ ชี่ ม ร	ชี่ ม ร
ร ชี่ ล ท	ล ท		ท	ล	ร ท ล ช		ท

ร ฟ ม ฟ	ลี่ ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ลี่ ฟ ม ฟ	ลี่ ม ฟ ลี่	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	ชี่ ลี่ ลี่ ลี่ ^W
						ล	

	ร ม	ร	ฟ	ลี่ ร ม ฟ	ลี่ ฟ ม ร	ร ม ฟ	ชี่ ลี่ ลี่ ลี่ ^W
ด ท ด ล	ท ด	ด ท ล	ด ท ล			ล	

ร	ร ม	ฟ ชี่ ลี่ ชี่	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ลี่ ลี่ ลี่	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
ท ท ท	ล ท		ท	ล ม		ท	

ลี่ ฟ ม ฟ	ร ม ฟ ชี่	ฟ ชี่ ลี่ ชี่	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ลี่ ลี่ ลี่ ^W	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
			ท	ล ท		ท	

ร ท ลี่ ท	ร ท ลี่ ท	ร ท ลี่ ท	ร ท ลี่ ร	ท ลี่ ชี่ ท	ลี่ ชี่ ร ชี่	ลี่ ชี่ ท ชี่	ลี่ ท ท ท

	ร ม	ฟ ชี่ ลี่ ชี่	ฟ ม ร	ชี่ ม ร		ลี่ ชี่ ม ร	ชี่ ม ร
ช ล ท ร	ล ท		ท	ล	ร ท ล ช		ท

ร ฟ ม ฟ	ลี่ ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ลี่ ฟ ม ฟ	ลี่ ม ฟ ลี่	ร ฟ ม ร	ลี่ ร ม ฟ	ชี่ ลี่ ลี่ ลี่ ^W

	ร ม	ร	ฟ	ล้ ร ม ฟ	ล้ ฟ ม ร	ล้ ร ม ฟ	ช้ ล้ ล้ ล้ ล้
ด ท ด ล	ท ด	ด ท ล	ด ท ล				

ร	ร ม	ฟ ช้ ล้ ช้	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล้ ล้ ล้	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
ท ท ท	ล ท		ท	ล ม		ท	

ม ฟ ล้	ร ม ฟ	ร ม	ร	ร ม	ร ม ฟ ล้	ฟ ม ร	ล้ ฟ ม ร
ท	ล	ท ช	ล ท ล	ท ท		ท	

3. กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง "ที"

ร	ม ฟ ช้ ล้		ฟ ม ร	ช้ ร ช้ ฟ	ร		ฟ ม ร
ท ล ช		ท ช ท ล	ช		ด ท ล	ท ช ท ล	ช

ม ฟ ล้ ม	ฟ ม ร		ร ม ร ร	ล้ ม ล้ ช้	ฟ ม ร		ร ม ร ร
	ท	ล ช ล ท			ท	ล ช ล ท	

4. กลุ่มลูกโยนที่ 3 เสียง "ที"

- มี ⁺ ฟ ช้	ฟ ม ร		ร ม ร	ล้ ม ฟ ช้	ฟ ม ร		ร ม ร ท
	ท	ล ช ล ท	ท		ท	ล ช ล ท	

	ร ม ร		ร ม ร	ร ม้ ร	ร ม้ ร	ร ม้ ร	ร ม้ ร
ล ช ล ท	ท	ล ช ล ท	ท	ล	ท	ล	ท

ร ร	ร ร	ร ร	ร ร	
ล ท	ล ท	ล ท	ล -	--- ท

5. กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง "มี"

			--- มี	- ช้ - -	ร ช้ - ช้ ม	- ร -	- ร ร ม
--- ท	--- ล ช	--- ล ช				ท	ท

--- ลี่	- ลี่ - ลี่	- ี่ - ี่	--- ี่	--- ี่	--- ี่	--- ี่	--- ี่

- ี่ -	- ี่ -	- ี่ -	- ี่ -	- ี่ -	- ี่ -	- ี่ -	- ี่ -

----	- ี่ -	----	- ี่ -	----	- ี่ -	--- ี่	- ี่ -

- ี่ -	--- ลี่	----	--- ี่	----			
					- ี่ -	-- ี่	- ี่ -

- ี่	- ี่ - ี่	----	-- ี่ -	-- ี่ -	- ี่ - ลี่	----	--- ี่
- ี่							

----	--- ี่	--- ี่	--- ี่

ร ี่	ี่ ลี่ ี่	ร ี่	ร ี่ ี่ ี่	ร	ี่	ี่ ี่	ร ี่ ี่ ี่
ล ี่		ี่		ี่ ี่	ี่ ี่	ี่	

ร ี่	ี่ ลี่ ี่	ร ี่	ร ี่ ี่ ี่	ร	ี่	ี่ ี่	ร ี่ ี่ ี่
ล ี่		ี่		ี่ ี่	ี่ ี่	ี่	

ร ี่	ร ี่ ี่	ร ี่	ร ี่ ี่	ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ ี่
ล ี่		ล ี่					

6. กลุ่มลูกโยนที่ 5 เสียง "ลา"

ร	ร ี่	ร ี่ ี่	ร ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ ี่	ี่ ี่ ี่	ร
ล ี่	ล ี่	ี่			ี่	ี่ ี่	ี่ ี่ ี่

ร		-ร-ม	-ฟ--	---ชั	-ลั--	--- <u>ชัฟ</u>	- <u>ชัล</u> --
-ท ล	ทลช-						

-ร--	-ร--	----	-ร-ลั	----	---ลั	---ลั	---ลั

----	---ลั	-ทำลัลั	-ทำลัลั

รรรร	รรรด	รรรท	รรรล	รรรช	รรรด	รรรท	รรรล

รรรร	รรรด	รรรท	รรรล	รรรช	รรรด	รรรท	รรรล

รร์รด	รทรรล	รชร์รด	รทรรล	รร์รด	รทรรล	รชร์รด	รทรรล

รด์ทล	รด์ทล	รด์ทล	รด์ทล	ดทดล	ทดทด	ลทดร์	ดทล-

7. กลุ่มลูกโยนที่ 6 เสียง "ฟา"

---ม	----	---ลั	---ม	- <u>ลัฟ</u> - <u>มร</u>	---ร	---ม	---ฟ

----	- <u>มร์</u> - <u>มฟ</u>	-ลั	<u>ล</u> - <u>ทลช</u> - <u>ลท</u>	---	---ร	---ม	---ฟ
				---ด			

----	--- <u>ฟ</u>	--- <u>ฟ</u>	--- <u>ฟ</u>

----	---ร	---ม	---ฟ	---ล	---ร	---ม	---ฟ

----	---ร	---ม	---ฟ	---ล	---ร	---ม	---ฟ

ร ฟ ม ฟ	ล ี ฟ ม ร	ร	ฟ ม ล ี ฟ	ร ฟ ม ฟ	ล ี ฟ ม ร	ร	ฟ ม ล ี ฟ
		ล ท ด				ล ท ด	

ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ฟ	ล ี ล ี ม	ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ฟ	ล ี ล ี ม	ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ฟ

8. กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “โด”

ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ฟ	ล ี ล ี ม	ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ฟ	ล ี ล ี ม	ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ม

ล ี ร ล ี ฟ	ล ี ม ล ี ร	ล ี ฟ ล ี ม	ล ี ร ล ี ฟ	ล ี ร ล ี ฟ	ล ี ม ล ี ร	ล ี ฟ ล ี ม	ล ี ร ล ี ม

ล ี ม ล ี ช ี	ฟ ม ร ม	ล ี ม ล ี ช ี	ฟ ม ร ม	ล ี ช ี ฟ ม	ล ี ช ี ฟ ม	ล ี ช ี ฟ ม	ล ี ช ี ฟ ม

9. กลุ่มลูกโยนที่ 7 เสียง “โด”

ร ม ช ี	ฟ ม ร		ร ม	ฟ ช ี ล ี	ร ม ฟ	ร ม	ร
ด	ด	ท ล ช ล	ท ด	ด	ท	ด ล	ท ด ด

ร ม	ช ี ร ม ช ี	ร ม ช ี ล ี			ร ม	ช ี ล ี ช ี ม	ช ี ร ม ี ร
ช ด			ด ช ล ด	ช ล ท ด	ท ด		-ด

				รม	- ช-ลีซึร	- มร์ซ	
--- ช	--- วัลล	- ช - ด	- ท - ด	-- ด		- ด	- ท - ด

จากรายละเอียดของทำนองเพลงกราวในทั้งทำนองหลักหรือทางฆ้อง และทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น พบว่าการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงสร้างให้จบเพียงแค่วโยนเสียง “โด” ซึ่งเป็นเสียง “โด” ในระดับเสียงสูงของทางฆ้องวงใหญ่

ทั้งนี้ในการแบ่งโยนเสียงต่าง ๆ ของเพลงกราวในตามที่ผู้วิจัยได้แบ่งไปแล้วนั้นผู้วิจัยได้แบ่งตามการจบของทำนองในการโยนเสียงนั้น ๆ ซึ่งรองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการแบ่งโยนไว้ดังนี้

“เพลงกราวในมีโยนในเสียงต่าง ๆ เรียงลำดับกันโดยเริ่มที่โยนที่ 1 เสียง “โด” โยนที่ 2 เสียง “เร” แล้วเป็นทำนองเนื้อเพลงกราวใน เมื่อจบทำนองของเนื้อเพลงกราวในจะมีทำนองที่มีลักษณะคล้ายกับโยน แต่ไม่นับเป็นโยน เพราะเป็นทำนองที่คล้ายโยนและเป็นทำนองเชื่อมเสียงไปยังโยนที่ 3 เสียง “ที” จากนั้นโยนที่ 4 เสียง “มี” โยนที่ 5 เสียง “ลา” โยนที่ 6 เสียง “ฟา” ต่อจากโยนที่ 6 นี้จะมีทำนองในลักษณะคล้ายโยนเช่นกัน แต่ไม่นับเพราะเป็นทำนองเชื่อมโยนไปยังเสียง “โด” ซึ่งเป็นโยนเสียงสุดท้ายในการประดิษฐ์ทำนองเป็นทางเดี่ยวซอด้วง แต่ทั้งนี้ในการแบ่งโยนอาจแบ่งตามลักษณะทำนองก็ได้ ไม่ถือว่าผิด”

(พิชิต ชัยเสรี, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2549.)

นอกจากนี้แล้ว สิ่งที่พบในทำนองหลักหรือทางฆ้องเพลงกราวใน คือการที่มีวรรคเพลง และประโยคเพลงซ้ำกันมากตลอดทั้งเพลง และการซ้ำกันของทำนองนั้นเป็นการซ้ำกันแบบวรรคต่อวรรค และประโยคต่อประโยค ซึ่งเป็นลักษณะรูปแบบของเพลงจำพวกโยน ดังการยกตัวอย่างของทำนองที่ซ้ำกัน

ตัวอย่างที่ 1 การซ้ำแบบวรรคต่อวรรค

ตัวอย่างที่ 1.1

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
- ฟ - ม	- ร - ทุ	-- ล ทุ	- ร - ทุ	- ฟ - ม	- ร - ทุ	-- ล ทุ	- ร - ทุ
- ฟุ - มุ	- รุ - ฟุ	- ทุ --	- รุ - ฟุ	- ฟุ - มุ	- รุ - ฟุ	- ทุ --	- รุ - ฟุ

ตัวอย่างที่ 1.2

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
- ท - -	ท ล - -	- - ร ม	- ม - -	- ท - -	ท ล - -	- - ร ม	- ม - -
- - ล ช	- - ช ม	- ด - -	- ฑ - -	- - ล ช	- - ช ม	- ด - -	- ฑ - -

การมีทำนองที่ซ้ำกัน เหมือนกันแบบวรรคต่อวรรคนั้นให้ความรู้สึกว่าทำนองนั้นมีความกระชับ และเน้นให้ทำนองนั้นมีความเด่นในตัวเองมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 2 การซ้ำแบบประโยคต่อประโยค

ประโยคแรก

- - ร ม	- ช - ล	- ช - -	- ด - -	ร - -	ด - -	ล ช - -	ช ม - -
- ด	- ช - ล	- ร - ด	- - - -	- - ล ช	- - ช ม	- - ม ร	- - ร ด

ประโยคซ้ำ

ม - ร ม	ช - ม ช	- - ช ล	ด - - ล ด	ร - -	ด - -	ล ช - -	ช ม - -
- ด - -	- ร - -	ร ม - -	- ช - -	- - ล ช	- - ช ม	- - ม ร	- - ร ด

การซ้ำกันของประโยคนี้เป็นการซ้ำกันของทำนองภายใน โดยจะพบว่าในประโยคซ้ำวรรคแรกมีการสร้างทำนองให้ดีขึ้นจากประโยคแรก วรรคแรก แต่ยังคงดำเนินทำนองไปในทิศทางเดียวกัน และในวรรคหลังมีการดำเนินทำนองที่เหมือนกัน

ในส่วนของทำนองเดี่ยวขอด้วงมีการประดิษฐ์ทำนองที่ซ้ำกัน ดังตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 การซ้ำแบบวรรคต่อวรรค

ตัวอย่างที่ 1.1

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ร ช ล ด	ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล	ร ช ล ด
ช ด				ช ด			

ตัวอย่างที่ 1.2

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
- รื ด ซ	ด รื ด รื	ม่ รื ด ซ	ด รื ด ด	- รื ด ซ	ด รื ด รื	ม่ รื ด ซ	ด รื ด ด

ตัวอย่างที่ 2 การซ้ำกันแบบประโยคต่อประโยค

ตัวอย่างที่ 2.1

ประโยคแรก							
ร ม	ร ม <i>W</i> ม ม ม	ซ้ ร ม ซ้	ม ซ้ <i>W</i> ซ้ ซ้ ซ้	ร ม ซ้ ล้	ซ้ ล้ <i>W</i> ล้ ล้ ล้	ร ซ้ ล้ ต่	ล้ ต่ <i>W</i> ต่ ต่ ต่
ซ ด							

ประโยคซ้ำ

ร ม	ร ม ร ม	ซ้ ร ม ซ้	ม ซ้ ม ซ้	ร ม ซ้ ล้	ซ้ ล้ ซ้ ล้	ร ซ้ ล้ ต่	ล้ ต่ ล้ ต่
ซ ด							

การซ้ำกันในลักษณะนี้เป็นการซ้ำทำนองภายใน โดยการเปลี่ยนเสียงที่ใช้ในการบรรเลง ซึ่งยังคงมีทำนองที่ไปในทิศทางเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 2.2

ประโยคแรก

ม่ ซ้ ม่ ม่	ม่ ซ้ ม่ ม่	ม่ ด รื รื	รื ม่ รื รื	ม่ ซ้ ม่ ม่	ม่ ด รื รื	รื ม่ รื รื	ด ซ ด ด
-------------	-------------	------------	-------------	-------------	------------	-------------	---------

ประโยคซ้ำ

ม่ ซ้ ม่ ม่	ม่ ซ้ ม่ ม่	ม่ ด รื รื	รื ม่ รื รื	ม่ ซ้ ม่ ม่	ม่ ด รื รื	รื ม่ รื รื	ด ซ ด ด
-------------	-------------	------------	-------------	-------------	------------	-------------	---------

การซ้ำกันของตัวอย่างที่ 2.2 เป็นการซ้ำกันทั้งหมดของทำนองเพลงเพลงทั้งประโยคแรกและประโยคซ้ำ

3.2.2 จังหวะ

การวิเคราะห์จังหวะของเพลงกราวโน แบ่งการวิเคราะห์จังหวะเป็น 2 อย่าง คือ

1. จังหวะฉิ่ง
2. จังหวะหน้าทับ

โดยการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

3.2.2.1 จังหวะฉิ่ง

การตีฉิ่งเพลงกราวโน ตีในลักษณะเปิดคือเฉพาะเสียงฉิ่งตามจังหวะ ดังนี้

- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง	- - - ฉิ่ง
------------	------------	------------	------------

โดยมีผู้ให้สัมภาษณ์ถึงการตีฉิ่งเพลงกราวโน คือ

“เพลงกราวโน เป็นเพลงหน้าพาทย์ที่อยู่ในเพลงชุดโหมโรงเย็นมีการตีฉิ่งแบบการตีเปิดเพียงอย่างเดียวคือ

--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง	--- ฉิ่ง
----------	----------	----------	----------

โดยสันนิษฐานว่าตีฉิ่งตามไม้กลองที่เป็นไม้เดิน คือ

----	--- ต่อม	- ต่อม --	-ต่อม -ต่อม
------	----------	-----------	-------------

ตามจังหวะไม้กลอง กลองทัด และก็มีปฏิบัติตามกันสืบกันมาจนทุกวันนี้ แต่ถึงแม้ว่าฉิ่งจะตีเหมือนกันแต่ถ้าเป็นเพลงเดี่ยวกราวโนกลองจะตีไม่เหมือนกับเพลงกราวโน โหมโรงนะ เพราะในเดี่ยวจะตีกลองที่กระชับกว่า ใช้หน้าทับกราวนอกตีในเดี่ยว”

(จิรัช อาจณรงค์, สัมภาษณ์: 20 ธันวาคม 2548.)

การตีฉิ่งเพลงกราวโน มีจังหวะของการตีเหมือนกัน คือการบรรเลงเพลงกราวโน ในเพลงชุดโหมโรงเย็นใช้จังหวะของการตีฉิ่งเช่นเดียวกับการบรรเลงเดี่ยวกราวโน คือมีการตีฉิ่งในจังหวะที่สม่ำเสมอ ทั้งนี้จังหวะที่จะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับบรรเลงเครื่องดนตรีมีส่วนประกอบตรงนี้ด้วย

3.2.2.2 จังหวะหน้าทับ

การใช้จังหวะหน้าทับตีในเพลงกราวโน ใช้หน้าทับของเพลงกราวโน ซึ่งใช้ตะโพนและกลองทัดที่ประกอบการบรรเลงโดยจากการสัมภาษณ์อาจารย์ดุษฐีย์ มีป้อม และอาจารย์รัฐระพล น้อยนิตย์ ถึงเรื่องการใช้หน้าทับของเพลงกราวโน สรุปได้ว่าใน 1 จังหวะหน้าทับ มีการตีดังนี้

ตะโพน	- ตู๊บ - -	- ดิง - ตู๊บ	- เพล็ง - ทิง	- ดิง - -
-------	------------	--------------	---------------	-----------

กลองทัด	- - - -	- ต้อม - ต้อม	- - - ต้อม	- - - ต้อม
---------	---------	---------------	------------	------------

ส่วนในการบรรเลงเดี่ยวเพลงกราวโน มิได้ใช้หน้าทับในการตีเช่นนี้แต่ในการบรรเลงเดี่ยวเพลงกราวโนจะใช้หน้าทับของที่บรรเลงในเพลงกราวนอก มาใช้ตีประกอบการบรรเลงเดี่ยวเพลงกราวโน และเปลี่ยนเครื่องดนตรีหน้าทับให้เป็น โทณ - รำมะนา แทนเพราะหากใช้ตะโพน และกลองทัดตีประกอบการเดี่ยวซอด้วงเพลงกราวโน เสียงของเครื่องดนตรีหน้าทับจะดังกลบเสียงซอด้วง และเป็นเสียงที่ไม่กลมกลืนกัน มีสมควรใช้ตีประกอบการบรรเลงเดี่ยวซอด้วง หน้าทับที่ใช้ตีประกอบการบรรเลงเดี่ยวเพลงกราวโนซอด้วง มีการตี 1 จังหวะหน้าทับ ดังนี้

- - - -	- - - ดิง	- ดิง - -	- ดิง - ดิง
---------	-----------	-----------	-------------

จากจังหวะหน้าทับที่ใช้ตีประกอบการบรรเลงเดี่ยวเพลงกราวโนนั้น พบว่าจังหวะหน้าทับมีความกระชั้นชิด ซึ่งเหมาะสมกับทำนองเพลงเดี่ยวกราวโนและลักษณะท่าทางของยักษ์ที่ดุเดือด ตามระเบียบการบรรเลงของเพลงนี้ที่บรรเลงประกอบกิริยาของยักษ์

3.2.3 กลุ่มเสียง

การวิเคราะห์การใช้กลุ่มเสียงในการดำเนินทำนองนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์กลุ่มเสียง โดยการเปรียบเทียบระหว่างทำนองหลักกับทำนองเดี่ยวซอด้วงที่ละโยน และในส่วนทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น แต่ละโยนจะมีทำนองที่ยาวมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แบ่งการวิเคราะห์ทำนองเดี่ยวซอด้วงออกเป็น ส่วน ๆ เพื่อความไม่ซับซ้อนในการวิเคราะห์ และในช่วงทำนองของส่วนที่เป็นเนื้อเพลงกราวใน ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ละ 1 บรรทัด หรือ 1 ประโยค ดังนี้

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง “โค”

บรรทัดที่ 1

-- ร ม	- ช - ล	- ช --	- ต - ต	ร ต --	ต ล --	ล ช --	ช ม --
- ด	- ช - ล	- ร - ด	----	-- ล ช	-- ช ม	-- ม ร	-- ร ด

บรรทัดที่ 2

ม - ร ม	ช - ม ช	-- ช ล	ต - ล ต	ร ต --	ต ล --	ล ช --	ช ม --
- ด --	- ร --	ร ม --	- ช --	-- ล ช	-- ช ม	-- ม ร	-- ร ด

บรรทัดที่ 3

--- ด	--- ด	--- ด	- ด --	--- ด	--- ด	--- ด	- ด --
- ช --	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --	- ช --

บรรทัดที่ 4

--- ด	- ด --	--- ด	- ด --
- ช --	- ช --	- ช --	- ช --

ทำนองหลักนี้พบว่าการดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงออบน มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ช ล X โดยในทำนองหลักนี้ไม่มีการนำเสียง “ฟ” 4th degree และเสียง “า” 7th degree มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวขอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง "โด"

ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

				-- รม	- ช้ - ร	ม่ ร ช้	
--- ช	-- รดล	- ช - ด	- ท - ด	ด		ด	- ท - ด

บรรทัดที่ 2

--- รม	- ช้ - ล้	ล้ช้ม-ช้		- ม --	ล้ช้ม - ร	ม่ ร ช้	
		ด	ร- ดท - ด			ช	- ล ชล-ด

บรรทัดที่ 3

ร ม	ร ม ม ม ม	ช้ ร ม ช้	ม ช้ช้ช้ช้	ร ม ช้ ล้	ช้ ล้ ล้ ล้ ล้	ร ช้ ล้ ด	ล้ ด ด ด ด
ช ด							

บรรทัดที่ 4

ร ม	ร ม ร ม	ช้ ร ม ช้	ม ช้ ม ช้	ร ม ช้ ล้	ช้ ล้ ช้ ล้	ร ช้ ล้ ด	ล้ ด ล้ ด
ช ด							

บรรทัดที่ 5

ร ม	ช้ ร ม ช้	ร ม ช้ ล้	ร ช้ ล้ ด	ร ม	ช้ ร ม ช้	ร ม ช้ ล้	ร ช้ ล้ ด
ช ด				ช ด			

บรรทัดที่ 6

ร ม	ช้ ร ม ช้	ร ม ช้ -	-----	-- ล้ -	- ช้ ม -	-----	- ช้ ล้ -
ช ด							

บรรทัดที่ 7

- ด - -	- ช้ - -	-- ล้ช้ รช้	ล้ช้ รช้ - -	--- ล้	--- ล้	- ↓ ด -	--- ด

บรรทัดที่ 8

--- ด	--- ด	--- ด	--- ด	--- ด	- รัม -	ช้ม-ร้ด-ม่ร	-ม่ร้ด-รัม

บรรทัดที่ 9

- รั - ช่ม	--- รัด	- รัม - -	ช่ม-รัด มรั	-มรัด - รัม	-รั - ช่ม	- รัด - -	----

บรรทัดที่ 10

----	--- ด	--- ด	--- ด

ทำนองเดี่ยวซอด้วงโยนที่ 1 ส่วนที่ 1 พบว่าการดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงออบน มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ซ ล X และในการดำเนินทำนองเดี่ยวซอด้วงนี้ พบว่ามีการนำ 7th degree (เสียง "ท") มาใช้ในการดำเนินทำนองในช่วงแรกหรือช่วงขึ้นเพลงในบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 แต่การนำ 7th degree (เสียง "ท") มาใช้ดำเนินทำนองนั้นยังคงให้ความสำคัญกับกลุ่มเสียงปัญจมูล ด ร ม X ซ ล X ที่เป็นลูกตกของแต่ละวรรคและแต่ละบรรทัด

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง "โด" ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1

- ม รั ด	ม รั ด ล	รั ด ล ช	ด ล ช ม	ล ช ม ร	ช ม ร		ร ม
					ด	ซ ล ท ด	ท ด

บรรทัดที่ 2

ช ล ช ม	ช ร -มรั	-ชรั -รัม	- ร -	--- มรั	-- ช ร	--- ช่ม	-ร -รัม
			ด				ด

บรรทัดที่ 3

----	- ช - ล	- - ช่ม -	- - ชล -	- - ด -	- - ช -	- - ลช รช	ลช รช - -

บรรทัดที่ 4

--- ล	--- ล	--- ด	--- ด	----	----	--- ล	--- ล

บรรทัดที่ 5

--- ที่	--- ลี	--- ชี	--- ดลี	----	- ที่ - ลี	--- ชี	-- ดลี

บรรทัดที่ 6

--- ชี	- ชี --	-- ชี ลี	-- ชี ม	----	- ฟ --	- ม --	----

บรรทัดที่ 7

--- ร	-- ม ร	- ชี --	- ม --	--- ฟ	--- ม	-- ร	- ร - ม ร
						ด	

บรรทัดที่ 8

--- ชี	- ม --	--- ม	--- ร	-- ชี ม	- ร ชี ม	- ร ชี ม	- ร - ชี

บรรทัดที่ 9

			↓				
--- ช	--- ช	--- ช	--- ด	----	--- ด	--- ด	- ร ร ด ด

บรรทัดที่ 10

- ร ร ด ด	- ร ร ด ด	- ร ร ด ด	- ร ร ด ด

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวขอด้วงเพลงกราวใน โยนเสียง “โด” ส่วนที่ 2 การดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงออบน มีกลุ่มเสียงบัญญัติคือ ด ร ม X ช ล X และในส่วนที่ 2 นี้พบว่าการนำ 4th degree (เสียง “ฟ”) และ 7th degree (เสียง “ท”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง ซึ่ง 4th degree นั้นพบว่าการนำมาใช้ในวรรคหลังของบรรทัดที่ 6 และวรรคหลังของบรรทัดที่ 7 และ 7th degree พบที่วรรคหลังของบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 5 ทั้งสองวรรค

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง "โด" ส่วนที่ 3

บรรทัดที่ 1

- รั้ด ซ	ด รั้ ด รั้	ม่ รั้ ด ซ	ด รั้ ด ด	- รั้ด ซ	ด รั้ ด รั้	ม่ รั้ ด ซ	ด รั้ ด ด

บรรทัดที่ 2

ม่ ซั้ มั้ มั้	ม่ ซั้ มั้ มั้	ม่ ด รั้ รั้	รั้ มั้ รั้ รั้	ม่ ซั้ มั้ มั้	ม่ ด รั้ รั้	รั้ มั้ รั้ รั้	ด ซด ด

บรรทัดที่ 4

ม่ ซั้ มั้ มั้	ม่ ซั้ มั้ มั้	ม่ ด รั้ รั้	รั้ มั้ รั้ รั้	ม่ ซั้ มั้ มั้	ม่ ด รั้ รั้	รั้ มั้ รั้ รั้	ด ซด ด

บรรทัดที่ 5

ด ซั้ มั้ มั้	ม่ ซด ด ด	ด มั้ รั้ รั้	รั้ ซด ด ด	ด ซั้ มั้ มั้	ม่ ซด ด ด	ด มั้ รั้ รั้	รั้ ซด ด ด

บรรทัดที่ 6

ซ ซด ด ซ	ด ด ซด	ซ ซด ด ซ	ด ด ซด	ซ ซด มั้ ซ	ม่ มั้ ซ รั้	ซ ซ รั้ ซ	รั้ รั้ ซด

บรรทัดที่ 7

ซ ซด มั้ ซ	ม่ รั้ ซ รั้	ซ ซ รั้ ซ	รั้ ด ซด	ซ ซด มั้ ซ	ม่ รั้ ซ รั้	ซ ซ รั้ ซ	รั้ ด ซด

บรรทัดที่ 8

ซ ซด ด ซ	ด ด ซด	ซ ซด ด ซ	ด ด ซด	ซ ซด ด ซ	ด ด ด ซ	ด ซด ด ซ	ด ด ซด

บรรทัดที่ 9

				ช้ ร ช้			
ช ล ช ด	ท ล ท ด	ท ด ร ด	ท ล ท ด	ด	ท ล ท ด	ท ด ร ด	ท ล ท ด

บรรทัดที่ 10

ท ล ท ด	ท ล ท ด	ท ล ท ด	ท ล ท ด

ทำนองเดี่ยวซอด้วง โยนเสียง “โด” ในส่วนที่ 3 พบว่าการดำเนินทำนองยังคงอยู่ในทางเพียงออบน มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ช ล X การดำเนินทำนองส่วนที่ 3 นี้ไม่มีการนำ 4th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง แต่มีการนำ 7th degree (เสียง “ท”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง ซึ่งพบในบรรทัดที่ 9 และบรรทัดที่ 10 โดยพบว่ามีการนำมาใช้ทุกห้องเพลงยกเว้นห้องที่ 5 ของบรรทัดที่ 9

ทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงของเพลงกราวในโยนที่ 1 มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในทางเพียงออล่าง มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ช ล X ในการดำเนินทำนองของทำนองหลักนั้นไม่พบว่ามีการนำ 4th degree (เสียง “ฟ”) และ 7th degree (เสียง “ท”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง ในขณะที่การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงมีการนำทั้งสองเสียงนี้มาใช้ในการดำเนินทำนองโดยพบในทำนองส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 2 เสียง “เร”

บรรทัดที่ 1

- - - ด	- - ร ม	- ม - -	ร ม - ร
- ช - -	- ด - -	- - ร ด	- - - ล

บรรทัดที่ 2

- - ช ช	- ล - ท	- ช - ล	- - ท ท	- - ช ช	ล ท - ล	- ช - ฟ	- ม - ร
- ช - -	- ล - ท	- ช - ล	- ท - -	- ช - -	- ท - ล	- ช - ฟ	- ม - ร

บรรทัดที่ 3

- ร - ท	ล ล - -	- - ล ท	- - ด ร	- - ร ม	- - ฟ ช	- ล - -	ช ฟ - -
- ช - -	- ช - ร	- ช - -	ล ท - -	- ด - -	ร ม - -	ฟ - ช ฟ	- - ม ร

บรรทัดที่ 4

- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร
--- ชู	--- รุ	--- ชู	--- รุ	--- ชู	--- รุ	--- ชู	--- รุ

โยนเสียงเร ทำนองหลักพบว่าในบรรทัดที่ 1 อยู่ในทางเพียงออบน มีกลุ่มเสียงปัญจมูล คือ ด ร ม X ช ล X จากนั้นในบรรทัดที่ 2 การดำเนินทำนองเปลี่ยนมาอยู่ในทางเพียงออล่าง มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ช ล ท X ร ม X และในการดำเนินทำนองส่วนที่อยู่ในทางเพียงออล่างนี้ มีการใช้ 4th degree (เสียง "ด") และ 7th degree (เสียง "ฟ") ซึ่ง 4th degree นั้นพบในบรรทัดที่ 3 ทั้งวรรคแรกและวรรคหลัง ส่วน 7th degree พบที่วรรคหลังของบรรทัดที่ 2 และวรรคหลังของบรรทัดที่ 4

ทำนองเดี่ยวขอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 2 เสียง "เร" ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

	ร ม	ฟ ชั ฟ ลั	ชั ฟ ม ร
ช ล ท ด	ท ด		

บรรทัดที่ 2

ร	ม ร		ร	ม ร ชั	ร ม	ฟ ชั ฟ ลั ชั	--- ฟ
ล ท ด	ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด	ด	ท ด		

บรรทัดที่ 3

----	- ม --	--- มَّر	--- มَّر	- ชั -		--- ชั	--- ชัฟ
				ช	AV - ช ชชชช		

บรรทัดที่ 4

--- มร	มฟ ---	- ชั ลั --	--- ลั	-----	--- ลั	--- ชัฟ	--- ม

บรรทัดที่ 5

- ฟชั - ฟ	- ชั ลั - ฟชั	- ม - ฟชั	- ฟชั ลั - ลัชัฟ	- ฟชั ลั - ลัชัฟ	--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ

บรรทัดที่ 6

--- ม	-----	- ชี --	- ฟ --	--- ม	- ชี ฟ -	- ม - ริด	มี ร - ริด
							ด

บรรทัดที่ 7

- ร	- ริด --	- ม - ริด	- ริด - มี ร	-----	- มี ร ร	- มี ร ร	- มี ร ร
ด	ด -	ด	ด				

บรรทัดที่ 8

-----	- มี ร ร	- มี ร ร	- มี ร ร

ทางเดี่ยวขอตัว โยนเสียง "เร" บรรทัดที่ 1 พบว่าอยู่ในทางเพียงอบน มีกลุ่มเสียง ปัญจมูลคือ ด ร ม X ช ล X ในการดำเนินทำนองมีการใช้ 4th degree (เสียง "ฟ") และใช้ 7th degree (เสียง "ท") ในการดำเนินทำนองเพื่อเป็นสะพานเสียงเชื่อมในการเปลี่ยนกลุ่มมาสู่กลุ่มเสียง "เร" ในบรรทัดที่ 3 ซึ่งมีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X ซึ่งในการดำเนินทำนองมีการใช้ 7th degree (เสียง "ด") และใช้ 4th degree (เสียง "ช") ในการดำเนินทำนอง จากนั้นกลับสู่กลุ่มเสียง "โด" อีกครั้งในบรรทัดที่ 6 บรรทัดที่ 7 และบรรทัดที่ 8

ทำนองเดี่ยวขอตัว

กลุ่มลูกโยนที่ 2 เสียง "เร" ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1

						ร	ร ม ร ร
ช ลี ช ช	ช ลี ช ช	ล ท์ ล ล	ล ท์ ล ล	ท ด ท ท	ท ด ท ท	ด	ด ด

บรรทัดที่ 2

						ร	ร ม ร ร
ช ลี ช ช	ช ลี ช ช	ล ท์ ล ล	ล ท์ ล ล	ท ด ท ท	ท ด ท ท	ด	ด ด

บรรทัดที่ 3

		ร	ร มี ร ร			ร	ร มี ร ร	
ล ท์ ล ล	ท ด ท ท	ด	ด ด		ล ท์ ล ล	ท ด ท ท	ด	ด ด

บรรทัดที่ 4

ช้ ช้ ช้ ร	ช้ ช้ ช้ ร	ช้ ล้ ช้ ร	ช้ ล้ ช้ ฟ	ม ร	ร ม ฟ	ม ร ช้ ฟ	ม ร ร
				ด ช	ด		ด

บรรทัดที่ 5

		ร	ร ฟ	ม ร	ร ม ฟ	ม ร ช้ ฟ	ม ร ร
ด ด ด ช	ด ด ด ช	ด ด ช	ด ด	ด ช	ด		ด

บรรทัดที่ 6

ฟ	ม ร ร	ช้ ร ช้ ฟ	ม ร ร	ฟ	ม ร ร	ช้ ร ช้ ฟ	ม ร ร
ด ช ด	ด		ด	ด ช ด	ด		ด

บรรทัดที่ 7

ช้ ฟ ม ร	ช้ ฟ ม ร	ช้ ฟ ม ร	ช้ ฟ ม ร

โยนเสียง “เร” ส่วนที่ 2 นี้ อยู่ในทางเพียงออบน มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ช ล X ในบรรทัดที่ 1 ถึงบรรทัดที่ 3 มีการใช้ 7th degree (เสียง “ท”) ในการดำเนินทำนองทางเดียวและเมื่อการใช้ 7th degree จบลง ได้มีการนำ 4th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองจนจบโยนที่ 2

โยนที่ 2 นี้ ทางทำนองหลักพบว่าการดำเนินทำนองดำเนินอยู่ในทาง 2 ทางคือ ทางเพียงออบน มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ช ล X และทางเพียงออล่าง มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ช ล ท X ร ม X การดำเนินทำนองในกลุ่มเสียง ช ล ท X ร ม X พบว่ามีการใช้ 4th degree และ 7th degree ในการดำเนินทำนอง ในขณะที่การดำเนินทำนองของทางเดียวซอดวงโยนที่ 2 นี้พบว่ามีทำนองที่อยู่ในทางเพียงออบน มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ช ล X ทางนอก มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X และทางเพียงออล่าง มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ช ล ท X ร ม X และทั้ง 3 กลุ่มเสียงได้มีการนำเอา 4th degree และ 7th degree มาใช้ในการดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองในทำนองหลักเริ่มต้นด้วยกลุ่มเสียงปัญจมูล ด ร ม X ช ล X และต่อด้วยกลุ่มเสียงปัญจมูล ช ล ท X ร ม X และการดำเนินทำนองทางเดียวซอดวงเริ่มด้วยทำนองในกลุ่มเสียงปัญจมูล ด ร ม X ช ล X จากนั้นเปลี่ยนกลุ่มเสียงมาที่ ร ม ฟ X ล ท X และเปลี่ยนมาเป็นกลุ่มเสียง ช ล ท X ร ม X และกลับมาที่กลุ่มเสียง ด ร ม X ช ล X

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

- - ร ม	- ท - ล	- - - ม	- ร - -	- - ร ม	- ท - ล	- - - ม	- ร - -
- ด - -	- ทุ - ล	- ทุ - -	- ล - -	- ด - -	- ทุ - ล	- ทุ - -	- ล - -

ทำนองหลักของเนื้อเพลงส่วนที่ 1 มีการดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงออล่าง มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ช ล ท X ร ม X และมีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

ร ล ช ี ฟ	ช ล ล ล ล	ร ม ฟ ล	ร ฟ ม ร	ฟ	ร		ฟ ม ร
				ด ท ด	ด ท ล	ท ช ท ล	ช

ทำนองเดี่ยวซอด้วงของเนื้อส่วนที่ 1 บรรทัดนี้มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในทางนอก มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำ 7th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในส่วนของวรรคหลัง

ในทำนองของเนื้อส่วนที่ 1 บรรทัดที่ 1 นี้ การดำเนินทำนองของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงมีความต่างกันคือ การดำเนินทำนองของทำนองหลักอยู่ในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง ช ล ท X ร ม X แต่ทางเดี่ยวซอด้วงดำเนินทำนองในทางนอก ในกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มเสียงนี้มีกลุ่มเสียงปัญจมูลที่เหมือนกันคือเสียง “ล” “ท” “ร” “ม”

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 2

- ฟ - -	- ม - ฟ	- - - ม	- - - -	- - ล ท	- ล - -	- ล - ล	- ฟ - -
- - - ร	- - - -	- ทุ - -	- ร - ทุ	- ช - -	- - - ฟ	- - - ฟ	- - ม ร

การดำเนินทำนองของทำนองหลัก ก่อนข้างจะชัดเจนว่าดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก และมีการดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X โดยมีการนำเอา 4th degree (เสียง "ซ") มาใช้ในการดำเนินทำนองในส่วนของวรรคหลัง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 2

ฟ ม ฟ ร	ม ฟ ม ฟ	ร ม ฟ ล	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ล ล ล	ฟ ม ร	ล ฟ ม ร
			ท	ล ท		ท	

ทำนองเดี่ยวซอด้วงดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก และมีทำนองที่ดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X โดยไม่มีการนำเอา 4th degree (เสียง "ซ") และ 7th degree (เสียง "ด") มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองในส่วนที่เป็นเนื้อส่วนที่ 1 บรรทัดที่ 2 นี้ การดำเนินทำนองของทำนองหลักกับการดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง ร ม ฟ X ล ท X เหมือนกัน และมีความต่างกันที่การใช้ 4th degree (เสียง "ซ") ในการดำเนินทำนอง เพราะในทางทำนองหลักมีการนำ 4th degree (เสียง "ซ") มาใช้ในการดำเนินทำนอง แต่การนำมาใช้คงมิได้ให้ความสำคัญกับเสียงนี้ เนื่องจากเสียงลูกตกและทำนองทั่วไปยังอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 3

- ฟ - ร	- ม - ฟ	- ท - ม	- ร - ท	- ซ ล ท	- ล - ฟ	- ล - ฟ	- ฟ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ทำนองหลักของเนื้อส่วนที่ 1 บรรทัดที่ 3 นี้มีการดำเนินทำนองเหมือนกับบรรทัดที่ 2 คือมีการดำเนินทำนองอยู่ในบันไดเสียง "เร" ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำ 4th degree (เสียง "ซ") มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 3

ล้ ฟ ม ฟ	ร ม ฟ ช้	ฟ ช้ ล้ ช้	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล้ ล้ ล้	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
			ท	ล ท		ท	

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงในบรรทัดนี้ดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก และทำนองดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X โดยมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรคแรกของบรรทัด

การดำเนินทำนองของเนื้อส่วนที่ 1 บรรทัดที่ 3 พบว่าการดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงและการดำเนินทำนองของทำนองหลักมีการดำเนินทำนองในทางนอก ซึ่งทำนองดำเนินไปในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X โดยทั้งทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการนำเอา 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองที่ทำนองเดี่ยวซอด้วงจะความเด่นชัดกว่าที่นำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ดำเนินทำนอง ในขณะที่ทำนองหลักนำเสียงนี้มาใช้แต่มีได้ให้ความสำคัญกับเสียงนี้เท่ากับทางเดี่ยวซอด้วง

การดำเนินทำนองของเนื้อส่วนที่ 1 ทั้ง 3 บรรทัดนั้น ในทำนองหลักบรรทัดแรกมีการดำเนินทำนองในทางเพียงอล่าง ในกลุ่มเสียง “ซอล” มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ซ ล ท X ร ม X และมีการนำเอา 4th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง และบรรทัดที่ 2 บรรทัดที่ 3 มีการดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก และทำนองนั้นดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X โดยมีการนำเอา 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง ส่วนทำนองเดี่ยวซอด้วงทั้ง 3 บรรทัดนั้น ดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก และนำเอา 4th degree (เสียง “ซ”) และ 7th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1

-- ล ท	-- ท ท	- รี้ - ท	- ล - ท	- ล - ซ	-- ซ ซ	- ล - ท	-- ท ท
- ซ --	- ทุ --	- ร - ทุ	- ล - ทุ	- ล - ซ	- ซ --	- ล - ทุ	- ทุ --

การดำเนินทำนองของทำนองหลัก ในส่วนเนื้อที่ 2 บรรทัดนี้มีความชัดเจนว่าดำเนินทำนองในทางเพียงอย่างเดียว การดำเนินท่วงอยู่ในกลุ่มเสียง “ซอล” และการดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ซ ล ท X ร ม X เท่านั้น โดยไม่มีการนำเอา 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอด้าง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1

				ร ม ร		ร ม ฟ ซุ	ฟ ม ร
ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ซ ท ล ท	ร ท ล ท	ล	ร ท ล ซ		ท

ทำนองเดี่ยวซอด้างนี้มีการดำเนินท่วงที่อยู่ในทางเพียงอย่างเดียวเช่นกัน อยู่ในกลุ่มเสียง “ซอล” มีเสียงปัญจมูล ซ ล ท X ร ม X โดยไม่มีการนำเอา 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในส่วนของวรรคหลัง

ทำนองของเนื้อส่วนที่ 2 นี้ พบว่าทั้งทำนองหลักและทางเดี่ยวซอด้างต่างมีการดำเนินท่วงที่อยู่ในทางเพียงอย่างเดียว อยู่ในกลุ่มเสียง “ซอล” มีการดำเนินทำนองในกลุ่มเสียงปัญจมูล ซ ล ท X ร ม X โดยทำนองหลักไม่มีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง แต่การดำเนินทำนองของเดี่ยวซอด้างมีการนำ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 2

- - ล ท	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ท	- ล - ซ	- - ซ ซ	- ล - ท	- - ท ท
- ซ - -	- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ทุ	- ล - ซุ	- ซุ - -	- ล - ทุ	- ทุ - -

การดำเนินทำนองของทำนองหลักในบรรทัดนี้ มีความชัดเจนว่าดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงอย่างเดียว ในกลุ่มเสียง “ซอล” และทำนองก็ดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ซ ล ท X ร ม X โดยไม่มีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 2

	ร ม	ฟ ช ล ช	ฟ ม ร	ช ม ร		ล ช ม ร	ช ม ร
ร ช ล ท	ล ท		ท	ล	ร ท ล ช		ท

การดำเนินทำนองเดี่ยวซอด้วงในบรรทัดนี้ดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง "ซอล" ซึ่งดำเนินทำนองในกลุ่มเสียงปัญจมูล ช ล ท X ร ม X และได้มีการนำ 4th degree (เสียง "ด") และ 7th degree (เสียง "ฟ") มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรคหลัง

การดำเนินทำนองบรรทัดที่ 2 ในทำนองหลักปรากฏชัดเจนว่ามีการดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ช ล ท X ร ม X ในขณะที่ทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้นดำเนินทำนองในกลุ่มเสียงปัญจมูลเช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่ในทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการนำเอา 4th degree (เสียง "ด") และ 7th degree (เสียง "ฟ") มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 3

--- ล	- ท ล -	- ล --	ช ----	- ฟ --	--- ร	-- ม ฟ	--- ล
- ล --	--- ฟ	- ม --	- ฟ ม - ฟ	-- ม ร	- ล --	- ร --	- ล --

การดำเนินทำนองของทำนองหลักในบรรทัดนี้ได้เปลี่ยนมาอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง "เร" มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X โดยมีการใช้ 4th degree (เสียง "ช") ในการดำเนินทำนองแต่มีใช้เป็นเสียงหลักของทำนอง เพราะเสียงหลักของการดำเนินทำนองนั้นยังคงเป็นเสียงจากกลุ่มเสียงปัญจมูล

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 3

ร ฟ ม ฟ	ล ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ล ฟ ม ฟ	ล ม ฟ ล	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	ช ล ล ล ล
						ล	

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอดังดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง "เร" และดำเนินทำนองในกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X โดยไม่มีการใช้ 7th degree (เสียง "ด") ในการดำเนินทำนอง แต่มีการใช้ 4th degree (เสียง "ซ") ในการดำเนินทำนอง ซึ่งเสียงที่ใช้มีใช้เสียงหลักของการดำเนินทำนองโดยทั่วไป

การดำเนินทำนองของเนื้อส่วนที่ 2 บรรทัดนี้ ทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอดังอยู่ในกลุ่มเสียง "เร" ซึ่งเป็นการเปลี่ยนบันไดเสียงแบบแปรผันคู่ 5 จากเนื้อส่วนที่ 2 ในบรรทัดที่ 2 โดยทั้งทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอดังนั้นต่างมีการใช้ 4th degree (เสียง "ซ") ในการดำเนินทำนอง และทำนองหลักนั้นพบว่ามี การดำเนินทำนองครบทุกเสียง ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ในขณะที่การดำเนินทำนองของทำนองเดี่ยวซอดังไม่มีการใช้ 7th degree (เสียง "ด")

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 4

- ด --	- ท - ด	--- ท	----	- ฟ --	--- ร	-- ม ฟ	--- ล
--- ล	----	- ฟ --	- ล - ฟ	-- ม ร	- ล --	- ร --	- ล --

ทำนองหลักในบรรทัดนี้ดำเนินทำนองในทางนอก กลุ่มเสียง "เร" มีเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X โดยการดำเนินทำนองมีการนำเสียง "ด" ซึ่งเป็น 7th degree มาใช้ในการดำเนินทำนองของวรรคแรก แต่ไม่มีการนำ 4th degree (เสียง "ซ") มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอดัง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 4

	ร ม	ร	ฟ	ล ร ม ฟ	ล ฟ ม ร	ร ม ฟ	ซ ^W ล ล ล ล
ด ท ด ล	ท ด	ด ท ล	ด ท ล			ล	

ทำนองเดี่ยวซอดัง ในส่วนของเนื้อส่วนที่ 2 บรรทัดนี้มีการดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง "เร" และทำนองนั้นดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล

ท X นอกจากในกลุ่มเสียงปัญจมูลแล้วยังมีการนำเอา 7th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนองเดี่ยวซอด้วงด้วย ซึ่ง 7th degree (เสียง “ด”) พบว่ามีการนำมาใช้ในทุกห้องเพลงของวรรณกรรม

ทั้งทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วง ในเนื้อส่วนที่ 2 บรรทัดที่ 4 นี้ มีการดำเนินทำนองในทางนอก อยู่ในกลุ่มเสียง “เร” และทำนองดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X เหมือนกัน และพบว่าในการดำเนินทำนองของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น มีการนำเอา 7th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรณกรรมอย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามการนำ 7th degree (เสียง “ด”) มาใช้ทำนองก็ยังคงดำเนินอยู่ในบันไดเสียง “เร” นอกจากนี้ในทำนองเดี่ยวซอด้วงได้มีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรณกรรม ซึ่งยังคงมีเสียงหลักในทำนองนั้นอยู่ที่เสียง “ล” ซึ่งเป็น 5th degree ของกลุ่มเสียงปัญจมูลในกลุ่มเสียง “เร”

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 5

- ท - ล	-- ร ม	- ฟ ล -	ฟ ม --	-- ล ท	- ล --	- ล - ล	- ฟ --
- ท - ล	- ท --	--- ม	-- ร ท	- ซ --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม ร

การดำเนินทำนองของทำนองหลักนี้อยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” และทำนองนั้นดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X โดยในวรรณกรรมนั้นมีการนำเอา 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองแต่เสียงหลักก็ยังคงเป็นเสียง “ท” เสียงในกลุ่มเสียงปัญจมูล

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 5

ร	ร ม	ฟ ซ ล ซ	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ล ล	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
ท ท ท	ล ท		ท	ล ม		ท	

การดำเนินทำนองของทำนองเดี่ยวซอด้วงบรรทัดนี้อยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” โดยทำนองนั้นดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X ซึ่งในวรรคแรกนั้นพบว่ามีการนำเอา 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

การดำเนินทำนองทำนองของเนื้อส่วนที่ 2 บรรทัดที่ 5 นี้ ทั้งทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการดำเนินทำนองที่อยู่ในทางนอก อยู่ในบันไดเสียง “เร” และในการดำเนินทำนอง มีการใช้ 4th degree (เสียง “ซ”) ในการดำเนินทำนองเช่นเดียวกัน

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 6

- ฟ --	- ม - ฟ	--- ม	----	-- ล ท	- ล --	- ล - ล	- ฟ --
--- ร	----	- ท --	- ร - ท	- ซ --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม ร

การดำเนินทำนองของทำนองหลักในบรรทัดนี้ดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” และดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X โดยมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรคหลังแต่มีใช้เสียงหลักของทำนองคือเป็นเพียงแค่เสียงผ่านสู่เสียงหลักเท่านั้น

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 6

ล ฟ ม ฟ	ร ม ฟ ซ	ฟ ซ ล ซ	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ล ล ล	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
			ท	ล ท		ท	

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงบรรทัดนี้อยู่ในทางนอก กลุ่มเสียง “เร” การดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X การดำเนินทำนองในวรรคแรกนั้นพบว่า 4th degree (เสียง “ซ”) เข้ามามีบทบาทในการดำเนินทำนองแต่การดำเนินทำนองของวรรคแรกก็ดำเนินมาตกที่เสียง “ท” ซึ่งเป็นเสียงในกลุ่มเสียงปัญจมูลของบันไดเสียงนี้

การดำเนินทำนองของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น ดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” เช่นเดียวกัน และในการดำเนินทำนองของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้นมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) เข้ามาในการดำเนินทำนอง

การดำเนินทำนองโดยทั่วไปของส่วนเนื้อที่ 2 นี้ ในช่วงบรรทัดแรกทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงเพลงกราวใน มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในทางเพียงออบน ในกลุ่มเสียง “ซอล” จากนั้นในบรรทัดที่ 3 ถึงบรรทัดที่ 6 ทำนองหลักและทำนองทางเดี่ยวซอด้วงมีการดำเนินที่อยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” เนื้อส่วนที่ 2 รวมมีทั้งหมด 6 บรรทัด และบรรเลงซ้ำกัน 2 รอบ ทางทำนองหลักมีการดำเนินทำนองเหมือนกันทั้ง 2 รอบ แต่ในทำนองทางเดี่ยวซอด้วงนั้นมีทำนองในการบรรเลงที่ต่างกัน ดังนี้

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1 รอบที่ 2

-- ล ท	-- ท ท	- ร - ท	- ล - ท	- ล - ซ	-- ซ ซ	- ล - ท	-- ท ท
- ซ --	- ฑ --	- ร - ฑ	- ล - ฑ	- ล - ซ	- ซ --	- ล - ฑ	- ฑ --

การดำเนินทำนองของทำนองหลัก มีความชัดเจนว่าดำเนินทำนองในทางเพียงออล่าง การดำเนินทำนองอยู่ในบันไดเสียง “ซอล” และการดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียงปัญญามูล ซ ล ท X ร ม X โดยไม่มีการนำเอา 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1 รอบที่ 2

ร ฑ ล ฑ	ร ฑ ล ฑ	ร ฑ ล ฑ	ร ฑ ล ฑ	ฑ ล ซ ฑ	ล ซ ร ซ	ล ซ ฑ ซ	ล ฑ ฑ ฑ

การดำเนินทำนองทางเดี่ยวซอด้วง ดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง “ซอล” และดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียงปัญญามูล ซ ล ท X ร ม X โดยไม่พบว่ามีมีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

เมื่อเปรียบเทียบการดำเนินทำนองทางเดี่ยวสอดดั่งกับทำนองหลักบรรทัดที่ 1 รอบที่ 2 แล้ว พบว่ามีการทำเนิ่นทำนองในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง “ซอล” เช่นเดียวกัน และการดำเนินทำนองนั้นไม่มีการใช้ 6th degree (เสียง “ม”) ในการดำเนินทำนองเช่นกัน

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 2 รอบที่ 2

- - ล ท	- รี้ - มี่	- มี่ - มี่	- รี้ - ท	- ล - ซ	- - ซ ซ	- ล - ท	- - ท ท
- ซ - -	- ร - ม	- ซ - ม	- ร - ทุ	- ล - ซุ	- ซุ - -	- ล - ทุ	- ทุ - -

การดำเนินทำนองของทำนองหลักอยู่ในทางเพียงออล่าง กลุ่มเสียง “ซอล” และดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ซ ล ท X ร ม X

ทำนองเดี่ยวสอดดั่ง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 2 รอบที่ 2

	ร ม	ฟ ซี้ ลี้ ซี้	ฟ ม ร	ซี้ ม ร		ลี้ ซี้ ม ร	ซี้ ม ร
ซ ล ท ร	ล ท		ท	ล	รี้ ท ล ซ		ท

การดำเนินทำนองทางเดี่ยวสอดดั่งดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงออล่าง กลุ่มเสียง “ซอล” และได้มีการใช้ 7th degree ในการดำเนินทำนอง

ในส่วนของเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2 บรรทัดที่ 2 / ก นี้ ทำนองทางเดี่ยวสอดดั่งคล้ายกันกับบรรทัดที่ 2 ในรอบแรก แตกต่างกันตรงที่ห้องที่ 1 นอกจากนั้นมีการดำเนินทำนองเหมือนกัน และมีกลุ่มเสียงที่อยู่ในกลุ่มเสียงเดียวกันกับทำนองหลัก

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 3 รอบที่ 2

- - - ล	- ท ล -	- ล - -	ซ - - - -	- ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ	- - - ล
- ล - -	- - - ฟ	- - - -	- ฟ ม - ฟ	- - ม ร	- ล - -	- ร - -	- ล - -

ทำนองหลักนี้ดำเนินทำนองในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” มีกลุ่มเสียงปัญจมูล คือ ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในห้องที่ 4

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวโน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 3 รอบที่ 2

ร ฟ ม ฟ	ล ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ล ฟ ม ฟ	ล ม ฟ ล	ร ฟ ม ร	ล ร ม ฟ	ซ ล ล ล ล

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วง มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในกลุ่มเสียง “เร” และดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล คือ ร ม ฟ X ล ท X ลักษณะการดำเนินทำนองของทำนองเดี่ยวซอด้วงในบรรทัดนี้พบที่มีการเน้นใช้ 3rd degree (เสียง “ฟ”) เป็นลูกตกในทุกห้องของวรรคแรก

การดำเนินทำนองเนื้อส่วนที่ 2 ในบรรทัดที่ 3 รอบที่ 2 นั้น ทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการสร้างทำนองที่เหมือน คือใช้เสียงในการบรรเลงเหมือนกันจึงไม่มีความแตกต่างทางด้านกาารดำเนินทำนองและด้านกลุ่มเสียง

ทำนองหลัก เนื้อส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 4 รอบที่ 2

- ด - -	- ท - ด	- - - ท	- - - -	- ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ	- - - ล
- - - ล	- - - -	- ฟ - -	- ล - ฟ	- - ม ร	- ล - -	- ร - -	- ล - -

ทำนองหลักดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” และมีการนำ เสียง “ด” ซึ่งเป็น 7th degree มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรคแรกห้องที่ 1 และห้องที่ 2

ทำนองเดี่ยวซอด้วง
ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 4 รอบที่ 2

	ร ม	ร	ฟ	ล ้ ร ม ฟ	ล ้ ฟ ม ร	ล ้ ร ม ฟ	ซ ้ ล ้ ล ้ ล ้ ^W
ด ท ด ล	ท ด	ด ท ล	ด ท ล				

การดำเนินทำนองทางเดี่ยวซอด้วงในบรรทัดที่ 4 รอบที่ 2 นี้ดำเนินทำนองเหมือนกับบรรทัดที่ 4 จึงไม่มีความแตกต่างทางกลุ่มเสียงและการใช้เสียงในการดำเนินทำนอง

ทำนองหลัก
ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 5 ก

- ท - ล	-- ร ม	- ฟ ล -	ฟ ม --	-- ล ท	- ล --	- ล - ล	- ฟ --
- ท - ล	- ท --	--- ม	-- ร ท	- ซ --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม ร

การดำเนินทำนองของทำนองหลักอยู่ในทางนอก กลุ่มเสียง “เร” มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในห้องที่ 6

ทำนองเดี่ยวซอด้วง
ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 5 รอบที่ 2

ร	ร ม	ฟ ซ ้ ล ้ ซ ้	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ้ ล ้ ล ้	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
ท ท ท	ล ท		ท	ล ม		ท	

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงบรรทัดนี้ มีการดำเนินทำนองที่เหมือนกันกับบรรทัดที่ 5 ของเนื้อส่วนที่ 1 (หรือบรรทัดที่ 5 รอบแรก) ซึ่งการดำเนินทำนองนั้นอยู่ในทางนอก และอยู่ในกลุ่มเสียง “เร” โดยมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรคแรก

ทำนองหลัก

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 6 รอบที่ 2

- ฟ --	- ม - ฟ	--- ม	----	-- ล ท	- ล --	- ล - ล	- ฟ --
--- ร	----	- ท --	- ร - ท	- ซ --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม ร

ทำนองหลักดำเนินอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” มีทำนองที่อยู่ในกลุ่มเสียง ปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำเอา 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรคหลัง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 6 รอบที่ 2

ม ฟ ล	ร ม ฟ	ร ม	ร	ร ม	ร ม ฟ ล	ฟ ม ร	ล ฟ ม ร
ท	ล	ท	ซ	ล ท ล	ท	ท	ท

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงในบรรทัดนี้ มีทำนองในทางนอก อยู่ในกลุ่มเสียง “เร” มีกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X ในการดำเนินทำนอง และมีการใช้ 4th degree (เสียง “ซ”) ในการดำเนินทำนองด้วย

การดำเนินทำนองของเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2 ในทำนองหลักบรรทัดที่ 1 รอบที่ 2 ถึงบรรทัดที่ 6 รอบที่ 2 ใช้ทำนองหลักทำนองเดียวกับในรอบแรกคือบรรทัดที่ 1 ถึงบรรทัดที่ 6 และในทำนองของเดี่ยวซอด้วงมีความต่างกันในการดำเนินทำนองคือ บรรทัดที่ 1 บรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 6 ส่วนบรรทัดที่ 3 ถึง บรรทัดที่ 5 มีการดำเนินทำนองเหมือนกัน ซึ่งแม้ว่าการดำเนินทำนองในทางเดี่ยวซอด้วงจะมีความต่างกันแต่ยังคงอยู่ในกลุ่มเสียงเดียวกัน คือ บรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 อยู่ในกลุ่มเสียง “ซอล” บรรทัดที่ 3 ถึงบรรทัดที่ 6 อยู่ในกลุ่มเสียง “เร”

ทำนองหลัก

กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “ที”

บรรทัดที่ 1

-- ร ม	- ท - ล	--- ม	- ร --	-- ร ม	- ท - ล	--- ม	- ร --
- ด --	- ทุ - ล	- ทุ --	- ล --	- ด --	- ทุ - ล	- ทุ --	- ล --

บรรทัดที่ 2

--- ช	ล ท - ล	--- ม	- ร --	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ร์
- ช --	- ทุ - ล	- ทุ --	- ล --	- ช - ล	- ทุ - ล	- ช - ล	- ทุ - ร

บรรทัดที่ 3

-- ช ช	ล ท - ล	- ช - ฟ	- ม - ร
- ช --	- ทุ - ล	- ช - ฟ	- ม - ร

การดำเนินทำนองของทำนองหลักในโยนเสียง “เร” ดำเนินทำนองในทางเพียงออล่างในกลุ่มเสียง “ซอล” ซึ่งมีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ซ ล ท X ร ม X ในส่วนของการดำเนินบรรทัดที่ 1 ทั้งวรรคแรกและวรรคหลังนั้นมีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง และนำ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในบรรทัดที่ 3

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “ที”

บรรทัดที่ 1

ร	ม ฟ ช ล		ฟ ม ร	ช ร ช ฟ	ร		ฟ ม ร
ท ล ช		ท ช ท ล	ช		ด ท ล	ท ช ท ล	ช

บรรทัดที่ 2

ม ฟ ล ม	ฟ ม ร		ร ม ร ร	ล ม ล ช	ฟ ม ร		ร ม ร ร
	ท	ล ช ล ท			ท	ล ช ล ท	

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วง ดำเนินทำนองในทางนอกในกลุ่มเสียง “เร” ซึ่งมีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X และมีการใช้ 7th degree (เสียง “ด”) ในการ

ดำเนินการนองที่วรรคหลังของบรรทัดที่ 1 มีน้ำหนักในการใช้ 4th degree (เสียง “ซ”) ในการดำเนินการนอง เนื่องจากพบเสียงนี้กระจายในทุกวรรคของบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2

ในโยนเสียง “เร” ตรงนี้มีผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าเป็นเสียงโยนที่ซ้ำกับเสียงโยนก่อนที่จะออกเนื้อเพลงกราวโน หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือมีโยนเสียง “เร” ปิดหัวปิดท้ายของการออกเนื้อเพลงกราวโน และในเนื้อเพลงกราวโนนั้น มีการดำเนินการนองในกลุ่มเสียง “ซอล” และกลุ่มเสียง “เร” 2 กลุ่มเสียง และมีลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละวรรคอยู่ที่กลุ่มเสียง ปัญจมูลของกลุ่มเสียงทั้งสองนี้ ทำนองหลักและทำนองทางเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง “เร” ตรงนี้มีการดำเนินการนองของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงที่อยู่ต่างกลุ่มเสียงกันคือ ทำนองหลักดำเนินการนองในกลุ่มเสียง “ซอล” และทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงดำเนินการนองในกลุ่มเสียง “เร” โดยในทำนองเดี่ยวซอด้วงได้นำ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินการนอง และในทำนองหลักได้นำ 7th degree (เสียง “ฟ”) และ 4th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินการนอง

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง “ที”

บรรทัดที่ 1

- ฟ - ม	- ร - ฑ	- - ล ฑ	- ร - ฑ	- ฟ - ม	- ร - ฑ	- - ล ฑ	- ร - ฑ
- ฟ - ม	- ร - ฟ	- ซ - -	- ร - ฟ	- ฟ - ม	- ร - ฟ	- ซ - -	- ร - ฟ

บรรทัดที่ 2

- ม ร -	- ร - -	- ม ร -	- ร - -	- ม ร -	- ร - -	- ม ร -	- ร - -
- - - ล	- - - ฑ	- - - ล	- - - ฑ	- - - ล	- - - ฑ	- - - ล	- - - ฑ

ทำนองหลักนี้ดำเนินการนองในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง “เร” และทำนองนั้นดำเนินการนองในกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินการนองในบรรทัดที่ 1 ในวรรคแรกและวรรคหลัง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง
กลุ่มลูกโยนที่ 3 เสียง "ที"

บรรทัดที่ 1

- มี ฟ ซี่	ฟ ม ร		ร ม ร	ล มี ฟ ซี่	ฟ ม ร		ร ม ร ท
	ท	ล ซ ล ท	ท		ท	ล ซ ล ท	

บรรทัดที่ 2

	ร ม ร		ร ม ร	ร มี ร	ร มี ร	ร มี ร	ร มี ร
ล ซ ล ท	ท	ล ซ ล ท	ท	ล	ท	ล	ท

บรรทัดที่ 3

ร ร	ร ร	ร ร	ร ร	
ล ท	ล ท	ล ท	ล -	--- ท

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียง "เร" และการดำเนินทำนองดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X โดยในบรรทัดแรกทั้งวรรคแรกและวรรคหลัง และบรรทัดที่ 2 วรรคแรก มีการนำ 4th degree (เสียง "ซ") มาใช้ในการดำเนินทำนอง

การดำเนินทำนองในโยนเสียง "ที" ทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงอยู่ในกลุ่มเสียงเดียวกันคือกลุ่มเสียง "เร" โดยทั้งทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการนำเอา 4th degree (เสียง "ซ") มาใช้ในการดำเนินทำนองเช่นเดียวกัน แต่ไม่มีการนำเอา 7th degree (เสียง "ด") มาใช้ในการดำเนินทำนอง ทั้งนี้การนำเอา 4th degree (เสียง "ซ") มาใช้ในการดำเนินทำนองของทั้งทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น เสียงหลักหรือลูกตกของแต่ละวรรคยังคงเป็นเสียงในกลุ่มเสียงปัญจมูล ดังนั้นในการนำเสียงดังกล่าวมาใช้จึงเป็นเพียงเสียงที่ผ่านไปสู่เสียงหลักในกลุ่มเสียง "เร" เท่านั้น

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง "มี"

บรรทัดที่ 1

- ฟ - ม	- ร - -	ด - - - -	- - ร ม
- - - -	- ล - -	ท ล - ท	- ด - -

บรรทัดที่ 2

- - ร ม	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม	- - - ม	- - - ร	- - ม ร	- - ม ม
- ด - -	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ม	- - - ม	- - - ร	- - ม ร	- ม - -

บรรทัดที่ 3

- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม
- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม

บรรทัดที่ 4

- - ร ม	- ม - -	- - ร ม	- ม - -	- - ร ม	- ม - -	- - ร ม	- ม - -
- ด - -	- ม - -	- ด - -	- ท - -	- ด - -	- ม - -	- ด - -	- ท - -

บรรทัดที่ 5

- ท - -	ท ล - -	- - ร ม	- ม - -	- ท - -	ท ล - -	- - ร ม	- ม - -
- - ล ช	- - ช ม	- ด - -	- ท - -	- - ล ช	- - ช ม	- ด - -	- ท - -

บรรทัดที่ 6

- - ร ม	- ม - -	- - ร ม	- ม - -
- ด - -	- ท - -	- ด - -	- ท - -

การดำเนินทำนองของทำนองหลักนี้ดำเนินทำนองในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง "ซอล" มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ซ ล ท X ร ม X โดยในการดำเนินทำนองนั้นได้มีการนำ 4th degree (เสียง "ด") มาใช้ในการดำเนินทำนอง โดยพบว่าการนำมาใช้ที่บรรทัดที่ 1 บรรทัดที่ 2 ในวรรคแรก บรรทัดที่ 4 ถึงบรรทัดที่ 6 และ 7th degree (เสียง "ฟ") ในบรรทัดที่ 1 ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีการนำเอา 4th degree และ 7th degree มาใช้ในการดำเนินทำนองในเสียงหลักก็ยังคงดำเนินอยู่ในเสียงปัญจมูลของกลุ่มเสียง "ซอล"

ทำนองเดี่ยวซอด้าง

กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง "มี" ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

			- - - มี ร	- ช - -	ร ช - ช ม	- ร - -	- ร - - ร ม
- - - ท	- - - ล ช	- - - ล ท				ท	ท

บรรทัดที่ 2

--- ลี	- ลี - ลี	- ที - รี่	--- รีม	--- มี่	--- มี่	--- มี่	--- มี่

บรรทัดที่ 3

- รี่ --	- มี่ --	- ที --	- รี่ --	- ลี --	- ที --	- ชี่ --	--- ชี่

บรรทัดที่ 4

----	- ชี่ --	----	- ฟ --	----	- ม --	--- มี่	- ชี่ --

บรรทัดที่ 5

- ร --	--- ลี	----	--- ชี่	----			
					- ที --	-- ททท	- ลช - ลท

บรรทัดที่ 6

- ชี่	- ร - ม	----	-- ร -	-- ชี่ -	- ร - ลี	----	--- ชี่
- ท							

บรรทัดที่ 7

----	--- ม	--- ม	--- ม

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง “ที” ส่วนที่ 1 นี้ มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง “ซอล” และการดำเนินทำนองนั้นดำเนินในกลุ่มเสียงปัญจมูลของกลุ่มเสียงนี้คือ ซ ล ท X ร ม X และมีการนำ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองบรรทัดที่ 4 วรรคแรก แต่ไม่พบว่ามีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนองทางเดี่ยวซอด้วง

การดำเนินทำนองของทำนองหลัก และทำนองเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง “ม” ส่วนที่ 1 มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง “ซอล” เหมือนกัน และพบว่ามีการนำ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองเช่นเดียวกัน สิ่งหนึ่งที่ทำให้ทางทำนอง

หลักและทางเดี่ยวขอตัวในโยนเสียงมี ส่วนที่ 1 ต่างกัน คือในทางเดี่ยวขอตัวไม่มีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนองอย่างทำนองหลัก

ทำนองเดี่ยวขอตัว

กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง “มี” ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1 (บรรเลง 2 รอบ)

ร ม	ซึ ลั ซึ ม	ร ท ร	ร ม ม ม	ร	ม	ซึ ร ม	ร ม ม ม
ล ท		ม		ท ล ซ	ท ล ซ	ท	

บรรทัดที่ 2

ร ม	ร ม ซึ ม	ร ม	ร ม ซึ ม	ซึ ซึ ซึ ร	ซึ ซึ ซึ ม	ซึ ซึ ซึ ร	ซึ ซึ ซึ ม
ล ท		ล ท					

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวขอตัวส่วนนี้ดำเนินทำนองอยู่ในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง “ซอล” การดำเนินทำนองนั้นดำเนินในกลุ่มเสียงปัญจมูล ซ ล ท X ร ม X และการดำเนินทำนองนั้นไม่มีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

การดำเนินทำนองในโยนเสียงมี ทั้งทำนองหลักและทำนองเดี่ยวขอตัว มีการดำเนินทำนองในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง “ซอล” ซึ่งทำนองหลักจะมีการใช้ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) ในขณะที่ทางการดำเนินทำนองของทางเดี่ยวขอตัวในส่วนที่ 1 มีการนำ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองแต่มีเพียง 1 ที่ คือวรรคแรก ของบรรทัดที่ 4 ส่วนที่ 1 ส่วนการดำเนินทำนองในส่วนที่ 2 นั้นไม่มีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 5 เสียง “ลา”

บรรทัดที่ 1

- ม - -	ม ร - ม	- ล - -	ซ ซ - ล
- ร - ทุ	- ล - ทุ	- ล - ซ	- - - ล

บรรทัดที่ 2

-ช --	ล ท - ร	- ม - ร	- ท - ล	--- ล	--- ช	-- ล ช	-- ล ล
- ร --	ช --- ร	- ม - ร	- ท - ล	--- ล	--- ช	-- ล ช	- ล --

บรรทัดที่ 3

- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล
--- ร	--- ล	--- ร	--- ล	--- ร	--- ล	--- ร	--- ล

การดำเนินทำนองของทำนองหลักในโยนเสียงลา มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในทางเพียงออล่าง กลุ่มเสียง "ซอล" และทำนองหลักนี้ดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญญามูล คือ ช ล ท X ร ม X โดยไม่มีการนำ 4th degree (เสียง "ด") และ 7th degree (เสียง "ฟ") มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอดวง

กลุ่มลูกโยนที่ 5 เสียง "ลา"

บรรทัดที่ 1

ร	ร ม	ร ม ช	ร ม ช ล	ช ฟ ม ร	ฟ ม ร	ม ร	ร
ช ล ท	ล ท	ท			ด	ด ท	ด ท ล

บรรทัดที่ 2

ร		- ร - ม	- ฟ --	--- ช	- ล --	--- ช ^ค ฟ	- ช ^ค ล --
- ท ล	ท ล ช -						

บรรทัดที่ 3

- ร --	- ร --	----	- ร - ล	----	--- ล	--- ล	--- ล

บรรทัดที่ 4

----	--- ล	- ทำ ล ล	- ทำ ล ล

บรรทัดที่ 5 (บรรเลง 2 รอบ)

ร ร ร ร	ร ร ร ด	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ร ร ร ช	ร ร ร ด	ร ร ร ท	ร ร ร ล

บรรทัดที่ 6

ร ร ร ด	ร ท ร ล	ร ช ร ด	ร ท ร ล	ร ร ร ด	ร ท ร ล	ร ช ร ด	ร ท ร ล

บรรทัดที่ 7

ร ด ท ล	ร ด ท ล	ร ด ท ล	ร ด ท ล	ด ท ด ล	ท ด ท ด	ล ท ด ร	ด ท ล -

การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง “ลา” ดำเนินทำนองในกลุ่มเสียง “ซอล” อยู่ในทางเพียงออล่าง มีการดำเนินทำนองที่อยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล และมีการนำ 7th degree (เสียง “ฟ”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง ซึ่งพบในบรรทัดที่ 1 วรรคหลัง บรรทัดที่ 2 ทั้งวรรคแรกและวรรคหลัง และ 4th degree (เสียง “ด”) ซึ่งพบในส่วนของวรรคหลังบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 5 ถึงบรรทัดที่ 8 โดยการที่มี 7th degree (เสียง “ฟ”) และ 4th degree (เสียง “ด”) ในการดำเนินทำนองนั้นมิใช่เสียงหลักของแต่ละวรรค และการดำเนินทำนองยังคงอยู่ในบันไดเสียง “ซอล”

โยนเสียง “ลา” นี้ ในทางทำนองหลักและทางเดี่ยวซอด้วงต่างอยู่ในทางเพียงออล่าง ในกลุ่มเสียง “ซอล” เช่นเดียวกัน โดยในการดำเนินทำนองของทำนองหลักดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ไม่มีการใช้ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) ในการดำเนินทำนอง แต่การดำเนินทำนองของทางเดี่ยวซอด้วงนั้นมีการนำ 4th degree (เสียง “ด”) และ 7th degree (เสียง “ฟ”) ในการดำเนินทำนอง

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 6 เสียง “ฟา”

บรรทัดที่ 1

- - ท ท	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- ท - -	ล ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ
- ท - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ด	- - ล ฟ	- - ม ร	- ล - -	- ร - -

บรรทัดที่ 2

-- ม ฟ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	--- ฟ	--- ม	-- ฟ ม	-- ฟ ฟ
- ร --	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	--- ฟ	--- ม	-- ฟ ม	- ฟ --

บรรทัดที่ 3

- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ
--- ท	--- ฟ	--- ท	--- ฟ	--- ท	--- ฟ	--- ท	--- ฟ

การดำเนินทำนองของทำนองหลักโยนเสียง “ฟา” นี้ ดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X โดยที่การดำเนินทำนองนี้ดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ไม่มีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) และ 7th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวขอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 6 เสียง “ฟา”

บรรทัดที่ 1

--- ม	----	--- ล	--- ม	ล - ฟ - ม ร	--- ร	--- ม	--- ฟ

บรรทัดที่ 2

----	ม - ร - ม ฟ	- ล			--- ร	--- ม	--- ฟ
		- ล	- ท ล ซ - ล ท	--- ด			

บรรทัดที่ 3

----	--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ

บรรทัดที่ 4 (บรรเลง 2 รอบ)

----	--- ร	--- ม	--- ฟ	--- ล	--- ร	--- ม	--- ฟ

บรรทัดที่ 5

ร ฟ ม ฟ	ล ี ฟ ม ร	ร	ฟ ม ล ี ฟ	ร ฟ ม ฟ	ล ี ฟ ม ร	ร	ฟ ม ล ี ฟ
		ล ท ด				ล ท ด	

บรรทัดที่ 6

ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ฟ	ล ี ล ี ม	ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ฟ	ล ี ล ี ม	ล ี ล ี ร	ล ี ล ี ฟ

การดำเนินทำนองทางเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง “ฟา” มีการดำเนินทำนองอยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” การดำเนินทำนองดำเนินอยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล คือ ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) และ 7th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง โดยพบการใช้ 4th degree (เสียง “ซ”) ในวรรคแรกของบรรทัดที่ 2 และพบการใช้ 7th degree (เสียง “ด”) ในวรรคหลังของบรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 6 ทั้งในวรรคแรกและวรรคหลัง ซึ่งถึงแม้จะมีการนำเสียงดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินทำนอง แต่เสียงหนักและเสียงหลักยังคงเป็นเสียงในกลุ่มเสียงปัญจมูลของกลุ่มเสียง “เร”

ความแตกต่างของทำนองหลักกับทำนองเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง “เร” นี้คือในการดำเนินทำนองของทำนองหลักนั้นจะไม่มีมีการนำเสียง 4th degree (เสียง “ซ”) และ 7th degree (เสียง “ด”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง แต่ในทางทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการนำมาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองหลัก

กลุ่มทำนองโยนเชื่อมเสียง “ด”

บรรทัดที่ 1

- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -
- - - ม	- - - ฟ	- - - ม	- - - ฟ	- - - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ม

บรรทัดที่ 2

- ซ - -	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	- ม - ม	- ซ - -	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	- ม - ม
- - ฟ ม	- - ฟ -	- - ม ร	- - ม -	- - ฟ ม	- - ฟ -	- - ม ร	- - ม -

บรรทัดที่ 3

--- ม	--- ม	- ฟ --	ฟ --- ม	--- ม	--- ม	- ฟ --	ฟ --- ม
- ทุ --	- ร --	----	- มร --	- ทุ --	- ร --	----	- มร --

บรรทัดที่ 4

- ฟ --	ฟ --- ม	- ฟ --	ฟ --- ม
----	- มร --	----	- มร --

การดำเนินทำนองของทำนองหลักนี้ ดำเนินทำนองที่อยู่ในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” และทำนองดำเนินไปในกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในวรรคแรกของบรรทัดที่ 2

ทำนองเดี่ยวซอด้าง

กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “ด”

บรรทัดที่ 1

ล้ ล้ ล้ ร	ล้ ล้ ล้ ฟ	ล้ ล้ ล้ ม	ล้ ล้ ล้ ร	ล้ ล้ ล้ ฟ	ล้ ล้ ล้ ม	ล้ ล้ ล้ ร	ล้ ล้ ล้ ม

บรรทัดที่ 2

ล้ ร ล้ ฟ	ล้ ม ล้ ร	ล้ ฟ ล้ ม	ล้ ร ล้ ฟ	ล้ ร ล้ ฟ	ล้ ม ล้ ร	ล้ ฟ ล้ ม	ล้ ร ล้ ม

บรรทัดที่ 3

ล้ ม ล้ ซ้	ฟ ม ร ม	ล้ ม ล้ ซ้	ฟ ม ร ม	ล้ ซ้ ฟ ม	ล้ ซ้ ฟ ม	ล้ ซ้ ฟ ม	ล้ ซ้ ฟ ม

การดำเนินทำนองเดี่ยวซอด้าง ดำเนินทำนองในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” โดยทำนองดำเนินในกลุ่มเสียงปัญจมูล ร ม ฟ X ล ท X และมีการนำ 4th degree (เสียง “ซ”) มาใช้ในการดำเนินทำนองในบรรทัดที่ 3 ทั้งวรรคแรกและวรรคหลัง

การดำเนินทำนองในโยนเสียง “มี” นี้ การดำเนินทำนองของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้าง มีการดำเนินทำนองในทางนอก ในกลุ่มเสียง “เร” และมีการใช้ 4th degree (เสียง “ซ”) ในการดำเนินทำนองของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้าง

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 7 เสียง "โด"

บรรทัดที่ 1

--- ด	-- ร ม	- ล --	ช ม --	- ท --	- ล --	- ช - ช	--- ด
- ช --	- ด --	-- ช ม	-- ร ด	-- ล ช	--- ช	--- ร	--- ด

บรรทัดที่ 2

- ช - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด	--- ด	--- ท	-- ด ท	-- ด ด
- ร - ด	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ด	--- ด	--- ท	--- ท	- ด --

บรรทัดที่ 3

- ด - ด	- ด - ด	- ด - ด	- ด - ด	- ช - ล	-- ด ด	- ม - ร	-- ด ด
--- ฟ	--- ด	--- ฟ	--- ด	- ร - ม	- ด --	- ม - ร	- ด --

การดำเนินทำนองของทำนองหลักในโยนเสียง "โด" ดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียง "โด" ในทางเพียงออบน มีการดำเนินทำนองในกลุ่มเสียงปัญจมูล ด ร ม X ช ล X และมีการนำ 4th degree (เสียง "ฟ") และ 7th degree (เสียง "ท") มาใช้ในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 7 เสียง "โด"

บรรทัดที่ 1

ร ม ช	ฟ ม ร		ร ม	ฟ ช ล	ร ม ฟ	ร ม	ร
ด	ด	ท ล ช ล	ท ด	ด	ท	ด ล	ท ด ด

บรรทัดที่ 2

ร ม	ช ร ม ช	ร ม ช ล			ร ม	ช ล ช ม	ช ร ม
ช ด			ด ช ล ด	ช ล ท ด	ท ด		- ด

บรรทัดที่ 3

				ร ม	- ช-ลช	- มรช	
--- ช	--- รดล	- ช - ด	- ท - ด	--- ด		- ด	- ท - ด

การดำเนินทำนองเดี่ยวซอด้าง ดำเนินทำนองในทางเพียงออบน กลุ่มเสียง “โด” ทำนองดำเนินในกลุ่มเสียงปัญญาจมูล ต ร ม X ซ ล X และมีการนำ 4th degree (เสียง “ฟ”) และ 7th degree (เสียง “ท”) มาใช้ในการดำเนินทำนอง

การดำเนินทำนองในโยนเสียง “โด” ซึ่งเป็นโยนสุดท้ายในการจบเพลงเดี่ยวซอด้าง เพลงกราวใน ในทางทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้างนั้นต่างก็มีความเหมือนกันคืออยู่ในทางเพียงออบน ในกลุ่มเสียง “โด” และมีการใช้ 4th degree (เสียง “ฟ”) และ 7th degree (เสียง “ท”) ในการดำเนินทำนอง

จากการศึกษาวิเคราะห์ทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้างเพลงกราวในแล้วนั้น พบว่าในโยนต่าง ๆ พบว่ามีการดำเนินทำนองที่อยู่ในกลุ่มเสียงและทางต่าง ๆ ตามลำดับเป็นส่วนใหญ่หรือส่วนมากของทำนองในการบรรเลงตามดังนี้

โยนเสียง/เนื้อ	ดำเนินทำนองในกลุ่มเสียง :		อยู่ในทาง :	
	ทำนองหลัก	ทำนองเดี่ยว	ทำนองหลัก	ทำนองเดี่ยว
โยนเสียง โด	โด	โด	ทางเพียงออบน	ทางเพียงออบน
โยนเสียง เร	โด	โด	ทางเพียงออบน	ทางเพียงออบน
	ซอล	เร	ทางเพียงออล่าง	ทางนอก
		ซอล		ทางเพียงออล่าง
		โด		ทางเพียงออบน
เนื้อ ส่วนที่ 1	เร	เร	ทางนอก	ทางนอก
เนื้อ ส่วนที่ 2	ซอล	ซอล	ทางเพียงออล่าง	ทางเพียงออล่าง
เชื่อมโยนเสียง “ท”	ซอล	เร	ทางเพียงออล่าง	ทางนอก
โยนเสียง ที	เร	เร	ทางนอก	ทางนอก

โยนเสียง/เนื้อ	ดำเนินทำนองในกลุ่มเสียง :		อยู่ในทาง :	
	ทำนองหลัก	ทำนองเดี่ยว		ทำนองหลัก
โยนเสียง มี	ซอล	ซอล	ทางเพียงออล่าง	ทางเพียงออล่าง
โยนเสียง ลา	ซอล	ซอล	ทางเพียงออล่าง	ทางเพียงออล่าง
โยนเสียง ฟา	เร	เร	ทางนอก	ทางนอก
เชื่อมโยนเสียง "ด"	เร	เร	ทางนอก	ทางนอก
โยนเสียง โด	โด	โด	ทางเพียงออบน	ทางเพียงออบน

การดำเนินทำนองของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอดังในเพลงกราวใน พบว่า
ทำนองดำเนินส่วนใหญ่อยู่ใน 3 ทางคือ

1. ทางเพียงออบน
2. ทางเพียงออล่าง
3. ทางนอก

และทำนองดำเนินส่วนใหญ่อยู่ใน 3 กลุ่มเสียง คือ

1. กลุ่มเสียง "โด" มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ซ ล X
2. กลุ่มเสียง "เร" มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ร ม ฟ X ล ท X
3. กลุ่มเสียง "ซอล" มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ซ ล ท X ร ม X

โดยการดำเนินทำนองทั้ง 3 กลุ่มเสียงที่กล่าวมานั้นนอกจากจะดำเนินทำนองในกลุ่มเสียงปัญจมูลแล้วยังมีการนำ 4th degree และ 7th degree ของแต่ละกลุ่มเสียงมาใช้ในการดำเนินทำนองด้วย

บรรทัดที่ 4

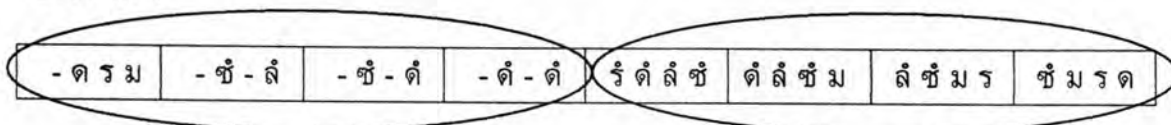
--- ด	- ด --	--- ด	- ด --
- ชุ --	- ชุ --	- ชุ --	- ชุ --

การดำเนินทำนองของทำนองหลักพบว่าในทุก ๆ วรรคมีการเคลื่อนของทำนองไปลงที่เสียง "ด" ซึ่งเป็นเสียงแรกของกลุ่มเสียง "โด" และการเคลื่อนที่ของทำนองใช้กลุ่มเสียงที่เป็นกลุ่มเสียงปัญญามูล ด ร ม X ซ ล X

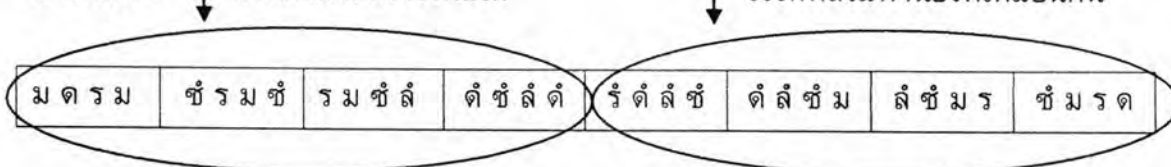
การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกของบรรทัดที่ 1 มีการเคลื่อนที่ทำนองจากเสียง "ด" ในเสียงต่ำเคลื่อนที่ทำนองไปสู่เสียง "ด" ที่เป็นเสียงที่สูงกว่าในช่วง 1 ช่วงเสียง จากนั้นในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองต่ำลงกลับมาสู่เสียง "ด" เสียงต่ำเดิม

บรรทัดที่ 2 การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกที่ซ้ำกับบรรทัดที่ 1 คือมีการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง แต่มีการตกแต่งทำนองให้แตกต่างกันเพื่อลดความซ้ำของทำนอง และในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองในเสียงเดียวกัน ดังนี้

บรรทัดที่ 1

บรรทัดที่ 2

บรรทัดที่ 3 และบรรทัดที่ 4 มีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะการซ้ำเสียงสลับกันในลักษณะคู่ 5 เสียง "ซ" และเสียง "ด" หลายครั้ง และบรรทัดที่ 4 เป็นทำนองลดรูปของบรรทัดที่ 3

บรรทัดที่ 3

บรรทัดที่ 4

ทำนองเดี่ยวซอด้วง
กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง "โด"

ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

				-- รม	- ช้ - ร	ม่ ร ช้	
--- ช	-- วดล	- ช - ด	- ท - ด	ด		ด	- ท - ด

บรรทัดที่ 2

--- รม	- ช้ - ล	ล้ช้ม - ช้		- ม --	ล้ช้ม - ร	ม่ ร ช้	
		ด	ร- ดท - ด			ช	- ล ชล- ด

บรรทัดที่ 3

	รว		รว		รว		รว
ร ม	ร ม ม ม ม	ช้ ร ม ช้	ม ช้ช้ช้ช้	ร ม ช้ ล	ช้ ล ล ล ล	ร ช้ ล ด	ล ด ด ด ด
ช ด							

บรรทัดที่ 4

ร ม	ร ม ร ม	ช้ ร ม ช้	ม ช้ ม ช้	ร ม ช้ ล	ช้ ล ช้ ล	ร ช้ ล ด	ล ด ล ด
ช ด							

บรรทัดที่ 5

ร ม	ช้ ร ม ช้	ร ม ช้ ล	ร ช้ ล ด	ร ม	ช้ ร ม ช้	ร ม ช้ ล	ร ช้ ล ด
ช ด				ช ด			

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 ของทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกและวรรคหลังที่เหมือนกัน คือแต่ละวรรคมีการเคลื่อนที่ทำนองสู่เสียงสูง 2 ห้อง จากนั้นกลับลงสู่เสียงต่ำคือเสียง "ด" ซึ่งเป็นเสียงที่หนึ่งของกลุ่มเสียงโด ในการดำเนินทำนอง ทำนองเดี่ยวซอด้วงของทั้ง 2 บรรทัดนี้พบว่ามีทำนองที่คล้ายกันมากที่สุดที่แตกต่างกันเพราะมีการตกแต่งทำนองเพื่อลดความซ้ำซาก โดยที่การตกแต่งทำนองนั้นพบว่าทั้ง 2 บรรทัด มีเสียงสุดท้ายหรือลูกตกของแต่ละห้องเป็นเสียงเดียวกัน ยกเว้นห้องที่ 1 และการเคลื่อนที่ของทำนองนี้ใช้เสียงที่อยู่ในกลุ่มเสียงปัญจมูล ด ร ม X ช ล X และ 7th degree

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 3 และบรรทัดที่ 4 มีการเคลื่อนที่ของทำนองเหมือนกัน โดยการเคลื่อนที่ของทำนองนั้นจะเคลื่อนที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนไปสิ้นสุดที่เสียง "ด" ซึ่งเป็นเสียงจากช่วงพิเศษของซอด้วงในสายเอก โดยการสังเกตจากลูกตกของการ

เคลื่อนที่ทำงานองในแต่ละห้องเพลงพบว่าการเคลื่อนที่ของทำงานองในครั้งแรกเป็นลักษณะคู่ 3 คือจากเสียง "ม" ไปที่เสียง "ซ" จากนั้นเป็นการเคลื่อนที่ในลักษณะคู่ 2 คือจากเสียง "ซ" ไปที่เสียง "ล" และจบด้วยการเคลื่อนที่ของทำงานองในลักษณะคู่ 3 คือเสียง "ล" ไปที่เสียง "ด" ทั้งนี้พบว่าการเคลื่อนที่ของทำงานองภายในห้องเพลงที่มีลูกตกแต่ละห้องเหมือนกัน มีการเคลื่อนที่ของทำงานองภายในที่ต่างกัน

บรรทัดที่ 5 มีทำงานองในลักษณะของการลดรูปทำงานองในบรรทัดที่ 3 และบรรทัดที่ 4 ซึ่งการเคลื่อนที่ของทำงานองในแต่ละวรรคของบรรทัดที่ 5 มีการเคลื่อนที่ของทำงานองแบบซ้ำวรรค คือวรรคหลังซ้ำทำงานองกับวรรคแรก และการเคลื่อนที่ของทำงานองในลักษณะการลดรูปของบรรทัดนี้พบว่าในแต่ละวรรคนั้นมีเสียงลูกตกที่ตรงกับทำงานองเต็มคือ ห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่ไปจบที่เสียง "ม" ห้องที่ 2 ทำงานองเคลื่อนไปยังเสียงคู่ 3 ของเสียง "ม" คือเสียง "ซ" ห้องที่ 3 ทำงานองเคลื่อนที่ในลักษณะของคู่ 2 คือจากเสียง "ซ" ไปที่เสียง "ล" และห้องที่ 4 ทำงานองเคลื่อนที่ไปที่เสียง "ด"

การเคลื่อนที่ของทำงานองเดี่ยวขอด้วง กลุ่มทำงานองโยนเสียงโด ในส่วนที่ 1 พบว่าเป็นการเคลื่อนที่ของทำงานองเป็นแบบประโยคซ้ำประโยค และแบบการซ้ำวรรค แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือการซ้ำประโยคที่มีการเปลี่ยนแปลงทำงานองภายใน ได้แก่ บรรทัดที่ 1 กับบรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 3 กับบรรทัดที่ 4 กลุ่มที่ 2 คือการซ้ำวรรคคือ บรรทัดที่ 5 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 การซ้ำประโยคที่มีการเปลี่ยนแปลงทำงานองภายใน

ประโยคแรก บรรทัดที่ 1

				-- รม	- ซ - ร	ม ร ซ	
--- ซ	-- รดล	- ซ - ด	- ท - ด	ด		ด	- ท - ด

ประโยคซ้ำ บรรทัดที่ 2

--- รม	- ซ - ล	ล ซ ม - ซ		- ม --	- ล ซ ม - ร	ม ร ซ	
		ด	ร-ดท-ด			ซ	-ล ซล ด

ตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 การซ้ำวรรค

วรรคแรก

วรรคหลัง ซ้ำ

รม	ซ รม ซ	รม ซล	ร ซล ด	รม	ซ รม ซ	รม ซล	ร ซล ด
ซ ด				ซ ด			

นอกจากพบว่าทำนองเดี่ยวชอด้วงในส่วนที่ 1 บรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 มีทำนองที่ซ้ำประโยคกันแล้ว ยังพบว่าทั้งสองบรรทัดนี้ได้นำเค้าโครงของทำนองหลักในบรรทัดที่ 1 วรรคแรก มาขยายให้มีความยาวมากขึ้นและตกแต่งทำนองให้มีความวิจิตร และไพเราะมากยิ่งขึ้น โดยที่ทำนองนั้นตกแต่งในแต่ละวรรคยังคงแสดงให้เห็นถึงโครงร่างทำนองหลักอย่างเด่นชัด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ทำนองหลัก บรรทัดที่ 1 วรรคแรก

- - ร ม	- ช - ล	- ช - -	- ต - ต
- ด	- ช - ล	- ร - ด	- - - -

ทำนองเดี่ยวชอด้วงที่ขยายและตกแต่งทำนองให้มีความวิจิตร
บรรทัดที่ 1

				- - ร ม	- ช - ร	มี ร ช	
- - - ช	- - ร ด ล	- ช - ด	- ท - ด	ด		ด	- ท - ด

บรรทัดที่ 2

- - - ร ม	- ช - ล	ลีชมี - ช		- ม - -	ลีชมี - ร	มี ร ช	
		ด	ร - ด ท - ด			ช	- ล ช ล - ด

และในบรรทัดที่ 3 บรรทัดที่ 4 ของทำนองเดี่ยวชอด้วงในส่วนนี้นั้นพบว่ามีกรขยายทำนองหลักออกให้ยาวมากขึ้น โดยการขยายทำนอง 1 วรรค (วรรคแรกของบรรทัดที่ 2) ของทำนองหลักออกเป็น 2 ประโยค ของทำนองเดี่ยวชอด้วง ดังนี้

ทำนองหลัก

วรรคแรก บรรทัดที่ 2

ม - ร ม	ช - ม ช	- - ช ล	ต - ล ต
- ด - -	- ร - -	ร ม - -	- ช - -

ทำนองเดี่ยวชอด้วง

บรรทัดที่ 3

ร ม	<i>AW</i> ร ม ม ม ม	ช ร ม ช	<i>AW</i> ม ช ช ช ช	ร ม ช ล	<i>AW</i> ช ล ล ล ล	ร ช ล ต	<i>AW</i> ล ต ต ต ต
ช ด							

บรรทัดที่ 4

ร ม	ร ม ร ม	ช้ ร ม ช้	ม ช้ ม ช้	ร ม ช้ ล้	ช้ ล้ ช้ ล้	ร ช้ ล้ ค้	ล้ ค้ ล้ ค้
ช ด							

จากนั้นเป็นการลดรูปทำนอง โดยการยึดเค้าโครงของทำนองหลักมาดัดแปลงให้เป็นทำนองเดี่ยวซอด้างที่มีการบรรเลงแบบซ้ำวรรค ในบรรทัดที่ 5 ก่อนที่จะออกทำนองในช่วงต่อไปซึ่งเป็นทำนองแบบครวญหรือทำนองที่มีความถี่ของเสียงน้อย

ทำนองหลัก

ทำนองเดี่ยวซอด้าง

กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง "โด" ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1

ร ม	ช้ ร ม ช้	ร ม ช้ -	-----	-- ล้ -	- ช้ ม -	-----	- ช้ ล้ -
ช ด							

บรรทัดที่ 2

- ค้ - -	- ช้ - -	-- ล้ช้รช้	ล้ช้ รช้--	--- ล้	--- ล้	-- ค้ -	--- ค้

บรรทัดที่ 3

--- ค้	--- ค้	--- ค้	--- ค้	--- ค้	- ร้ ม -	ช้ ม - ร้ ค้ - ม้	- ม้ ร้ ค้ - ร้ ม

บรรทัดที่ 4

- ร้ - ช้ ม	--- ร้ ค้	- ร้ ม - -	ช้ ม - ร้ ค้ ม้	- ม้ ร้ ค้ - ร้ ม	- ร้ - ช้ ม	- ร้ ค้ - -	-----

บรรทัดที่ 5

-----	--- ค้	--- ค้	--- ค้

การเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวซอด้วงในส่วนที่ 2 นี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองในกลุ่มเสียงโด และมีการเคลื่อนที่ในลักษณะซ้ำหรือโอคตราวุธ โดยในบรรทัดที่ 1 ในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองแบบทำนองเก็บ และเป็นทำนองลดรูปของการวิเคราะห์การเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวซอด้วง ส่วนที่ 1 ในกลุ่มทำนองโยนเสียงโด บรรทัดที่ 3 และบรรทัดที่ 4 หรือเหมือนกับบรรทัดที่ 5 แต่มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ต่างไปจากบรรทัดที่ 5 เนื่องจากบรรทัดนี้การเคลื่อนที่ของทำนองมีการเคลื่อนที่ที่ซ้ำ ในลักษณะโอคตราวุธตามที่กล่าวมาแล้ว และจากการดำเนินทำนองของทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น สามารถแบ่งการเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวซอด้วงในส่วนนี้ออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนที่ 1 คือทำนองในบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะเคลื่อนสู่เสียงสูงคือเสียง “ด” ซึ่งเป็นเสียงจากช่วงเสียงพิเศษของสายเอกซอด้วง จากนั้นเคลื่อนที่มาเสียงต่ำกว่าคือเสียง “ซ” และเสียง “ล” และเคลื่อนที่กลับไปเสียง “ด” เสียงพิเศษอีกครั้ง และส่วนที่ 2 คือทำนองในบรรทัดที่ 3 ถึงบรรทัดที่ 5 การเคลื่อนที่ของทำนองในส่วนนี้เคลื่อนที่ในเสียงพิเศษจากสายเอก เคลื่อนจากเสียง “ด” ไปเสียง “ด” ที่เป็นเสียงพิเศษเสียงเดียวกัน แต่ระหว่างการทางมีการเคลื่อนที่แฉะเวียนไปยังเสียงต่าง ๆ ซึ่งมีเสียง “ม” และเสียง “ด” จากช่วงเสียงพิเศษเป็นเสียงหลัก และจบลงที่เสียง “ด” ตามเดิม

การเคลื่อนที่ของทำนองกลุ่มโยนเสียงโด ส่วนที่ 2 นี้ มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันซึ่งพบทำนองที่ซ้ำกัน ทำนองแรกเป็นตัวหนังสือตัวเอน และทำนองซ้ำมีขีดเส้นใต้ ดังนี้

บรรทัดที่ 3

--- ด	--- ด	--- ด	--- ด	--- ด	- ร ม -	ซ ม - ร ด - ม ร	- ม ร ด - ร ม

บรรทัดที่ 4

- ร - ซ ม	--- ร ด	- ร ม - -	ซ ม - ร ด ม ร	- ม ร ด - ร ม	- ร - ซ ม	- ร ด - -	---

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง “โด” ส่วนที่ 3

บรรทัดที่ 1

- ม ร ด	ม ร ด ล	ร ด ล ซ	ด ล ซ ม	ล ซ ม ร	ซ ม ร		ร ม
						ด	ช ล ท ด
							ท ด

บรรทัดที่ 2

ช้ ล้ ช้ ม	ช้ ร - มร	-ช้ ร - รม	- ร - -	--- มร	--ช้ ร	--- ช้ ม	-ร- รม
			ด				ด

บรรทัดที่ 3

----	-ช้ - ล้	- - ช้ ม -	- - ช้ ล้ -	-- ด่า -	-- ช้ -	-- ล้ช้ รช้	ล้ช้ รช้ --

บรรทัดที่ 4

--- ล้	--- ล้	--- ด่า	--- ด่า	-----	-----	--- ล้	--- ล้

บรรทัดที่ 5

--- ท์	--- ล้	--- ช้	--- ด่า	-----	- ท์ - ล้	--- ช้	-- ด่า

บรรทัดที่ 6

--- ช้	- ช้ - -	-- ช้ ล้	-- ช้ ม	-----	- ฟ - -	- ม - -	-----

บรรทัดที่ 7

--- ร	-- มร	- ช้ - -	- ม - -	--- ฟ	--- ม	--- ร	- ร - มร
						ด	

บรรทัดที่ 8

--- ช้	- ม - -	--- ม	--- ร	-- ช้ ม	- ร ช้ ม	- ร ช้ ม	- ร - ช้

บรรทัดที่ 9

--- ช	--- ช	--- ช	--- ด	-----	--- ด	--- ด	- รี้ ด ด

บรรทัดที่ 6 ทำนองในวรรคแรกนั้นเป็นทำนองจบของทำนองในบรรทัดที่ 5 โดยมีการเคลื่อนที่ของทำนองมาที่เสียง “ม” และเริ่มตั้งทำนองใหม่ในวรรคหลังของบรรทัดนี้ ต่อเนื่องไปยังบรรทัดที่ 7 วรรคแรก โดยมีการเคลื่อนที่ของทำนองในเสียง “ม” เป็นเสียงหลัก จากนั้นในวรรคหลังของบรรทัดที่ 7 นี้ เริ่มตั้งทำนองใหม่ที่เป็นทำนองซ้ำกับวรรคหลังของบรรทัดที่ 6 และวรรคแรกของบรรทัดที่ 7 ซึ่งทำนองนี้จบลงในห้องที่ 2 ของบรรทัดที่ 8 ตามการแสดงการซ้ำการเคลื่อนที่ของทำนอง โดยผู้วิจัยกำหนดให้ตัวหนังสือตัวเอนแทนทำนองแรก และขีดเส้นใต้ที่ทำนองซ้ำ ดังนี้

บรรทัดที่ 6

--- ซี่	- ซี่ --	-- ซี่ ลี	-- ซี่ ม	----	- ฝ --	- ม --	----

บรรทัดที่ 7

--- ร	-- ม ร	- ซี่ --	- ม --	---- ฝ	---- ม	--- ร	- ร - ม ร
						<u>ด</u>	

บรรทัดที่ 8

--- ซี่	- ม --	--- ม	--- ร	-- ซี่ ม	- ร ซี่ ม	- ร ซี่ ม	- ร - ซี่

จากนั้นในส่วนของบรรทัดที่ 8 ในห้องเพลงที่เหลือมีการดำเนินทำนองที่ขึ้น และเน้นที่เสียง “ม” และในห้องที่ 8 ของบรรทัดเปลี่ยนการเคลื่อนที่ของทำนองลงต่ำมาที่เสียง “ซ” โดยมีเสียง “ร” เป็นเสียงเชื่อมเสียง “ม” กับเสียง “ซ” ในห้องสุดท้าย

บรรทัดที่ 9 มีการเคลื่อนที่ของทำนองในเสียง “ซ” ที่ต่อมาจากห้องที่ 8 ของบรรทัดที่ 7 และเคลื่อนที่มาจบที่เสียง “ด” ในวรรคแรก ส่วนวรรคหลังมีทำนองที่เน้นย้ำเสียง “ด” และมีลูกตกของแต่ละห้องอยู่ที่เสียง “ด” จนหมดบรรทัดที่ 10

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง “โด” ส่วนที่ 4

บรรทัดที่ 1

- รั ด ซ	ด รั ด รั	ม รั ด ซ	ด รั ด ด	- รั ด ซ	ด รั ด รั	ม รั ด ซ	ด รั ด ด

บรรทัดที่ 2 (บรรเลง 2 รอบ)

ม่ ช้ มี่	ม่ ช้ มี่	ม่ ด ร์ ร์	ร์ มี่ ร์ ร์	ม่ ช้ มี่	ม่ ด ร์ ร์	ร์ มี่ ร์ ร์	ด ช ด ด

บรรทัดที่ 3

ด ช้ มี่	ม่ ช ด ด	ด มี่ ร์ ร์	ร์ ช ด ด	ด ช้ มี่	ม่ ช ด ด	ด มี่ ร์ ร์	ร์ ช ด ด

บรรทัดที่ 4

ช ช ด ช	ด ด ช ด	ช ช ด ช	ด ด ช ด	ช ช มี่ ช	ม่ มี่ ช ร์	ช ช ร์ ช	ร์ ร์ ช ด

บรรทัดที่ 5

ช ช มี่ ช	ม่ ร์ ช ร์	ช ช ร์ ช	ร์ ด ช ด	ช ช มี่ ช	ม่ ร์ ช ร์	ช ช ร์ ช	ร์ ด ช ด

บรรทัดที่ 6

ช ช ด ช	ด ด ช ด	ช ช ด ช	ด ด ช ด	ช ช ด ช	ด ด ด ช	ด ช ด ช	ด ด ช ด

บรรทัดที่ 7

		ร		ช้ ร ช้		ร	
ช ล ช ด	ท ล ท ด	ท ด ด	ท ล ท ด	ด	ท ล ท ด	ท ด ด	ท ล ท ด

บรรทัดที่ 8

ท ล ท ด	ท ล ท ด	ท ล ท ด	ท ล ท ด

การดำเนินทำนองของบรรทัดที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของทำนองไปลงที่เสียง “ด” ทั้งในวรรคแรกและวรรคหลัง และพบว่าการดำเนินทำนองนั้นเป็นการซ้ำวรรค คือมีทำนองของวรรคหลังเหมือนกับวรรคแรก

บรรทัดที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองสลับสูง - ต่ำ คือในวรรคแรกทำนองมีการเคลื่อนที่สูงไปยังเสียง “ม” ใน 2 ห้องแรก และ 2 ห้องหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองลงต่ำมาที่

เสียง "ร" จากนั้นในวรรคหลัง ห้องที่ 1 ทำนองเคลื่อนที่สู่เสียง "ม" ห้องที่ 2 และห้องที่ 3 เคลื่อนที่ลงต่ำมาที่เสียง "ร" อีกครั้ง และจบลงด้วยเสียง "ด"

บรรทัดที่ 3 ทำนองของบรรทัดที่ 3 เป็นทำนองที่ตัดทอนหรือทำนองลดรูปของ บรรทัดที่ 2 ให้สั้นและกระชับขึ้น และมีลักษณะของทำนองที่ซ้ำวรรค คือวรรคหลังบรรเลงซ้ำ กับวรรคแรก และการเคลื่อนที่ของทำนองนั้นพบว่าในห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของเสียงมาที่ เสียง "ม" จากนั้นลดลงต่ำลงมาในระดับเสียงคู่ 3 คือเสียง "ด" จากนั้นเคลื่อนที่ไปที่ "ร" และ กลับลงเสียงต่ำที่เสียง "ด" อีกครั้ง และจากทำนองของบรรทัดนี้พบว่า การเคลื่อนที่ของ ทำนองภายในของแต่ละห้องมีการเคลื่อนที่แบบซ้ำท้าย หมายถึงห้องที่ 1 มีลูกตกหรือเสียง สุดท้ายของห้องคือเสียง "ม" ห้องที่ 2 ก็จะมีเสียง "ม" เป็นเสียงแรกในการดำเนินทำนอง เมื่อ ห้องมีลูกตกเป็นเสียง "ด" ห้องที่ 3 ก็มีเสียง "ด" เป็นเสียงแรกของการดำเนินทำนอง และห้อง ที่ 3 มีเสียงลูกตกเป็นเสียง "ร" ห้องที่ 4 ก็มีเสียง "ร" เป็นเสียงแรกของการดำเนินทำนอง

บรรทัดที่ 4 ในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันอยู่ 2 เสียง คือเสียง "ซ" และเสียง "ด" และการดำเนินทำนองในวรรคแรกมีการซ้ำกันภายในวรรค คือห้องที่ 3 และ ห้องที่ 4 มีทำนองซ้ำกับห้องที่ 1 และห้องที่ 2 และการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคนี้เน้นจบลง ที่เสียง "ด" จากนั้นในวรรคหลังมีทำนองในลักษณะถามตอบ โดยมีห้องที่ 5 และห้องที่ 7 เป็น เสมือนคำถามและห้องที่ 6 กับห้องที่ 8 เป็นเสมือนคำตอบ การเคลื่อนที่ของทำนองถึงแม้จะ มีการเคลื่อนที่ไปยังเสียง "ร" ในห้องที่ 6 แต่ก็ยังกลับมาจบที่เสียง "ด" ในท้ายห้องที่ 8 ซึ่ง เป็นเสียงตกหลักในกลุ่มโยนเสียงโด

บรรทัดที่ 5 ทำนองของบรรทัดนี้เป็นทำนองลักษณะของการซ้ำวรรค คือวรรคหลัง ซ้ำกับวรรคแรก และมีเสียง "ซ" เป็นเสียงนำในการดำเนินทำนองโดยที่ยังคงมีลูกตกของแต่ละ วรรคอยู่ที่เสียง "ด"

บรรทัดที่ 6 มีการดำเนินทำนองแบบการซ้ำวรรค วรรคหลังซ้ำกับวรรคแรกเพียงแต่ มีการตกแต่งทำนองภายในให้มีความต่างกัน และมีการดำเนินทำนองอยู่ 2 เสียง คือเสียง "ซ" และเสียง "ด" ในวรรคแรกมีการดำเนินทำนองที่ซ้ำกันภายในวรรค คือห้องที่ 3 ห้องที่ 4 ซ้ำ กับห้องที่ 1 ห้องที่ 2 โดยการดำเนินทำนองของทั้ง 2 วรรค ยังใช้เสียง "ด" เป็นเสียงลูกตก ของแต่ละวรรค

บรรทัดที่ 7 การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดนี้ในทั้ง 2 วรรคเคลื่อนที่ที่ทำนองไปยัง เสียง "ด" โดยการดำเนินทำนองของวรรคนี้เป็นแบบซ้ำวรรค คือวรรคแรก วรรคหลัง มีการ ดำเนินทำนองเหมือนกัน แตกต่างกันตรงที่ภายในวรรคมีการตกแต่งบางสำนวนให้มีความ แตกต่างกัน อย่างเช่นในวรรคนี้ที่มีการดำเนินทำนองแบบซ้ำวรรค วรรคหลังเปลี่ยนทำนอง ของห้องแรกให้มีความแตกต่างกับทำนองห้องแรกของวรรคแรก ซึ่งได้กลุ่มเสียงที่เน้นหัว วรรคอย่างชัดเจนเนื่องจากมีการใช้ระดับเสียงสูงในการขึ้นต้นในวรรคหลัง และการเคลื่อนที่

ของทำนองในบรรทัดนี้พบว่ามีการเคลื่อนที่ของเสียงที่เรียงลำดับจากเสียงต่ำมาเสียงสูงคือ ซ ล ท ด ร และมีการดำเนินทำนองอยู่ในเสียงกลุ่มนี้

บรรทัดที่ 8 การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคนี้ชัดเจนว่ามีการเคลื่อนที่ระดับเสียง 2 เสียง คือเสียง “ท” และเสียง “ด” โดยมีการเคลื่อนที่ของเสียงสลับกันหลายครั้งเริ่มจากเสียง “ซ” ก่อนแล้วจบลงด้วยเสียง “ด” โดยทำนองของบรรทัดนี้สร้างให้เกิดความรู้สึกว่าจบโยนเสียง “ด” เพียงเท่านั้น และต่อจากนี้เป็นการโยนเสียงอื่น ซึ่งมีเสียง “ท” เข้ามาใช้ในการเปลี่ยนแปลง

การเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวขอตัวโยนเสียง “โด” ในส่วนนี้พบว่าทำนองส่วนใหญ่จะเป็นทำนองที่ซ้ำประโยค ทำนองซ้ำวรรค และทำนองการซ้ำกันภายในวรรค โดยทำนองต่าง ๆ นั้นมีการประดิษฐ์ให้ไปสิ้นสุดในเสียงโด ตามตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 การซ้ำประโยค

ประโยคแรก

ม ซ ี่ ม ี่	ม ซ ี่ ม ี่	ม ี่ ด ี่ ร ี่	ร ี่ ม ี่ ร ี่	ม ซ ี่ ม ี่	ม ี่ ด ี่ ร ี่	ร ี่ ม ี่ ร ี่	ด ซ ี่ ด ี่

ประโยคซ้ำ

ม ซ ี่ ม ี่	ม ซ ี่ ม ี่	ม ี่ ด ี่ ร ี่	ร ี่ ม ี่ ร ี่	ม ซ ี่ ม ี่	ม ี่ ด ี่ ร ี่	ร ี่ ม ี่ ร ี่	ด ซ ี่ ด ี่

ตัวอย่างที่ 2 การซ้ำวรรค

วรรคแรก

วรรคหลัง ซ้ำ

ร ี่ ด ี่ ซ	ด ี่ ร ี่	ม ี่ ร ี่ ด ี่ ซ	ด ี่ ร ี่ ด ี่	ร ี่ ด ี่ ซ	ด ี่ ร ี่	ม ี่ ร ี่ ด ี่ ซ	ด ี่ ร ี่ ด ี่

และในเดี่ยวขอตัว โยนเสียง “โด” ส่วนที่ 4 นี้ พบว่าในบรรทัดที่ 6 มีการสร้างทำนองที่คล้ายกับโครงสร้างของทำนองหลักในบรรทัดที่ 3

กลุ่มลูกโยนที่ 1 เสียง “โด” ในทำนองหลักพบการเคลื่อนที่ของทำนองแต่ละวรรคจะเคลื่อนที่ไปตกที่เสียง “ด” และทำนองหลักมีทำนองที่ซ้ำประโยคกันแต่มีการตกแต่งส่วนวรรคแรกให้ต่างกัน และวรรคหลังเหมือนกัน จากนั้นจะมีการเคลื่อนที่ของทำนองซ้ำเสียง “ซ” และ

เสียง “ด” สลับกัน โดยมีเสียง “ด” เป็นเสียงตกท้ายห้องทุกห้อง ส่วนทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการประดิษฐ์ทำนองที่มีความยาวมาก แต่ในทำนองที่ยาวมากนั้นยังคงมีการเคลื่อนที่ของทำนองไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก คือมีการเคลื่อนที่ของทำนองอยู่ในบันไดเสียงโด แต่ทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้นมีการสร้างทำนองที่ขยายวรรคให้เป็นประโยค มีความยาวมากกว่าทำนองหลัก โดยในกรณีนี้จะพบว่าลูกตกของวรรคแรกจะไม่เป็นเสียง “ด” แต่ลูกตกของวรรคหลังจะเป็นเสียง “ด” เช่น

ตัวอย่างที่ 1

ทำนองขยายวรรค หรือทำนองเต็ม

ร ม	ร ม ร ม	ซ้ ร ม ซ้	ม ซ้ ม (ซ้)	ร ม ซ้ ล้	ซ้ ล้ ซ้ ล้	ร ซ้ ล้ ด	ล้ ด ล้ (ด)
ซ ด							

ทำนองลดรูป

ร ม	ซ้ ร ม ซ้	ร ม ซ้ ล้	ร ซ้ ล้ (ด)	ร ม	ซ้ ร ม ซ้	ร ม ซ้ ล้	ร ซ้ ล้ (ด)
ซ ด				ซ ด			

ซึ่งพบว่าการดำเนินทำนองของเดี่ยวซอด้วงเพลงกราวโน้มนั้น ในกลุ่มลูกโยนเสียง “ด” มีลักษณะของการยืดขยายและลดรูปทำนองเป็นส่วนใหญ่ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อสันนิษฐานว่า น่าจะเป็นเอกลักษณ์ของเพลงประเภทเพลงลูกโยนเช่นเดียวกับบรรดาเพลงทยอยทั้งหลายที่มีการลดรูปทำนอง และมีทำนองที่ซ้ำกันอยู่บ่อยครั้ง

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงแล้วจะพบว่าทำนองเดี่ยวซอด้วง ในส่วนที่ 1 มีความคล้ายคลึง และใกล้เคียงกับทำนองโครงสร้างของหลักมากกว่าทำนองในส่วนอื่น

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 2 เสียง “เร”

บรรทัดที่ 1

--- ด	-- ร ม	- ม --	ร ม - ร
- ซ --	- ด --	-- ร ด	--- ล

บรรทัดที่ 2

- - ซ ซ	- ล - ท	- ซ - ล	- - ท ท	- - ซ ซ	ล ท - ล	- ซ - ฟ	- ม - ร
- ซ - -	- ล - ท	- ซ - ล	- ท - -	- ซ - -	- ท - ล	- ซ - ฟ	- ม - ร

บรรทัดที่ 3

- ร - ท	ล ล - -	- - ล ท	- - ด ร	- - ร ม	- - ฟ ซ	- ล - -	ซ ฟ - -
- ซ - -	- ซ - ร	- ซ - -	ล ท - -	- ด - -	ร ม - -	ฟ - ซ ฟ	- - ม ร

บรรทัดที่ 4

- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร
- - - ซ	- - - ร	- - - ซ	- - - ร	- - - ซ	- - - ร	- - - ซ	- - - ร

การเคลื่อนที่ของทำนองหลักในบรรทัดที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของทำนองไปลงที่เสียง "ร" โดยการเคลื่อนที่นั้นใช้เสียงแหวดล้อมหรือเสียงที่อยู่ใกล้คือเสียง "ด" เสียง "ม" แต่ก็มีการใช้เสียง "ซ" มาใช้ในช่วงตอนขึ้นต้น การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 2 ในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองขึ้นสู่เสียงสูงกว่า คือจากเสียง "ซ" เคลื่อนที่จบวรรคด้วยเสียง "ท" จากนั้นในวรรคที่ 2 ของบรรทัดนี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองไปจบที่เสียง "ร"

บรรทัดที่ 3 การขึ้นต้นวรรคขึ้นต้นด้วยระดับเสียงที่ต่ำกว่าเสียงของลูกตกภายในวรรค จากนั้นทำนองมีการเคลื่อนที่สู่ที่เสียงสูงกว่าในช่วงท้ายวรรค การเคลื่อนที่ที่ทำนองของวรรคหลังเป็นลักษณะของการไล่เสียงขึ้นไปสูงขึ้น และไล่เสียงลงต่ำลงเพื่อมาจบที่เสียง "ร" จากนั้นในบรรทัดที่ 5 เป็นทำนองซ้ำเสียง "ร" และเสียง "ซ" สลับกัน 4 ครั้ง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 2 เสียง "เร" ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

	ร ม	ฟ ซ ฟ ล	ซ ฟ ม ร
ซ ล ท ด	ท ด		

บรรทัดที่ 2

ร	ม ร		ร	ม ร ซ	ร ม	ฟ ซ ฟ ล	- - - ฟ
ล ท ด	ด ท	ล ซ ล ท	ล ท ด	ด	ท ด		

บรรทัดที่ 3

----	- ม --	--- มร์	--- มร์	- ช้ -		--- ช	-- ช ฟ
				ช	ช - ช ชชช		

บรรทัดที่ 4

--- ม ^ร	ม ^ฟ ---	- ช ^ล --	--- ล	-----	--- ล	--- ชฟ	--- ม

บรรทัดที่ 5

- ฟช - ฟ	- ชล - ชฟ	- ม - ฟช	ฟชล ลชฟ	ฟชล ลชฟ	--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ

บรรทัดที่ 6

--- ม	-----	- ช้ --	- ฟ --	--- ม	- ช้ ฟ -	- ม - ร ^ด	ม ^ร - ร ^ด
							ด

บรรทัดที่ 7

- ร	- ร ^ฟ --	- ม - ร ^ด	- ร ^ด - ม ^ร	-----	- ม ^ร ร	- ม ^ร ร	- ม ^ร ร
ด	ด -	ด	ด				

บรรทัดที่ 8

----	- ม ^ร ร	- ม ^ร ร	- ม ^ร ร

การเคลื่อนที่ของทำนองในโน้ตเสียง “เร” ส่วนที่ 1 ในบรรทัดที่ 1 พบมีการเคลื่อนที่ของทำนองไล่ขึ้นสู่เสียงสูงในห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 3 แล้วสร้างทำนองลงสู่เสียงต่ำในห้อง 4 แต่เสียงต่ำนี้ยังคงเป็นเสียงที่สูงกว่าเสียงแรกในการเริ่มสร้างทำนอง

บรรทัดที่ 2 ในวรรคแรกมีการดำเนินทำนองแบบการใช้ทำนองขึ้นปิดท้ายหรือทำนองขึ้นเหมือนกับทำนองจบ ดังนี้

ร	ม ร		ร
ล ท ด	ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด

และมีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะเคลื่อนที่ขึ้นไปเสียงสูง จากนั้นเคลื่อนที่อยู่ในระดับเสียงต่ำ และจบด้วยทำนองแรกขึ้นในระดับเสียงสูง จากนั้นในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำในห้องที่ 1 และกลับขึ้นไปเสียงสูงกว่าในห้องที่ 2 ถึงห้องที่ 4

บรรทัดที่ 3 ในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองอยู่ในระดับเสียงสูง คือเสียงที่อยู่ในสายเอก และในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะของการใช้เสียง คู่ 8 คือเสียง "ซ" จากสายเอก เปลี่ยนเสียงมาเป็นเสียง "ซ" จากสายทุ้ม และมีการเน้นเสียง "ซ" จากสายทุ้มด้วยกลวิธีการสับัดคันชัก ก่อนที่จะกลับไปยังเสียงสูงตามเดิม

บรรทัดที่ 4 การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดนี้เคลื่อนที่อยู่ในระดับเสียงสูง โดยการใช้เสียงจากสายเอกในการดำเนินทำนอง และพบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองซ้ำอยู่ในเสียง "ล" เป็นเวลานานในช่วงห้องที่ 3 ห้องที่ 4 ของวรรคแรก และช่วงแรกของวรรคหลัง ซึ่งการเคลื่อนที่ของวรรคแรกเป็นลักษณะการเคลื่อนที่สูงเสียงสูง คือเสียง "ล" ของสายเอก และใช้เวลาในการอยู่ใน ณ เสียง "ล" เป็นเวลานานพอสมควร

บรรทัดที่ 5 มีการเคลื่อนที่ของทำนองขึ้นเสียงสูงคือเสียง "ล" และกลับลงเสียงต่ำคือเสียง "ฟ" สลับกันหลายครั้ง และจบลงที่เสียง "ฟ"

บรรทัดที่ 6 มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันคือเสียง "ม ซ ฟ" แต่มีจังหวะที่ต่างกัน เพราะการซ้ำในในรอบที่ 2 มีจังหวะเร็วกว่า ดังนี้

--- ม	----	- ซ --	- ฟ --	--- ม	- ซ ฟ -	- ม -	ริติ	มริ - ร	ริ
									ด

จากนั้นการเคลื่อนที่ของทำนองจะเคลื่อนที่ไปจบที่เสียง "ร" ในวรรคแรกของบรรทัดที่ 7 โดยระหว่างนั้นมีการเคลื่อนที่สลับเสียงสูงลงเสียงต่ำหลายครั้งก่อนจะจบที่เสียง "ร" และในวรรคหลังของบรรทัดที่ 7 การเคลื่อนที่ของทำนองนั้นเคลื่อนที่อยู่ในที่เสียง "ร" เป็นหลัก โดยมีทำนองที่ซ้ำกันคือ "ม ร ร" และทำนองที่ซ้ำกันนี้ซ้ำกันไปจนหมดบรรทัดที่ 8

ทำนองเดี่ยวขอตัวในโยนเสียง "เร" ส่วนที่ 1 นี้พบว่าการสร้างทำนองนั้นเป็นการทำนองให้เป็นสะพานเชื่อมระหว่างโยนเสียง "โด" กับโยนเสียง "เร" โดยในทำนองเดี่ยวขอตัวพบทำนองที่เป็นสะพานเชื่อมคือบรรทัดที่ 1 ถึงบรรทัดที่ 5

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 2 เสียง "เร" (ครั้งที่ 1) ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1 (บรรเลง 2 รอบ)

						ร	ร ม ร ร
ช ล ช ช	ช ล ช ช	ล ท ล ล	ล ท ล ล	ท ด ท ท	ท ด ท ท	ด ด ด	

บรรทัดที่ 2

		ร	ร ม ร ร			ร	ร ม ร ร
ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ด ด		ล ท ล ล	ท ด ท ท	ด ด ด	

บรรทัดที่ 3

ช ช ช ร	ช ช ช ร	ช ล ช ร	ช ล ช ฟ	ม ร	ร ม ฟ	ม ร ช ฟ	ม ร ร
				ด ช	ด		ด

บรรทัดที่ 4

		ร	ร ฟ	ม ร	ร ม ฟ	ม ร ช ฟ	ม ร ร
ด ด ด ช	ด ด ด ช	ด ด ช	ด ด	ด ช	ด		ด

บรรทัดที่ 5

ฟ	ม ร ร	ช ร ช ฟ	ม ร ร	ฟ	ม ร ร	ช ร ช ฟ	ม ร ร
ด ช ด	ด		ด	ด ช ด	ด		ด

บรรทัดที่ 6

ช ฟ ม ร	ช ฟ ม ร	ช ฟ ม ร	ช ฟ ม ร

การดำเนินทำนองเดี่ยวซอด้วงในส่วนที่ 2 ของการวิเคราะห์การเคลื่อนของทำนองเพลงนั้นพบว่าการดำเนินทำนองในลักษณะของการเก็บ โดยการเริ่มต้นส่วนนี้ด้วยทำนองที่ขยายจากวรรคให้เป็นประโยค และการลดรูปประโยคให้เป็นวรรค ในเสียงลูกตกเสียง "ร" จากบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 ส่วนการเคลื่อนที่ของทำนองนั้นในบรรทัดที่ 1 พบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะของการค่อย ๆ ไล่เสียงขึ้นเสียงสูง เริ่มจากเสียง "ช ล ท ด ร" ตามลำดับ จบลงที่เสียง "ร" โดยมีการซ้ำประโยคหรือการบรรเลงซ้ำกัน 2 ครั้ง ในบรรทัดนี้

บรรทัดที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ไล่ลำดับเสียงขึ้นสู่เสียงที่สูงกว่าคือ “ล ท ด ร” ตามลำดับของ 4 ห้องเพลงในหนึ่งวรรค ทำนองของบรรทัดนี้เป็นทำนองที่ลดรูปของบรรทัดที่ 1 และมีลักษณะของการดำเนินทำนองแบบการซ้ำวรรค คือ

วรรคแรก

วรรคหลัง ซ้ำ

		ร	ร ม ร ร			ร	ร ม ร ร
ล ท์ ล ล	ท ด ท ท	ด ด ด		ล ท์ ล ล	ท ด ท ท	ด ด ด	

บรรทัดที่ 3 เป็นการตั้งท่วงทำนองใหม่ที่ต่างไปจากทำนองของบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 วรรคแรกของบรรทัดนี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองในสายเอก ซึ่งเป็นระดับเสียงที่สูง และมีเสียง “ซ” เป็นเสียงที่นำทำนองของแต่ละห้อง ใน 3 ห้องแรกของวรรคนี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองไปยังเสียง “ร” จากนั้นท้ายวรรคห้องที่ 4 มีการเคลื่อนที่ทำนองไปยังเสียงที่สูงขึ้น คือเสียง “ฟ” และในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองลงเสียงต่ำในห้องที่ 5 จากนั้นห้องที่ 6 และห้องที่ 7 เคลื่อนที่ทำนองสู่เสียงสูงอีกครั้งก่อนที่จะจบลงด้วยการเคลื่อนที่ทำนองสู่เสียงต่ำ คือเสียง “ร” ซึ่งเป็นเสียงของลูกตกในวรรคที่ 1 ถึง 3 ห้อง

บรรทัดที่ 4 การดำเนินทำนองของบรรทัดที่ 4 นี้มีการดำเนินทำนองแบบเปลี่ยนหัวซ้ำท้ายกับบรรทัดที่ 3 ซึ่งหมายถึงมีการดำเนินทำนองของวรรคแรกต่างกัน และการดำเนินทำนองของวรรคหลังเหมือนกัน ดังการแสดงความแตกต่างของวรรคแรก ดังนี้

บรรทัดที่ 3

ซ ์ ซ ์ ซ ์ ร	ซ ์ ซ ์ ซ ์ ร	ซ ์ ล ์ ซ ์ ร	ซ ์ ล ์ ซ ์ ฟ	ม ร	ร ม ฟ	ม ร ซ ์ ฟ	ม ร ร
				ด ซ	ด		ด

บรรทัดที่ 4

		ร	ร ฟ	ม ร	ร ม ฟ	ม ร ซ ์ ฟ	ม ร ร
ด ด ด ซ	ด ด ด ซ	ด ด ซ	ด ด	ด ซ	ด		ด

บรรทัดที่ 5 การสร้างทำนองของบรรทัดที่นี้มีนัยว่าเป็นการตัดทอน ลดรูปทำนองในบรรทัดที่ 3 และบรรทัด 4 โดยส่วนที่บ่งถึงการตัดทอน ลดรูปทำนองบรรทัดที่ 4 คือ

ฟ	ม ร ร
ด ช ด	ด

ส่วนที่บ่งถึงการลดรูป ตัดทอนทำนองของบรรทัดที่ 3 คือ

ช ร ช ฟ	ม ร ร
	ด

และในบรรทัดนี้มีการดำเนินทำนองแบบซ้ำวรรค คือวรรคหลังดำเนินทำนองซ้ำกับวรรคแรก โดยการเคลื่อนที่ของทำนองนั้นจะพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองไปจบที่เสียง “ร” ในทุก ๆ ห้องคู่ คือห้องที่ 2 ห้องที่ 4 ห้องที่ 6 และห้องที่ 8

บรรทัดที่ 6 การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดนี้แต่ละห้องเพลงมีการเคลื่อนที่จากเสียงสูงไล่ลงเสียงต่ำ คือเสียง “ช ฟ ม ร” และมีการดำเนินทำนองซ้ำกัน 4 รอบ ซึ่งในครั้งนี้นำผู้วิจัยสันนิษฐานว่าการเน้นที่ “ร” เป็นเสียงตกของทุกห้องนั้นก็เพื่อต้องการให้เป็นนัยบอกถึงความจบลงของการดำเนินทำนองในส่วนนี้ ช่วงนี้ ก่อนที่จะสร้างประโยคเพลงเพื่อการดำเนินทำนองในส่วนต่อไป

จากทำนองหลักของกลุ่มทำนองโยนเสียง “เร” จะพบว่าการดำเนินทำนองอยู่ในกลุ่มเสียง “ซอล” (ทางเพียงออล่าง) โดยมีสะพานเชื่อมเสียงจากกลุ่มเสียง “โด” (ทางเพียงออบน) คือ

- ช - ด	- ด ร ม	- ม ร ด	ร ม - ร
---------	---------	---------	---------

- ช ช ช	- ล - ท	- ช - ล	- ท ท ท
---------	---------	---------	---------

และในทางเดียวขอตัวงก็ได้มีสะพานเชื่อมเสียงเช่นเดียวทำนองหลัก เนื่องจากในทำนองในกลุ่มลูกโยนเสียง “โด” มีทำนองที่อยู่ในกลุ่มเสียง ด ร ม X ช ล X เช่นเดียวกันดังนี้

	ร ม	ฟ ช ฝ ล	ช ฝ ม ร
ช ล ท ด	ท ด		

ร	ม ร		ร	ม ร ช	ร ม	ฟ ช ฝ- ล ช	--- ฟ
ล ท ด	ด ท	ล ช ล ท	ล ท ด	ด	ท ด		

การเคลื่อนที่ของทำนองในโยนเสียง “เร” นี้ พบว่ามีอิสระในการดำเนินทำนองเป็นอย่างมาก แต่ทั้งนี้ยังคงไม่ทิ้งทำนองเดิม โดยสังเกตได้จากการจบลงของทำนองในโยนนี้ที่ถึงแม้จะมีอิสระในการบรรเลงที่ขาดความสัมพันธ์กับทำนองหลักในช่วงแรก แต่ก็จบลงด้วยความสัมพันธ์และมีทิศทางในการเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวเหมือนกับทำนองหลัก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ทำนองหลัก

บรรทัดที่ 4

- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร
--- ชู	--- ร	--- ชู	--- ร	--- ชู	--- ร	--- ชู	--- ร

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

บรรทัดที่ 5

ฟ	ม ร ร	ช ร ช ฟ	ม ร ร	ฟ	ม ร ร	ช ร ช ฟ	ม ร ร
ด ช ด	ด		ด	ด ช ด	ด		ด

และอีกประการหนึ่งคือการสร้างการเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้นพบการขยาย การตัดทอน การลดรูปทำนองหลายแห่ง และมีการตั้งทำนองใหม่อยู่ หลายครั้ง

ทำนองหลัก

กลุ่มทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

-- ร ม	- ท - ล	--- ม	- ร --	-- ร ม	- ท - ล	--- ม	- ร --
- ด --	- ทุ - ล	- ทุ --	- ล --	- ด --	- ทุ - ล	- ทุ --	- ล --

บรรทัดที่ 2

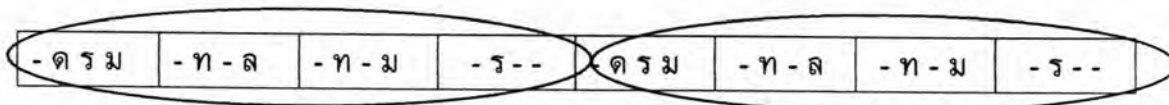
- ฟ --	- ม - ฟ	--- ม	----	-- ล ท	- ล --	- ล - ล	- ฟ --
--- ร	----	- ทุ --	- ร - ทุ	- ช --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม ร

บรรทัดที่ 3

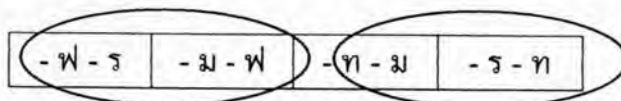
- ฟ --	- ม - ฟ	--- ม	----	-- ล ท	- ล --	- ล - ล	- ฟ --
--- ร	----	- ทุ --	- ร - ทุ	- ช --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม ร

ส่วนของทำนองเนื้อเพลงกราวโน ส่วนที่ 1 จากการสังเกตพบว่าในส่วนนี้ไม่มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ยืนอยู่ ณ เพียงเสียงใดเสียงหนึ่ง แต่มีการเคลื่อนที่ของทำนองแบบการขึ้นวรรคและการซ้ำประโยค ซึ่งในส่วนนี้เป็นเอกลักษณ์ของเพลงลูกโยน

การดำเนินทำนองของบรรทัดที่ 1 มีการดำเนินทำนองของแบบขึ้นวรรค โดยมีทำนองของวรรคหลังเหมือนกับวรรคแรก และมีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำไปเสียงสูงในห้องที่ 1 กับห้องที่ 2 และเคลื่อนที่ทำนองกลับลงมาจบในเสียงต่ำคือเสียง “ร” การดำเนินทำนองแบบขึ้นวรรคของบรรทัดนี้เป็นสัญลักษณ์ที่คงให้เห็นสำนวนลูกโยน ซึ่งสังเกตจากลักษณะของสำนวนที่ขึ้นวรรค ในบรรทัดที่ 1 คือ

การดำเนินทำนองของบรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 3 มีทำนองที่เหมือนกัน โดยในส่วนของการเคลื่อนที่ของทำนองนั้น พบว่าในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะเสียงจบเหมือนเสียงขึ้น คือการเคลื่อนที่ของทำนองในห้องที่ 1 และห้องที่ 2 พบว่าเสียงขึ้นเสียงแรกคือเสียง “ฟ” จากนั้นมีการเคลื่อนที่ของทำนองในเสียงที่ต่ำกว่าและจบด้วยเสียง “ฟ” หลังจากนั้น ทำนองในห้องที่ 3 และห้องที่ 4 มีทำนองขึ้นคือเสียง “ท” แล้วเคลื่อนที่ทำนองในระดับเสียงที่สูงกว่า จากนั้นก็จบด้วยเสียง “ท” ดังการจัดกลุ่มแสดง ดังนี้

ส่วนการดำเนินทำนองของวรรคหลังทั้งสองบรรทัดนี้ พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงสูงเคลื่อนที่ไปสู่เสียงต่ำกว่า

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

ร ล ี ช ี พ	ช ี ล ี ล ี ล ี	ร ม พ ล ี	ร พ ม ร	พ	ร		พ ม ร
				ด ท ด	ด ท ล	ท ช ท ล	ช

บรรทัดที่ 2

พ ม พ ร	ม พ ม พ	ร ม พ ล ี	พ ม ร	ร ม	พ ล ี ล ี ล ี	พ ม ร	ล ี พ ม ร
			ท	ล ท		ท	

บรรทัดที่ 3

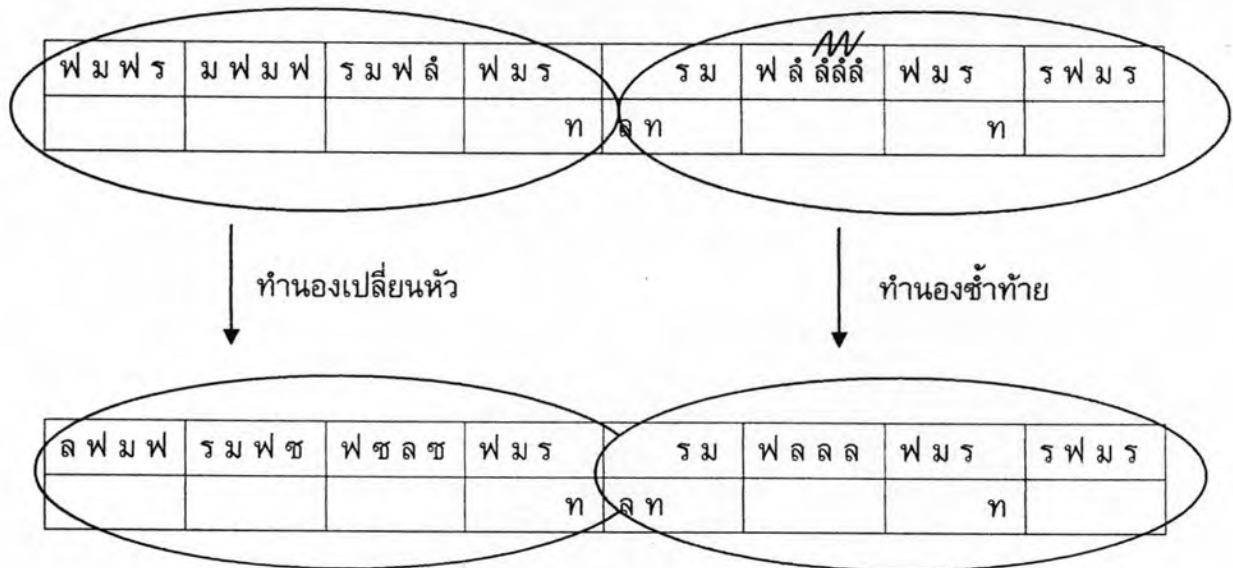
ล ี พ ม พ	ร ม พ ช ี	พ ช ี ล ี ช ี	พ ม ร	ร ม	พ ล ี ล ี ล ี	พ ม ร	ร พ ม ร
			ท	ล ท		ท	

ทำนองเดี่ยวซอด้วงในส่วนของเนื้อเพลงกราวในส่วนนี้ พบว่าในวรรคแรกของแต่ละบรรทัดมีการเคลื่อนที่ของทำนองที่อยู่ในระดับเสียงสูง โดยพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำ ซึ่งสังเกตได้จากเสียงลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของวรรคแรกจะเป็นเสียงต่ำที่สุดใน การดำเนินทำนอง ส่วนในวรรคหลังพบว่าทั้งสามบรรทัดมีการเคลื่อนที่ของทำนองเหมือนกัน คือมีการเคลื่อนที่ของทำนองในเสียงต่ำไปสู่เสียงสูง และเสียงสูงกับสู่เสียงต่ำ จากนั้นจบด้วยการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูง

การเคลื่อนที่ของทำนองในส่วนของเนื้อเพลงกราวใน เป็นส่วนที่มีทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงในอัตราจังหวะที่เท่ากัน โดยทำนองเดี่ยวซอด้วงในส่วนของเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1 พบว่าในบรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 3 มีการดำเนินทำนองในวรรคหลังเหมือนกัน มีความแตกต่างกันที่วรรคแรก ซึ่งเป็นความแตกต่างของลักษณะการดำเนินทำนองภายในวรรคโดยมีเสียงของลูกตกเป็นเสียงเดียวกัน คือเสียง "ท" และเมื่อเปรียบเทียบกับ การดำเนินทำนองของทำนองหลักแล้วจะได้ข้อสรุปว่า การดำเนินทำนองของทำนองหลัก ทั้ง 2 บรรทัดคือบรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 3 มีการดำเนินทำนองเหมือนกัน ในขณะที่ทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการดำเนินทำนองเหมือนกันเพียงวรรคหลังของทั้ง 2 บรรทัดและวรรคแรกนั้น มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ต่างกันแต่ลูกตกของวรรคแรกเป็นเสียงเดียวกัน

ในส่วนของเนื้อเพลงกราวใน ทั้งในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 พบว่ามีการสร้างทำนองที่มีความยาวของจังหวะหน้าทับเท่ากัน และการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงสามารถที่จะดู

เปรียบเทียบที่ละบรรทัดหรือที่ละประโยคได้ ซึ่งผลที่ออกมาก็คือทำนองเดี่ยวขอด้วงมีการสร้างทำนองไปในลักษณะทิศทางเดียวกับทำนองหลัก โดยในส่วนนี้ทำนองหลักนั้นพบว่าการดำเนินทำนองแบบการซ้ำทั้งประโยคในบรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 3 ซึ่งทำนองเดี่ยวขอด้วงก็มีการสร้างทำนองให้มีการซ้ำประโยคเช่นกัน แต่การซ้ำประโยคของทำนองเดี่ยวขอด้วงนั้นมีการเปลี่ยนแปลงทำนองภายในวรรคแรก โดยการเปลี่ยนแปลงทำนองนี้ยังคงมีเสียงลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของวรรคแรกเป็นเสียงเดียวกัน และวรรคหลังมีการดำเนินทำนองที่เหมือนกันหรือกล่าวอีกนัยว่ามีการดำเนินทำนองแบบเปลี่ยนหัวซ้ำท้าย ดังนี้

ทำนองหลัก

กลุ่มทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1

-- ล ท	-- ท ท	- รี้ - ท	- ล - ท	- ล - ช	-- ช ช	- ล - ท	-- ท ท
- ช --	- ทุ --	- ร - ทุ	- ล - ทุ	- ล - ช	- ช --	- ล - ทุ	- ทุ --

บรรทัดที่ 2

-- ล ท	- รี้ - ม	- ม - ม	- รี้ - ท	- ล - ช	-- ช ช	- ล - ท	-- ท ท
- ช --	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ทุ	- ล - ช	- ช --	- ล - ทุ	- ทุ --

บรรทัดที่ 3

- - - ล	- ท ล -	- ล - -	ช - - - -	- ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ	- - - ล
- ล - -	- - - ฟ	- ม - -	- ฟ ม - ฟ	- - ม ร	- ล - -	- ร - -	- ล - -

บรรทัดที่ 4

- ด - -	- ท - ด	- - - ท	- - - -	- ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ	- - - ล
- - - ล	- - - -	- ฟ - -	- ล - ฟ	- - ม ร	- ล - -	- ร - -	- ล - -

บรรทัดที่ 5

- ท - ล	- - ร ม	- ฟ ล -	ฟ ม - -	- - ล ท	- ล - -	- ล - ล	- ฟ - -
- ท - ล	- ท - -	- - - ม	- - ร ท	- ช - -	- - - ฟ	- - - ฟ	- - ม ร

บรรทัดที่ 6

- ฟ - -	- ม - ฟ	- - - ม	- - - -	- - ล ท	- ล - -	- ล - ล	- ฟ - -
- - - ร	- - - -	- ท - -	- ร - ท	- ช - -	- - - ฟ	- - - ฟ	- - ม ร

การเคลื่อนที่ของการดำเนินทำนองในเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2 นี้จะบรรเลงซ้ำกัน 2 รอบ คือเมื่อบรรเลงจบ 6 บรรทัดแล้ว บรรเลงย้อนไปยังบรรทัดที่ 1 ของเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2 นี้ อีก และบรรเลงไปจนจบบรรทัดที่ 6 ทั้งนี้การดำเนินทำนองของเนื้อเพลงส่วนนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ามีลักษณะของการดำเนินทำนองแบบซ้ำทำย หรือซ้ำวรรคหลัง 3 แห่ง โดย แห่งแรกพบที่บรรทัดที่ 1 กับบรรทัดที่ 2 ดังนี้

บรรทัดที่ 1

- ช้ ล้ ท้	- ท้ ท้ ท้	- ร้ - ท้	- ล้ - ท้	- ล้ - ช้	- ช้ ช้ ช้	- ล้ - ท้	- ท้ ท้ ท้
------------	------------	-----------	-----------	-----------	------------	-----------	------------

บรรทัดที่ 2

- ช้ ล้ ท้	- ร้ - ม้	- ช้ - ม้	- ร้ - ท้	- ล้ - ช้	- ช้ ช้ ช้	- ล้ - ท้	- ท้ ท้ ท้
------------	-----------	-----------	-----------	-----------	------------	-----------	------------

แห่งที่ 2 คือบรรทัดที่ 3 กับบรรทัดที่ 4

บรรทัดที่ 3

- ล้ - ล้	- ท้ ล้ ฟ	- ล้ - -	ช้ ฟ ม - ฟ	ฟ ม ร	- ล - ร	- ร ม ฟ	- ล้ ล้ ล้
-----------	-----------	----------	------------	-------	---------	---------	------------

บรรทัดที่ 4

- ด - ล	- ท - ด	- พ - ท	- ล - พ	- พ ม ร	- ล - ร	- ร ม พ	- ล ล ล
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

แห่งที่ 3 คือบรรทัดที่ 5 และบรรทัดที่ 6

บรรทัดที่ 5

- ท - ล	- ท ร ม	- พ ล ม	พ ม ร ท	- ช ล ท	- ล - พ	- ล - พ	- พ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

บรรทัดที่ 6

- พ - ร	- ม - พ	- ท - ม	- ร - ท	- ช ล ท	- ล - พ	- ล - พ	- พ ม ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

โดยมีการเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 ห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูง คือเสียง “ท” จากนั้นเป็นการย้ำเสียง “ท” ก่อนจะเคลื่อนที่ทำนองสู่เสียงสูงคือเสียง “ร” ในห้องที่ 3 จากนั้นเคลื่อนที่ทำนองลงมายังเสียงเดิม เสียง “ท” ในวรรคหลังการเคลื่อนที่ของทำนองเริ่มจากเสียงสูงเคลื่อนที่ลงต่ำที่ห้องที่ 6 จากนั้นเคลื่อนที่กลับเสียงสูงในเสียง “ท” อีกครั้งในห้องที่ 7 และห้องที่ 8

บรรทัดที่ 2 การเคลื่อนที่ของทำนองเริ่มต้นในห้องที่ 1 นั้น เสียง “ช ล ท” พบว่าเป็นการเคลื่อนที่สู่เสียงสูงแบบการไล่เสียง โดยให้ห้องที่ 1 นี้เป็นการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกับทำนองห้องที่ 1 ของบรรทัดที่ 1 ต่างกันที่ทำนองของห้องที่ 2 และห้องที่ 3 เพราะในบรรทัดที่ 2 นี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูงในเสียง “ร ม” และเสียง “ช ม” จากนั้นจบวรรคแรกด้วยเสียง “ท” เสียงเดียวกันกับของวรรคแรกในบรรทัดที่ 1 ส่วนวรรคหลังพบว่ามี การเคลื่อนที่ของทำนองซ้ำกันกับวรรคหลังของบรรทัดที่ 1 เพราะมีการดำเนินทำนองที่เหมือนกัน

บรรทัดที่ 3 พบการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกจากเสียงต่ำในห้องที่ 1 คือเสียง “ล” จากนั้นเคลื่อนที่สู่เสียงในห้องที่ 2 และลเคลื่อนที่ลงสู่เสียงในเสียงสุดท้ายหรือเสียงลูกตกของห้องที่ 2 แล้วเคลื่อนที่กลับมาที่เสียง “ล” ในห้องที่ 3 จบด้วยการเคลื่อนที่มาเสียงต่ำคือเสียง “พ” และในวรรคหลัง พบว่ามี การเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำเคลื่อนที่สู่เสียงสูงคือเสียง “ล” ในท้ายวรรคหลัง

บรรทัดที่ 4 การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกของบรรทัดที่ 4 นี้ พบว่า การตั้งทำนองขึ้นด้วยเสียงใด จะจบลงด้วยเสียงนั้น อย่างเช่นในห้องที่ 1 ขึ้นทำนองด้วยเสียง “ด” ทำนองจะเคลื่อนที่ลงเสียงต่ำมาที่เสียง “ล” และเคลื่อนที่มาเสียง “ท” จากนั้นจบที่เสียง “ด” ตามเดิม และในห้องที่ 3 ตั้งทำนองที่เสียง “พ” ซึ่งเป็นเสียงต่ำ จากนั้นทำนองเคลื่อนที่ไปสู่

เสียงที่สูงกว่า ในเสียง "ท" และเสียง "ล" แล้วจบลงที่เสียง "ฟ" ตามเดิม ส่วนในวรรคหลังนั้น การเคลื่อนที่ของทำนองจะเหมือนกับวรรคหลังของบรรทัดที่ 3 เนื่องจากมีการดำเนินทำนองที่เหมือนกัน

บรรทัดที่ 5 พบการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกจากเสียง "ท" เคลื่อนที่เสียงลงต่ำลงในห้องที่ 2 เสียง "ม" จากนั้นทำนองเคลื่อนที่มาจบที่เสียง "ท" ซึ่งเป็นเสียงต่ำ โดยเป็นเสียงคู่ 8 ของเสียง "ท" ที่ขึ้นต้น จากนั้นในวรรคหลัง ห้องที่ 5 มีการเคลื่อนที่ของทำนองเคลื่อนที่กลับไปยังเสียง "ท" เสียงสูง และเคลื่อนที่ที่ทำนองลงมาสู่เสียงต่ำคือเสียง "ร" ในท้ายวรรคหลัง

บรรทัดที่ 6 ในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองที่เหมือนกับบรรทัดที่ 4 แต่ว่ามีการใช้เสียงที่ต่างกัน คือเมื่อขึ้นทำนองด้วยเสียงไหนก็จะจบลงด้วยเสียงนั้น ในบรรทัดนี้พบว่าในห้องที่ 1 มีการเริ่มต้นทำนองด้วยเสียง "ฟ" จากนั้นจะเคลื่อนที่ที่ทำนองลงสู่เสียงต่ำคือเสียง "ร ม" แล้วเคลื่อนที่ที่ทำนองกลับสู่เสียง "ฟ" ตามเดิม และห้องที่ 3 เริ่มต้นทำนองด้วยเสียง "ท" และจบการเคลื่อนที่ของทำนองด้วย "ท" และวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองเหมือนกับวรรคแรก

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2 รอบที่ 1

บรรทัดที่ 1

				ร ม ร		ร ม ฟ ช้	ฟ ม ร
ช ท ล ท	ร ท ล ท	ช ท ล ท	ร ท ล ท	ล	ร ท ล ช		ท

บรรทัดที่ 2

	ร ม	ฟ ช้ ล้ ช้	ฟ ม ร	ช้ ม ร		ล้ ช้ ม ร	ช้ ม ร
ร้ ช ล ท	ล ท		ท	ล	ร้ ท ล ช		ท

บรรทัดที่ 3

ร ฟ ม ฟ	ล้ ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ล้ ฟ ม ฟ	ล้ ม ฟ ล้	ร ฟ ม ร	ร ม ฟ	ช้ ล้ ล้ ล้
						ล	

บรรทัดที่ 4

	ร ม	ร	ฟ	ล้ ร ม ฟ	ล้ ฟ ม ร	ร ม ฟ	ช้ ล้ ล้ ล้
ด ท ด ล	ท ด	ด ท ล	ด ท ล			ล	

บรรทัดที่ 5

ร	ร ม	ฟ ช ล ช	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ล ล	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
ท ท ท	ล ท		ท	ล ม		ท	

บรรทัดที่ 6

ล ฟ ม ฟ	ร ม ฟ ช	ฟ ช ล ช	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ล ล	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
			ท	ล ท		ท	

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 วรรคแรก มีการเคลื่อนที่ของทำนองในระดับเสียงต่ำคือเสียง "ซ ล ท ร" เพียง 4 เสียง โดยจากการสังเกตพบว่าห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่สู่เสียงสูง จากนั้นในห้องที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองเหมือนกับห้องที่ 1 แต่เสียงแรกมีความต่างกันเพราะในห้องที่ 2 ใช้เสียง "ร" เป็นเสียงแรก อย่างไรก็ตามความรู้สึกที่ได้จากการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกนี้ก็ให้ความรู้สึกว่าเป็นการเน้นเสียง "ท" หรือการให้ความเด่นที่เสียง "ท" มากกว่าเสียงอื่นใด

การเคลื่อนที่ของทำนองวรรคหลังพบว่าห้องที่ 5 มีการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำ และต่ำลงมากในห้องที่ 6 จากนั้นในห้องที่ 7 มีการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูงและกลับลงเสียงต่ำอีกครั้งในห้องที่ 8

การเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวซอด้วงในบรรทัดนี้ วรรคแรกมีการดำเนินทำนองในลักษณะที่มีการซ้ำทำนองภายในวรรค คือทำนองของห้องที่ 3 กับห้องที่ 4 ซ้ำกับทำนองของห้องที่ 1 กับห้องที่ 2 และการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงในวรรคแรกนี้พบว่ามีลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละห้องเป็นเสียงเดียวกัน และมีเสียงในการดำเนินทำนองเหมือนกัน ดังนี้

ทำนองหลัก

- ซ ล (ท)	- ท ท (ท)	- ร - (ท)	- ล - (ท)
-----------	-----------	-----------	-----------

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

ซ ท ล (ท)	ร ท ล (ท)	ซ ท ล (ท)	ร ท ล (ท)

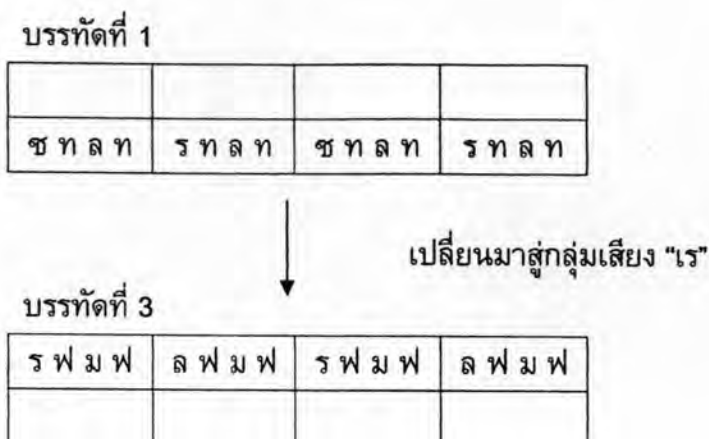
การเคลื่อนที่ของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงในบรรทัดที่ 1 นี้ ในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของเสียงที่เสียง "ท" เป็นเสียงลูกตกของทุกห้อง แต่ในวรรคหลังนั้นจะพบว่าการ

เคลื่อนที่ของทำนองในทำนองหลักจะมีการเคลื่อนที่ในระดับเสียงที่ใกล้เคียงกันคือเสียง "ซ ล ท" แต่ในทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการเคลื่อนที่ของเสียงที่หลากหลายมากกว่าทำนองหลัก

บรรทัดที่ 2 วรรคแรกของบรรทัดนี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะเสียงต่ำไล่ไปเสียงสูงและขึ้นสูงเสียงสูงมากในเสียง "ล ซ" ในห้องที่ 3 จากนั้นห้องที่ 4 มีการสร้างการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำคือเสียง "ท" และในวรรคหลังในห้องที่ 6 พบว่ามีการสร้างการเคลื่อนที่ของทำนองให้มีเสียงต่ำลง จากนั้นห้องที่ 7 มีทำนองที่มีระดับเสียงต่ำลงกว่าห้องที่ 6 ถึงแม้จะพบว่าการใช้เสียง "ร" ในการดำเนินทำนอง แต่การเคลื่อนที่ของทำนองนั้นมีการเคลื่อนที่ที่ต่ำลงมากกว่าห้องที่ 6 และห้องที่ 7 มีการเคลื่อนที่ของทำนองโดยนำเสียงคู่ 8 เสียงสูง "ล ซ" จากการสีในสายเอกมาใช้เป็นเสียงต้นนำการดำเนินทำนอง โดยทำนองมีลักษณะของการเคลื่อนที่จากเสียงสูงมาสู่เสียงต่ำ เสียง "ร" และห้องที่ 8 ทำนองมีการเคลื่อนที่จากเสียงสูงสู่เสียงต่ำอีกซึ่งเป็นเสียง "ท" ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบการเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวซอด้วงกับทำนองหลักแล้วจะพบว่าในวรรคแรกทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการสร้างทำนองที่เคลื่อนที่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก แต่ในวรรคหลังที่ทำนองหลักพบว่าการดำเนินทำนองมีการเคลื่อนที่ของระดับเสียงที่ใกล้เคียงกันเหมือนกับวรรคหลังของบรรทัดที่ 1 ในขณะที่การดำเนินทำนองของเดี่ยวซอด้วงนั้นมีการใช้ระดับเสียงในการเคลื่อนที่ของทำนองที่มากกว่าในทำนองหลัก

ทำนองในส่วนของเนื้อเพลงกราวในส่วนที่ 2 บรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 นี้ หากพิจารณาจากทำนองหลัก จะพบว่าการดำเนินทำนองของทำนองหลักในวรรคหลังนั้นมีการดำเนินทำนองเหมือนกันจะเปลี่ยนทำนองก็เพียงแต่ในวรรคแรกเท่านั้น แต่การดำเนินทำนองของเดี่ยวซอด้วงพบว่าการเปลี่ยนแปลงทำนองในวรรคหลัง สังเกตได้จากการใช้เสียงในการดำเนินทำนองที่ต่างกัน แต่พบว่าทิศทางของการเคลื่อนที่ของเสียงนั้นอยู่ในทิศทางเดียวกัน

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 3 วรรคแรกพบว่าแต่ละห้องมีการเคลื่อนที่ของทำนองไปจบที่เสียง "ฟ" และการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงในวรรคแรกของบรรทัดนี้ผู้วิจัยสังเกตว่าเป็นการเปลี่ยนบันไดเสียงของทำนองเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2 บรรทัดที่ 1 เนื่องจากการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคนี้มีอยู่ในกลุ่มเสียง "ซอล" มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ซ ล ท X ร ม X (ทางเพียงออล่าง) และมีการดำเนินทำนองมาอยู่ในกลุ่มเสียง "เร" (ทางนอก) ดังนี้

การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคหลัง มีการเคลื่อนที่ของทำนองอยู่ในระดับเสียงสูง เช่นเดียวกับวรรคแรก แต่ต่างเสียงลูกตก ซึ่งวรรคแรกเป็นเสียง "ฟ" แต่เสียงลูกตกของวรรคหลังเป็นเสียง "ล" โดยการดำเนินทำนองเดี่ยวซอดัวงในบรรทัดนี้พบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองที่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

บรรทัดที่ 4 การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกพบว่าในห้องที่ 1 มีเคลื่อนที่ของทำนองในระดับเสียงที่ต่ำมีการเคลื่อนที่สู่ระดับเสียงที่สูงกว่าในห้องที่ 2 จากนั้นเคลื่อนที่ทำนองลงสู่เสียงต่ำอีกครั้งในห้องที่ 3 และจบด้วยทำนองการเคลื่อนที่ไปจบที่เสียงสูงกว่าคือเสียง "ฟ" ในห้องที่ 4

การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ในระดับเสียงสูงกว่าในวรรคแรก คือในวรรคหลังนั้นจะใช้เสียงจากการบรรเลงในสายเอกทั้งหมดและมีการเคลื่อนที่ของทำนองไปจบในระดับเสียงสูงคือเสียง "ล" จากสายเอก

ส่วนของเนื้อเพลงกราวโน ในส่วนที่ 2 บรรทัดที่ 3 และบรรทัดที่ 4 พบว่ามีการดำเนินทำนองของทำนองหลักที่เหมือนกันในส่วนของวรรคหลัง ทำนองเดี่ยวซอดัวงก็มีการสร้างทำนองที่เหมือนกันเช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่มีการเปลี่ยนทำนองในห้องแรกของวรรคหลังเนื่องมาจากการที่ต้องสร้างทำนองให้สอดคล้องและกลมกลืนกันกับทำนองในวรรคแรก

บรรทัดที่ 5 การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดนี้ วรรคแรก ห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำคือจากเสียง "ร" ลงมาที่เสียง "ท" ห้องที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองขึ้นไปเสียงสูงและยังคงดำเนินทำนองในเสียงสูงตลอดมาจนห้องที่ 3 จากนั้นห้องที่ 4 มีการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำคือเสียง "ท" การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคหลังพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูงในห้องที่ 5 คือเสียง "ล ท" ไปเสียง "ร ม" และมีการเคลื่อนที่ทำนองไปยังเสียงที่สูงที่สุดในระดับเสียงปกติของซอดัวงคือเสียง "ล" โดยมีการเน้นย้ำเสียงนี้ด้วยกลวิธีการสะบัดคันชัก จากนั้นในห้องที่ 7 มีการเคลื่อนที่ของต่ำลงมาที่เสียงต่ำและจบ

ประโยคด้วยการเคลื่อนที่ไปยังระดับเสียงที่สูงกว่าอีกครั้ง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับทำนองหลัก แล้วนั้นจะพบว่าในบรรทัดที่ 5 นี้ มีการเคลื่อนที่ของทำนองหลักกับทำนองเดี่ยวสอดดั่งกันไป ในทิศทางเดียวกัน

บรรทัดที่ 6 การดำเนินทำนองของทำนองเดี่ยวสอดดั่งบรรทัดนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับทำนองหลักแล้วพบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองไปในทิศทางที่ต่างกันทั้ง 2 วรรค แต่มีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละวรรคจะเป็นเสียงเดียวกัน โดยทำนองเดี่ยวสอดดั่งในวรรคแรกมีการสร้างทำนองให้เคลื่อนที่สู่เสียงต่ำในห้องที่ 1 จากนั้นทำนองจะเคลื่อนที่สู่เสียงสูงระหว่างห้องที่ 2 ไปห้องที่ 3 และห้องที่ 4 มีทำนองเคลื่อนที่ลงสู่เสียงต่ำ ในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะจากเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปเสียงสูง เป็นลักษณะเช่นนี้ 2 ครั้ง

การดำเนินทำนองของเนื้อเพลงกราวโน ส่วนที่ 2 ในบรรทัดที่ 5 และบรรทัดที่ 6 นี้ จากทำนองหลักจะพบว่ามีการดำเนินทำนองเหมือนกันในส่วนของวรรคหลัง ทำนองเดี่ยวสอดดั่งก็เช่นกัน สังเกตได้ว่าการสร้างทำนองที่เหมือนกันในวรรคหลังทั้ง 2 บรรทัด และเป็นทำนองที่เหมือนกันทั้งวรรค โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงทำนองภายในวรรค

ทำนองเดี่ยวสอดดั่ง

กลุ่มทำนองเนื้อเพลงกราวโน ส่วนที่ 2 รอบที่ 2

บรรทัดที่ 1

ร ท่ ลี่ ท่	ร่ ท่ ลี่ ท่	ร ท่ ลี่ ท่	ร่ ท่ ลี่ ร	ท่ ลี่ ช่ ท่	ลี่ ช่ ร ช่	ลี่ ช่ ท่ ช่	ลี่ ท่ ท่ ท่

บรรทัดที่ 2

ร	ร ม	ฟ ชี่ ลี่ ชี่	ฟ ม ร	ชี่ ม ร		ลี่ ชี่ ม ร	ชี่ ม ร
ช ล ท	ล ท		ท	ล			ท

บรรทัดที่ 3

ร ฟ ม ฟ	ลี่ ฟ ม ฟ	ร ฟ ม ฟ	ลี่ ฟ ม ฟ	ลี่ ม ฟ ลี่	ร ฟ ม ร	ลี่ ร ม ฟ	ชี่ ลี่ ลี่ ลี่

บรรทัดที่ 4

	ร ม	ร	ฟ	ล ้ ร ม ฟ	ล ้ ฟ ม ร	ล ้ ร ม ฟ	ช ้ ล ้ ล ้ ล ้
ด ท ด ล	ท ด	ด ท ล	ด ท ล				

บรรทัดที่ 5

ร	ร ม	ฟ ช ้ ล ้ ช ้	ฟ ม ร	ร ม	ฟ ล ้ ล ้ ล ้	ฟ ม ร	ร ฟ ม ร
ท ท ท	ล ท			ล ท		ท	

บรรทัดที่ 6

ม ฟ ล ้	ร ม ฟ	ร ม	ร	ร ม	ร ม ฟ ล ้	ฟ ม ร	ล ้ ฟ ม ร
ท	ล	ท	ช	ล ท ล	ท ท	ท	

การดำเนินทำนองของทำนองเดี่ยวซอด้วงในบรรทัดที่ 1 มีการดำเนินทำนองในช่วงเสียงพิเศษเป็นส่วนมาก ยกเว้นเสียง "ร" ซึ่งเป็นเสียงจากช่วงเสียงปกติ การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ที่มีเสียง "ท" เป็นเสียงหลัก มีเสียงอื่นแทรกแซงมาบ้างในการทำนอง และเมื่อจบวรรคทำนองเคลื่อนที่ไปจบที่เสียง "ร" เสียงจากช่วงเสียงพิเศษ และเป็นเสียงที่สูงที่สุดในการทำนองของบรรทัดนี้ จากนั้นในวรรคหลัง ในห้องที่ 6 มีทำนองที่เคลื่อนที่สู่เสียงสูงและเคลื่อนที่ลงในเสียงที่ต่ำกว่าในห้องที่ 6 และห้องที่ 7 จบทำนองด้วยการเคลื่อนที่สู่เสียงที่สูงกว่าอีกครั้ง

การดำเนินทำนองเดี่ยวซอด้วงของเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 2 รอบที่ 2 ในบรรทัดที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองเหมือนกัน ยกเว้นในห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่ทำนองจากเสียงต่ำไปเสียงสูงเช่นเดียวกับรอบแรกแต่มีการใช้เสียงที่ต่างกัน อย่างไรก็ตามคุณภาพรวมของทำนองทั้ง 2 รอบก็ยังคงให้ความรู้สึกว่ามีทำนองที่อิงเข้ากับทำนองหลักเหมือนกันทั้ง 6 บรรทัด

บรรทัดที่ 3 บรรทัดที่ 4 และบรรทัดที่ 5 มีการดำเนินทำนองและการเคลื่อนที่ของเสียงทั้งบรรทัดเหมือนกับทำนองในรอบแรกเพราะเป็นทำนองที่ซ้ำกับรอบแรก มิได้มีการตกแต่งทำทำนองใหม่แต่อย่างใด

บรรทัดที่ 6 เป็นบรรทัดสุดท้ายของในส่วนของเนื้อเพลงกราวใน ซึ่งในส่วนของเนื้อเพลงกราวในนั้น การสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงจะมีความยาวของจังหวะหน้าทับเท่ากับทำนองหลัก แตกต่างกับทำนองในส่วนที่เป็นโยนในเสียงต่าง ๆ ซึ่งพบว่ามี ความแตกต่างกันในเรื่องความยาวของจังหวะหน้าทับ โดยทำนองเดี่ยวซอด้วงจะมีจังหวะหน้าทับที่ยาวกว่าทำนองหลัก บรรทัดนี้การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรก พบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองเคลื่อนที่มายังลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของทุกห้องในระดับเสียงต่ำ เช่นห้องที่ 1 ทำนองเคลื่อนที่มาเสียงต่ำคือเสียง "ท" ห้องที่ 2 เสียง "ล" จากนั้นในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูงใน

ห้องที่ 6 ในห้องที่ 7 มีการเคลื่อนที่ของทำนองทำนองลงเสียงต่ำอีกครั้ง และเคลื่อนที่ทำนองกลับไปยังเสียงสูงในห้องที่ 8

เนื่องจากทำนองในส่วนเนื้อเพลงกราวในส่วนที่ 2 นั้นมีทำนองที่เหมือนกันทั้ง 2 รอบ จึงพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวสอดดั่งเพลงกราวใน ส่วนของเนื้อเพลงส่วนที่ 2 รอบที่ 2 นี้ มีการเคลื่อนที่ของทำนองและการเคลื่อนที่ของเสียงที่ใกล้เคียงกับทำนองหลัก และทำนองเดี่ยวสอดดั่งในรอบแรก ทั้งนี้ยังพบว่ามีทำนองเดี่ยวสอดดั่งบางช่วงในส่วนของเนื้อเพลงกราวในส่วนที่ 2 ที่เหมือนกันกับทำนองในส่วนที่ 1 และยังสามารถได้ว่าทำนองเดี่ยวสอดดั่งในส่วนที่เป็นเนื้อเพลงกราวใน ทั้งทำนองเนื้อส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 จะยึดโครงสร้างเสียงของทำนองหลักในการประดิษฐ์เป็นทำนองเดี่ยวในจำนวนจังหวะที่เท่ากัน

ทำนองหลัก

กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “ที”

บรรทัดที่ 1

-- ร ม	- ท - ล	--- ม	- ร --	-- ร ม	- ท - ล	--- ม	- ร --
- ด --	- ทุ - ล	- ทุ --	- ล --	- ด --	- ทุ - ล	- ทุ --	- ล --

บรรทัดที่ 2

--- ช	ล ท - ล	--- ม	- ร --	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ร
- ช --	- ทุ - ล	- ทุ --	- ล --	- ช - ล	- ทุ - ล	- ช - ล	- ทุ - ร

บรรทัดที่ 3

-- ช ช	ล ท - ล	- ช - ฟ	- ม - ร
- ช --	- ทุ - ล	- ช - ฟ	- ม - ร

การดำเนินทำนองของทำนองหลักโยนเสียง “เร” ครั้งนี้ พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองแบบการซ้ำวรรค โดยมีทำนองของวรรคหลังซ้ำกับทำนองของวรรคแรก พบว่ามีทำนองซ้ำวรรค 2 ประโยค คือ

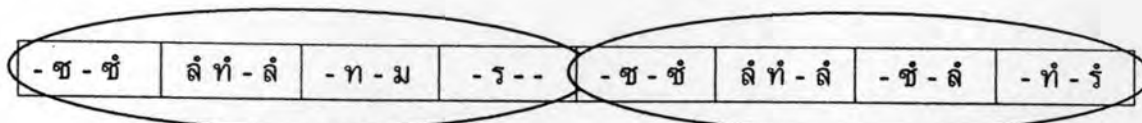
1. วรรคแรก

วรรคหลัง ซ้ำ

- ด ร ม	- ท - ล	- ท - ม	- ร --	- ด ร ม	- ท - ล	- ท - ม	- ร --
---------	---------	---------	--------	---------	---------	---------	--------

2. วรรคแรก

วรรคหลัง ซ้ำ

การเคลื่อนที่ของทำนองนั้น พบว่าทั้ง 2 ประโยคหรือ 2 บรรทัดที่มีการดำเนินทำนองแบบซ้ำวรรคนั้น ประโยคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองในระดับเสียงสูงในห้องที่ 1 และห้องที่ 2 จากนั้นห้องที่ 3 และห้องที่ 4 มีการเคลื่อนที่ของทำนองในเสียงที่ต่ำกว่าห้องที่ 1 และห้องที่ 2 และประโยคที่ 2 ซึ่งพบว่าวรรคซ้ำมีการเปลี่ยนทำนองภายในของวรรคซ้ำให้ให้ลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของห้องที่ 8 มีการเคลื่อนที่ไปยังเสียงสูง ในลักษณะเสียงคู่ 8 ของวรรคแรกทีเสียง "ร" ทั้งนี้ในการเคลื่อนที่ทำนองของวรรคแรกจะมีการเคลื่อนที่ของทำนองลงสูงเสียงต่ำ จากนั้นในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ทำนองขึ้นสูงเสียงสูง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง "ท้"

บรรทัดที่ 1

ร	ม ฟ ช้ ล้		ฟ ม ร	ช้ ร ช้ ฟ	ร		ฟ ม ร
ท ล ช		ท ช ท ล	ช		ด ท ล	ท ช ท ล	ช

บรรทัดที่ 2

ม ฟ ล้ ม	ฟ ม ร		ร ม ร ร	ล้ ม ล้ ช้	ฟ ม ร		ร ม ร ร
		ท ล ช ล ท			ท ล ช ล ท		

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 วรรคแรกพบว่าการเคลื่อนที่ทำนองสูงเสียงสูงในห้องที่ 1 และห้องที่ 2 จากนั้นในห้องที่ 3 มีทำนองที่เคลื่อนที่ลงสู่เสียงต่ำ และห้องที่ 4 เคลื่อนที่ทำนองสูงเสียงสูงอีกครั้ง ในวรรคหลังเริ่มต้นด้วยการเคลื่อนที่ทำนองอยู่ในเสียงสูง จากนั้นมีการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำในห้องที่ 6 และห้องที่ 7 จากนั้นห้องที่ 8 ทำนองเคลื่อนที่ไปยังเสียงสูงอีกครั้ง

ทำนองของบรรทัดนี้พบว่าในแต่ละวรรคมีส่วนของทำนองที่เหมือนกัน คือ

วรรคแรก

ร	ม ฟ ช ล		ฟ ม ร
ท ล ช		ท ช ท ล	ช

วรรคหลัง ข้า

ช ร ช ฟ	ร		ฟ ม ร
	ด ท ล	ท ช ท ล	ช

แต่การเคลื่อนที่ของทำนองในการส่งไปยังทำนองที่เหมือนกันนั้น จะมีการเคลื่อนที่ต่างกัน คือในวรรคแรกมีลักษณะของการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปเสียงสูงในและวรรคหลังมีการเคลื่อนที่จากเสียงสูงไปเสียงต่ำ

ในการดำเนินทำนองของประโยคนี้กล่าวได้อีกนัยหนึ่ง ตามลักษณะของทำนองหลักคือมีการดำเนินทำนองแบบการข้าวรรค วรรคหลังข้ากับวรรคแรก ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับทำนองหลักแล้วจะพบว่าทำนองหลักจะมีการดำเนินทำนองเหมือนกันทั้ง 2 วรรค ทำนองเดี่ยวสอดตัวก็มีการดำเนินทำนองเหมือนกัน แต่เพียงมีการเปลี่ยนแปลงท่วงทำนองภายในวรรคให้มีความแตกต่าง และแสดงถึงความเป็นเลิศทางการประพันธ์ยิ่งนัก

บรรทัดที่ 2 การเคลื่อนที่ของทำนองพบที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่อยู่ในเสียงสูงในห้องที่ 1 และมีการเคลื่อนที่ทำนองลงเสียงต่ำในห้องที่ 2 กับห้องที่ 3 จากนั้นห้องที่ 4 ทำนองเคลื่อนที่ไปในระดับเสียงสูง 4 และเคลื่อนที่ในเสียงที่ขึ้นเรื่อยจนหมดห้องที่ 5 จากนั้นเคลื่อนที่ทำนองลงสู่เสียงต่ำในห้องที่ 6 และห้องที่ 7 จบด้วยการเคลื่อนที่ทำนองสู่เสียงสูงในห้องที่ 8

การเคลื่อนที่ของทำนองบรรทัดนี้พบที่มีการดำเนินทำนองในลักษณะของการข้าวรรค โดยสังเกตได้จากการที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองไปในเสียงเดียวกัน คือ

วรรคแรก

ม ฟ ล ม	ฟ ม ร		ร ม ร ร
		ท ล ช ล ท	

วรรคหลัง

ล ม ล ช	ฟ ม ร		ร ม ร ร
		ท ล ช ล ท	

แต่การเคลื่อนที่ของทำนองในห้องแรกของแต่ละวรรคนั้นพบว่าเป็นทำนองต่างกันซึ่งเป็นการสร้างทำนองให้ต่างกันภายในวรรค ทำนองหลักและทำนองส่วนใหญ่ยังคงเหมือนกัน

ทำนองหลักของกลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง "ที" นี้พบว่าทำนองเดี่ยวชอด้วงมีการสร้างทำนองที่น้อยกว่าทำนองหลัก โดยพบว่าทำนองหลักในกลุ่มทำนองนี้มี 5 จังหวะหน้าทับ และทำนองเดี่ยวชอด้วงมี 4 จังหวะหน้าทับ ในกลุ่มทำนองนี้การสร้างทำนองเดี่ยวชอด้วงนั้นถือได้ว่าเป็นโยนแรก ที่ทำนองเดี่ยวชอด้วงมีการสร้างทำนองที่น้อยกว่าทำนองหลัก เพราะในทุกโยนทำนองเดี่ยวชอด้วงจะมีความยาวกว่าทำนองหลักมาก อาทิในกลุ่มลูกโยนเสียง "โด" นั้นจะพบว่าทำนองเดี่ยวชอด้วงยาวกว่าทำนองหลักเป็นหลายเท่าตัว อีกประการหนึ่งหากสังเกตดูทิศทางการเคลื่อนที่ของทำนอง ระหว่างทำนองหลักกับทำนองเดี่ยวชอด้วงในโยนนั้นนั้นจะพบว่ามีทิศทางในการเคลื่อนที่ของทำนองที่ต่างกัน อย่างไรก็ตามก็ยังคงเป็นเสียง "ร" ตามลักษณะของการโยนเสียง "ร" นอกจากนี้หากพิจารณาถึงเรื่องทำนองโครงสร้างของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวชอด้วงแล้วจะพบว่าทำนองเดี่ยวชอด้วงมีความสัมพันธ์กับทำนองหลักในลักษณะวรรคต่อวรรค

กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง "ที" นี้ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่ามีก่อนการดำเนินทำนองเนื้อเพลงกราวใน และเมื่อจบการออกเนื้อเพลงกราวในแล้วก็มีออกที่โยนเสียง "เร" ต่ออีกครั้งหรือกล่าวอีกแง่หนึ่งคือมีการใช้ทำนองโยนเสียง "เร" ปิดท้ายการบรรเลงเนื้อเพลงกราวใน อีกประการหนึ่งคือทำนองของเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1 บรรทัดที่ 1 มีทำนองเหมือนกับทำนองโยนเสียง "เร" ครั้งที่ 2 ทั้ง 2 วรรค ดังนี้

ทำนองหลักเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

- ด ร ม	- ที - ลี	- ท - ม	- ร - -	- ด ร ม	- ที - ลี	- ท - ม	- ร - -
---------	-----------	---------	---------	---------	-----------	---------	---------

ทำนองหลักลูกโยนที่ 3 เสียง "เร"

บรรทัดที่ 1

- ด ร ม	- ที - ลี	- ท - ม	- ร - -	- ด ร ม	- ที - ลี	- ท - ม	- ร - -
---------	-----------	---------	---------	---------	-----------	---------	---------

และทำนองของเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1 ในบรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 3 นั้น พบว่าท้ายประโยคมีลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของประโยคเป็นเสียง "ร" ซึ่งสรุปแล้วลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของทุกประโยคในส่วนของเนื้อเพลงกราวใน ส่วนที่ 1 เป็นเสียง "ร" จากนั้นเนื้อเพลง

กราวไนได้มีการดำเนินทำนองไปตามทำนองเพลงซึ่งไปจบที่เนื้อเพลงกราวไน ส่วนที่ 2 และในส่วนของเนื้อเพลงกราวไน ส่วนที่ 2 นี้ พบว่าบรรทัดที่ 5 และบรรทัดที่ 6 มีลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของประโยคลงที่เสียง "ร" ก่อนที่จะออกลูกโยนที่ 3

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 3 เสียง "ที"

บรรทัดที่ 1

- ฟ - ม	- ร - ท	-- ล ท	- ร - ท	- ฟ - ม	- ร - ท	-- ล ท	- ร - ท
- ฟ - ม	- ร - ฟ	- ช - -	- ร - ฟ	- ฟ - ม	- ร - ฟ	- ช - -	- ร - ฟ

บรรทัดที่ 2

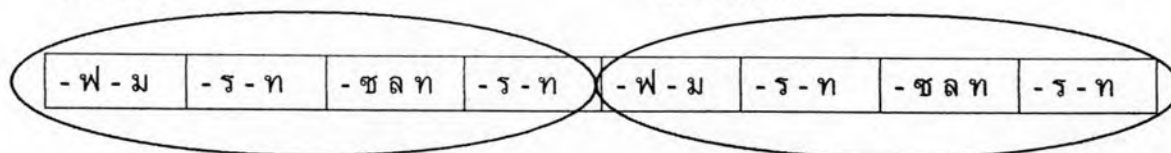
- ม ร -	- ร - -	- ม ร -	- ร - -	- ม ร -	- ร - -	- ม ร -	- ร - -
- - - ล	- - - ท	- - - ล	- - - ท	- - - ล	- - - ท	- - - ล	- - - ท

การดำเนินทำนองของประโยคแรกหรือบรรทัดที่ 1 พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำเหมือนกันทั้งวรรคหลังและวรรคแรก ประโยคที่ 2 หรือบรรทัดที่ 2 พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองสลับเสียง "ล" และเสียง "ท" โดยสังเกตจากลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละห้องที่เป็นเสียง "ล" สลับกับเสียง "ท" และจบด้วยเสียง "ท"

การเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะของการซ้ำวรรคพบที่บรรทัดที่ 1 โดยวรรคหลังมีทำนองซ้ำกับวรรคแรก ดังนี้

วรรคแรก

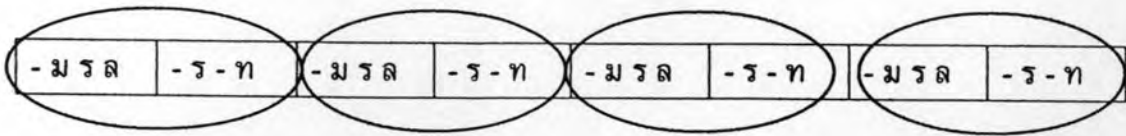
วรรคหลัง ซ้ำ

และบรรทัดที่ 2 นั้นพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองซ้ำกันอยู่ที่

- ม ร ล	- ร - ท
---------	---------

ซึ่งมีการซ้ำกันมากถึง 4 ครั้ง ดังนี้

โดยลักษณะการซ้ำกันของทำนองเช่นนี้ เป็นลักษณะพิเศษและเป็นลักษณะเด่นของเพลงประเภทมีลูกโยน เพลงทยอย ซึ่งเพลงกราวในนั้นก็เป็นหนึ่งในบรรดาเพลงเหล่านั้นด้วย

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 3 เสียง "ที"

บรรทัดที่ 1

- มี ฟ ซี่	ฟ ม ร		ร ม ร	ลี้ ม ฟ ซี่	ฟ ม ร		ร ม ร ท
	ท	ล ช ล ท	ท		ท	ล ช ล ท	

บรรทัดที่ 2

	ร ม ร		ร ม ร	ร ม ร	ร ม ร	ร ม ร	ร ม ร
ล ช ล ท	ท	ล ช ล ท	ท	ล	ท	ล	ท

บรรทัดที่ 3

ร ร	ร ร	ร ร	ร ร				
ล ท	ล ท	ล ท	ล -	--- ท	----	----	- ล --

บรรทัดที่ 4

			--- ม ร
--- ท	--- ลช	--- ลท	

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 พบว่ามีการเคลื่อนที่ของวรรคหลังซ้ำกับวรรคแรก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ห้องที่ 5 ซ้ำกับห้องที่ 1 ห้องที่ 6 ซ้ำกับห้องที่ 2 ห้องที่ 7 ซ้ำกับห้องที่ 3 และห้องที่ 8 ซ้ำกับห้องที่ 4 ในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงจะกล่าวเพียงแค่ว่าในวรรคแรกพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะไล่ขึ้นเสียงสูงเสียง "ซ" ในห้องที่ 1 จากนั้นทำนองเคลื่อนที่ลงสู่เสียงต่ำในห้องที่ 2 ห้องที่ 3 และห้องที่ 4 ในเสียง "ท" ที่เป็นเสียงลูกตกของแต่ละห้อง โดยพบว่าการดำเนินทำนองก่อนที่จะมาถึงลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของห้องในเสียง "ท" นั้น มีการเคลื่อนที่ของทำนองในเสียงสูง - ต่ำสลับกันไป

การดำเนินทำนองของบรรทัดนี้เป็นการดำเนินทำนองแบบการซ้ำวรรค และมีการเคลื่อนที่ของเสียงที่ดำเนินทำนองแต่ละวรรคเหมือนกัน ต่างกันที่ในวรรคหลังพบว่ามีเสียงเพิ่มเสียง “ล” เสียงแรกของวรรคหลังเข้าไปเป็น “ล ม ฟ ซ” ในขณะที่วรรคแรกมีเพียง “ม ฟ ซ” ดังการแสดงการเพิ่มเข้าของเสียง “ล” และการซ้ำวรรคกัน ดังนี้

วรรคแรก

- ม ฟ ซ	ฟ ม ร		ร ม ร
	ท	ล ซ ล ท	ท

วรรคหลัง

ล ม ฟ ซ	ฟ ม ร		ร ม ร ท
	ท	ล ซ ล ท	

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 2 พบที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองลงไปยังเสียง “ท” ในเสียงที่เป็นลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของทุกห้องในวรรคแรก และในวรรคนี้พบที่มีการเคลื่อนที่ไปยังเสียง “ท” 2 แบบ คือ แบบที่ 1 การเคลื่อนที่ของเสียงที่ต่ำกว่าเสียง “ท” ไปยังเสียง “ท” ได้แก่การเคลื่อนที่ของทำนองในห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และแบบที่ 2 คือการเคลื่อนที่ของระดับเสียงที่สูงกว่าเสียง “ท” มาที่เสียง “ท” ได้แก่การเคลื่อนที่ของทำนองในห้องที่ 2 และห้องที่ 4 จากนั้นในวรรคหลังพบการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงสูงเคลื่อนที่ลงที่เสียงสุดท้ายของแต่ละห้องเป็นเสียง “ล” สลับกับเสียง “ท”

การดำเนินทำนองของบรรทัดนี้ พบว่าในวรรคแรกมีการดำเนินทำนองที่ซ้ำกันภายในวรรค คือพบว่าห้องที่ 3 และห้องที่ 4 มีการดำเนินทำนองซ้ำกับห้องที่ 1 และห้องที่ 2 ในวรรคหลังก็มีการดำเนินทำนองในลักษณะเช่นเดียวกันนี้คือห้องที่ 7 และห้องที่ 8 มีการดำเนินทำนองที่ซ้ำกันกับห้องที่ 5 และห้องที่ 6

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 3 พบที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองตกที่เสียงหลักหรือมีเสียงหนักอยู่ที่เสียง “ล” และเสียง “ท” โดยการสลับกันเริ่มจากเสียง “ล” ก่อน และจบลงด้วยเสียง “ท” จากนั้นทำนองจะเคลื่อนที่ช้าลงและตั้งทำนองใหม่ในห้องที่ 8 และเรื่อยมาจนบรรทัดที่ 4 ซึ่งเป็นสะพานเชื่อมในการที่จะเปลี่ยนไปสู่กลุ่มลูกโยนต่อไป

ในโยนเสียง “ที” นี้ พบที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวสอดดั่งกันไปโนทิศทางเดียวกัน กล่าวคือในทำนองหลักมีการสร้างทำนองที่จบภายในหนึ่งวรรคซ้ำกัน 2 ครั้ง จากนั้นลดรูปเป็นการโยน คือการยिनเสียงซ้ำกันอยู่ที่เสียง “ล” และเสียง “ท” เช่นเดียวกับในการสร้างทำนองเดี่ยวสอดดั่งที่ถึงแม้ว่าจะมีจังหวะหน้าทับที่ยาวกว่าแต่มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ไปในทิศทางเดียวกันกับทำนองหลัก โดยในโยนเสียง “ที” สังเกตได้ว่า

ทำนองเดี่ยวซอดังในช่วงแรกของโยนเสียง "ที" มีทำนองที่ยึดโครงสร้างของทำนองหลักไปในประดิษฐ์เป็นทางเก็บก่อนที่จะเข้าสู่ช่วงที่มีอิสระในการเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 4 เพื่อเป็นทำนองไปสู่โยนเสียง "มี"

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง "มี"

บรรทัดที่ 1

- ฟ - ม	- ร - -	ด - - - -	- - ร ม
- - - -	- ล - -	ทุ ล - ทุ	- ด - -

บรรทัดที่ 2

- - ร ม	- ซ - ล	- ทุ - ล	- ซ - ม	- - - ม	- - - ร	- - ม ร	- - ม ม
- ด - -	- ซ - ล	- ทุ - ล	- ซ - ม	- - - ม	- - - ร	- - ม ร	- ม - -

บรรทัดที่ 3

- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ม - ม
- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม	- - - ล	- - - ม

บรรทัดที่ 4

- - ร ม	- ม - -	- - ร ม	- ม - -	- - ร ม	- ม - -	- - ร ม	- ม - -
- ด - -	- ม - -	- ด - -	- ทุ - -	- ด - -	- ม - -	- ด - -	- ทุ - -

บรรทัดที่ 5

- ทุ - -	ทุ ล - -	- - ร ม	- ม - -	- ทุ - -	ทุ ล - -	- - ร ม	- ม - -
- - ล ซ	- - ซ ม	- ด - -	- ทุ - -	- - ล ซ	- - ซ ม	- ด - -	- ทุ - -

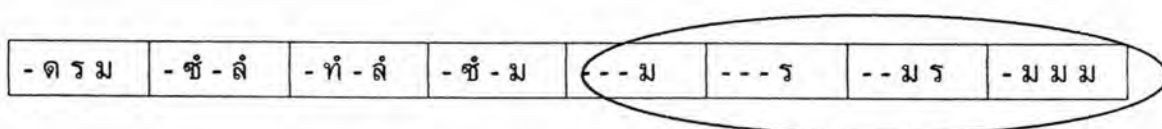
บรรทัดที่ 6

- - ร ม	- ม - -	- - ร ม	- ม - -
- ด - -	- ทุ - -	- ด - -	- ทุ - -

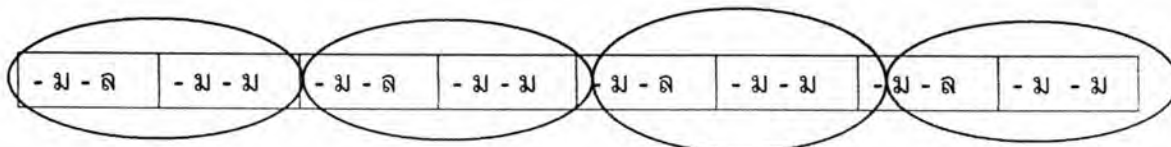
การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดแรก พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะของเสียงสูงลงสู่เสียงต่ำ จากนั้นกลับขึ้นสู่เสียงสูงอีกครั้งก่อนจะจบวรรค จากนั้นในบรรทัดที่

2 วรรคแรกพบที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองไปยังเสียง “ม” เหมือนกับบรรทัดแรก แต่การเคลื่อนที่ของบรรทัดแรกนั้นทำนองจะเคลื่อนที่ขึ้นไปเสียง “ม” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นเสียง “ม” เสียงสูง ในขณะที่บรรทัดที่ 2 นี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงที่สูงกว่าเสียง “ม” ต่ำเคลื่อนที่ลงมาที่เสียง “ม” ต่ำ ก่อนจะออกทำนองในลักษณะที่เหมือนกับการทำโยนในวรรคหลัง

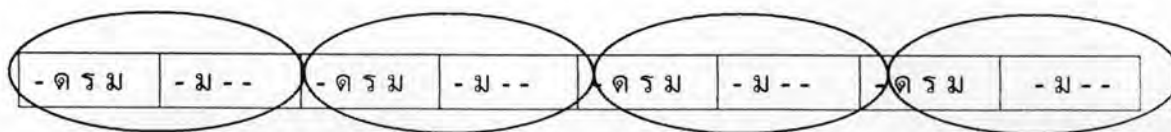
ลักษณะของทำนองในบรรทัดที่ 1 และวรรคแรกของบรรทัดที่ 2 นี้มีลักษณะที่เปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมทำนองเดิมจากกลุ่มลูกโยนเสียง “ที” ให้เปลี่ยนมาเป็นทำนองโยนเสียง “มี” ทั้งนี้สังเกตได้จากทำนองในวรรคหลังของบรรทัดที่ 2 ที่เป็นเสมือนทำนองทำโยน ดังนี้

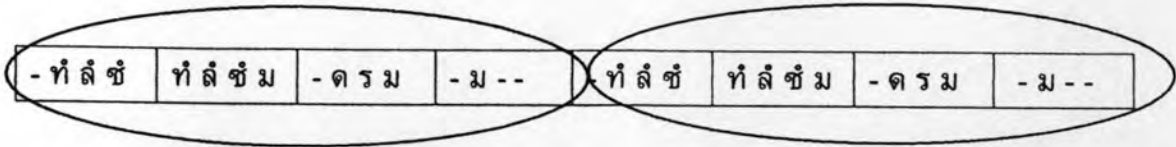
บรรทัดที่ 3 มีการเคลื่อนที่ของทำนองอยู่ 2 เสียง โดยเสียงลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของห้องเพลงนั้นพบว่ามีลูกตกที่เสียง “ล” สลับกับเสียง “ม” ในลักษณะของการซ้ำเสียงในคู่ 4 และมีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันตามลักษณะและเอกลักษณ์ของเพลงประเภทลูกโยนแบ่งส่วนของทำนองที่ซ้ำกันเป็น 4 ส่วนดังนี้

บรรทัดที่ 4 การเคลื่อนที่ของทำนองนั้นยังคงซ้ำอยู่ที่เสียง “ม” และมีทำนองที่เคลื่อนที่ซ้ำกันในลักษณะการไล่เสียงขึ้นเสียง “ม” คือเสียง “ด ร ม” และเน้นย้ำที่เสียง “ม” ซ้ำกัน 4 ครั้ง ดังนี้

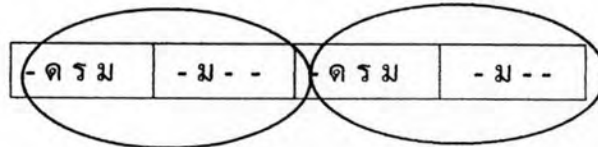

บรรทัดที่ 5 การเคลื่อนที่ของทำนองนั้น พบที่มีการเคลื่อนที่จากเสียงสูงลงมาเสียงต่ำที่เสียง “ม” และมีการนำเอาทำนองของบรรทัดที่ 4 มาใช้ในการเคลื่อนที่ที่ทำนองสลับกับทำนองใหม่ตามที่กล่าวมาด้วย โดยมีการเคลื่อนที่ของทำนองวรรคหลังเหมือนกับวรรคแรก ดังนี้

แม้จะมีการสร้างทำนองใหม่ที่เสียง “ท ล ช ท ล ช ม” ก็ยังพบว่า การดำเนินทำนองดำเนินไปตกที่เสียง “ม” เป็นเสียงสุดท้าย ทั้งนี้เหตุที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าท่านผู้ประพันธ์ทำนองอยากให้เกิดความแตกต่างของทำนองในการบรรเลง และเป็นการให้บทบาทกับเสียง “ม” มากขึ้นโดยเปลี่ยนทำนองเพื่อต้องการกระตุ้นทำนองหัววรรค สิ่งเหล่านี้ก็แสดงให้เห็นว่าครูท่านมีความเป็นอัจฉริยะยิ่งในการประพันธ์

บรรทัดที่ 6 พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกัน 2 ชุด คือ

โดยทำนองที่ยกมานี้ เป็นทำนองที่ถูกลดรูป หรือถูกตัดทอนจากทำนองก่อนหน้านี้ ให้มีความกระชับมากขึ้น หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้คือ ทำนองที่ยกมานี้สังเกตได้ว่าเป็นทำนองปิดหัวปิดท้ายเนื่องมาจากการพบทำนอง “ด ร ม ม” ในบรรทัดที่ 4 ก่อนจะมีการแตกทำนองหรือเปลี่ยนแปลงทำนองในบรรทัด 5 จากนั้นทำนองก็กลับเข้าสู่ทำนองเดิมในบรรทัดนี้

ทำนองเดี่ยวขอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง “มี” ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

- ช - -	ร ช - ช ม	- ร - -	- ร - ร ม
		ท	ท

บรรทัดที่ 2

- - - ล ี่	- ล ี่ - ล ี่	- ท ี่ - ร ี่	- - - ร ี่ ม ี่	- - - ม ี่	- - - ม ี่	- - - ม ี่	- - - ม ี่

บรรทัดที่ 3

- รั - -	- ม - -	- ทั - -	- รั - -	- ล - -	- ทั - -	- ษ - -	- - - ษ

บรรทัดที่ 4

- - - -	- ษ - -	- - - -	- พ - -	- - - -	- ม - -	- - - ม	- ษ - -

บรรทัดที่ 5

- ร - -	- - - ล	- - - -	- - - ษ	- - - -		พ	ก ก
					- ท - -	- - ททท	- ลช - ลท

บรรทัดที่ 6

- ษ	- ร - ม	- - - -	- - ร -	- - ษ -	- ร - ล	- - - -	- - ษ ม
- ท							

บรรทัดที่ 7

- - - -	- - - ม	- - - ม	- - - ม

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 พบว่าทำนองมีการเคลื่อนที่อยู่เสียงสูงคือเสียง “ร ช ม” จากนั้นมีการเคลื่อนที่ของทำนองลงเสียงต่ำที่เสียง “ท” จากนั้นเคลื่อนที่สูงไปที่เสียง “ม” อีกครั้ง จากนั้นในบรรทัดที่ 2 ทำนองเคลื่อนที่สูงขึ้นอีกโดยเป็นเสียงจากช่วงเสียงพิเศษของสายเอก โดยพบว่าขึ้นสูงถึงเสียง “ม” จากนั้นทำนองคงอยู่กับที่โดยยืนทำนองอยู่ที่เสียง “ม” เป็นเวลาหนึ่งจังหวะหน้าทับ จากนั้นในบรรทัดที่ 3 ทำนองค่อย ๆ เคลื่อนที่กลับเข้าสู่ช่วงเสียงปกติ โดยลักษณะของการเคลื่อนที่เป็นแบบมีเสียงสูงนำกลับสู่เสียงต่ำ เช่น ห้องที่ 1 “รท” คือเสียง “ร” นำมาสู่เสียง “ท” ห้องที่ 2 “มร” คือเสียง “ม” เป็นเสียงนำมาสู่เสียง “ร” เป็นต้น โดยมาสิ้นสุดที่เสียง “ม” ช่วงเสียงปกติจากสายเอกห้องที่ 2 บรรทัดที่ 4 ก่อนที่จะมีการสร้างทำนองใหม่ในห้องที่ 4 ของบรรทัดเดียวกัน โดยทำนองใหม่เริ่มที่เสียง “พ” จากนั้นเปลี่ยนไปในเสียงที่ต่ำกว่าคือเสียง “ม” และเคลื่อนที่สูงกว่าคือเสียง “ช” เสียง “ล” ก่อนที่จะจบลงเสียง “ม” จากนั้นในวรรคหลังของบรรทัดที่ 5 เริ่มสร้างทำนองใหม่ โดยใช้เสียงต่ำเสียง “ท” เป็นเสียงที่เริ่มสร้างทำนอง และจบทำนองลงที่เสียง “ม” เช่นเดียวกัน จากนั้นทำนองจะเคลื่อนที่ซ้ำอยู่ที่เสียง “ม” 1 จังหวะหน้าทับก่อนที่จะเปลี่ยนการดำเนินทำนองให้เป็นในลักษณะของการเก็บ

การเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง "มี" ส่วนที่ 1 พบว่าทำนองเดี่ยวซอด้วงมีการเคลื่อนที่ของทำนองที่เป็นอิสระจากทำนองหลัก คือมีทำนองที่แตกต่างไปจากทำนองหลักอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามการเคลื่อนที่ของทำนองยังคงเคลื่อนที่ไปลงที่เสียง "ม" ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการดำเนินทำนองในโยนเสียงนี้

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 4 เสียง "มี" ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1 (บรรเลง 2 รอบ)

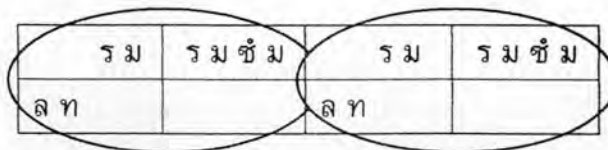
ร ม	ซ ล ซ ม	ร ร	ร ม ม ม	ร	ม	ซ ร ม	ร ม ม ม
ล ท		ท ม		ท ล ซ	ท ล ซ	ท	

บรรทัดที่ 2

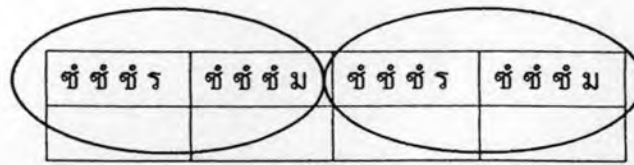
ร ม	ร ม ซ ม	ร ม	ร ม ซ ม	ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม	ซ ซ ซ ร	ซ ซ ซ ม
ล ท		ล ท					

การเคลื่อนที่ของทำนองโยนเสียง "มี" ส่วนที่ 2 นี้ พบว่าบรรทัดที่ 1 ทำนองมีการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำสู่เสียงสูง สลับกัน ครั้งแรกคือห้องที่ 1 และห้องที่ 2 ครั้งที่ 2 คือ ห้องที่ 3 และห้องที่ 4 ครั้งที่ 3 คือ ห้องที่ 5 และห้องที่ 6 และครั้งที่ 4 คือ ห้องที่ 7 และห้องที่ 8 โดยการเคลื่อนที่ของทำนองแต่ละวรรคนั้นพบว่าการเคลื่อนที่ไปลงที่เสียง "ม" ในลักษณะของการย้ำเสียง คือ "ม ม ม"

บรรทัดที่ 2 การเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกเป็นลักษณะเสียงต่ำ คือ "ล ท" ไปเสียงสูงคือ "ร ม" จากนั้นย้ำที่เสียง "ร ม" และเปลี่ยนเป็นเสียงสูง คือ "ซ ม" แทน ซ้ำกันในลักษณะเช่นนี้ 2 ครั้ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าทำนองของวรรคนั้นมีลักษณะของการดำเนินทำนองที่ซ้ำกันภายในวรรค ดังนี้

วรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันภายในวรรค เช่นเดียวกับวรรคแรกแต่เปลี่ยนลักษณะของการดำเนินทำนองคือมีการเคลื่อนที่ของเสียง จากเสียงสูงคือเสียง "ซ" และปล่อยมาที่เสียงต่ำ คือเสียง "ร" กับเสียง "ม" สลับกัน จบลงที่เสียง "ม" ดังนี้

การดำเนินทำนองในทำนองหลักของโยนเสียง “มี” นี้ สามารถแบ่งทำนองออกได้เป็น 2 ชุด ทำนองชุดแรกคือบรรทัดที่ 1 ถึงบรรทัดที่ 3 และชุดที่ 2 คือบรรทัดที่ 4 ถึงบรรทัดที่ 6 และทั้ง 2 ชุดสามารถเปรียบเทียบกับการดำเนินทำนองของทำนองเดี่ยวชอด้วงได้คือในชุดที่ 1 ของทำนองหลักเปรียบได้กับทำนองเดี่ยวชอด้วงในส่วนของ 1 และชุดที่ 2 ของทำนองหลักนั้นเปรียบได้กับทำนองเดี่ยวชอด้วงในส่วนของ 2

การเคลื่อนที่ของทำนองในโยนเสียง “มี” พบว่าทั้งทำนองหลักและทางทำนองเดี่ยวชอด้วงมีการสร้างการเคลื่อนที่ของทำนองไปยังเสียง “มี” ซึ่งเป็นจุดหมายเดียวกัน แต่ในทำนองหลักนั้นพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันอย่างชัดเจน มากกว่าทำนองเดี่ยวชอด้วง

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 5 เสียง “ลา”

บรรทัดที่ 1

- ม - -	ม ร - ม	- ล - -	ช ช - ล
- ร - ทุ	- ล - ทุ	- ล - ทุ	- - - ล

บรรทัดที่ 2

- ช - -	ล ท - รั	- ม - รั	- ท - ล	- - - ล	- - - ช	- - ล ช	- - ล ล
- ร - -	ช - - - ร	- ม - ร	- ทุ - ล	- - - ล	- - - ทุ	- - ล ทุ	- ล - -

บรรทัดที่ 3

- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล
- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- - - ร	- - - ล

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำเสียง “ม” ไปยังเสียงสูง เสียง “ล” บรรทัดที่ 2 วรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำไปสู่เสียงสูงก่อนในเสียง “ช” ไปที่เสียง “ร” จากนั้นเคลื่อนที่ต่ำลงมาที่เสียง “ล” พบว่ามีความแตกต่างกับบรรทัดที่ 1 เพราะบรรทัดที่ 1 เป็นการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปเสียงสูง และ

วรรคนี้เป็นการเคลื่อนที่จากเสียงสูงไปเสียงต่ำ ที่เสียง “ล” เช่นเดียวกัน วรรคหลังของบรรทัดที่ 2 พบว่าทำนองมีการเคลื่อนที่อยู่ที่ “ล” โดยมีเสียง “ซ” เข้ามามีบทบาทในการเคลื่อนที่ของทำนองด้วย ทำให้ทำนองของวรรคหลังเป็นทำนองในลักษณะการทำโยน เพราะต่อจากนี้ทำนองในบรรทัดที่ 3 จะเป็นทำนองการบรรเลงที่ยืนอยู่ ณ เสียง “ล” และซ้ำเสียงอยู่หลายครั้งในบรรทัดที่ 3 เป็นลักษณะของการบรรเลงที่เป็นเอกลักษณ์ของการโยน

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 5 เสียง “ลา” ส่วนที่ 1

บรรทัดที่ 1

ร	ร ม	ร ม ซ	ร ม ซ ล	ซ ฟ ม ร	ฟ ม ร	ม ร	ร
ซ ล ท	ล ท	ท			ด	ด ท	ด ท ล

บรรทัดที่ 2

ร		- ร - ม	- ฟ - -	- - - ซ	- ล - -	- - - ซฟ	- ซล - -
- ท ล	ท ล ซ -						

บรรทัดที่ 3

- ร - -	- ร - -	- - - -	- ร - ล	- - - -	- - - ล	- - - ล	- - - ล

บรรทัดที่ 4

- - - -	- - - ล	- ท ล ล	- ท ล ล

ทำนองของเดี่ยวซอด้วงส่วนนี้ พบว่าในตอนแรกหรือในขั้นแรกของการดำเนินทำนองเป็นไปในลักษณะของการเก็บ จากนั้นเป็นการสร้างทำนองให้สู่การบรรเลงแบบการโอดครวญ หรือทำนองในลักษณะที่ซ้ำ ๆ

การเคลื่อนที่ของทำนองในส่วนนี้พบว่า วรรคแรกของบรรทัดที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำเริ่มจาก “ซ ล ท ร” และผูกทำนองให้เคลื่อนที่ไปสู่เสียงสูงจบที่ “ร ม ซ ล” จากนั้นในวรรคหลังมีการผูกทำนองให้เสียงไล่ลงมาที่เสียงต่ำ ซึ่งเริ่มจาก “ซ ฟ ม ร” และจบที่ “ร ด ท ล” บรรทัดที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่เริ่มจากเสียงต่ำในรูปแบบทำนองแบบการบรรเลงเก็บ และผ่อนทำนองให้ช้าลงโดยทำนองนี้มีการเคลื่อนที่สู่เสียงสูง เสียง “ล” จากสายเอกในท่ายประโยค หรือท่ายห้องที่ 8

หลังจากที่ทำนองเคลื่อนที่มาที่เสียง “ล” ของสายเอก ซึ่งเป็นเสียง “ล” เสียงสูงในระดับเสียงของซอด้วงในช่วงเสียงปกติแล้ว ในบรรทัดที่ 3 มีการเคลื่อนที่ของเสียง “ล” ไปที่คู่เสียงต่ำกว่า ในเสียง “ร” จากนั้นเคลื่อนที่กลับมาสู่เสียงสูงในเสียง “ล” ตามเดิม โดยพบว่าในวรรคหลังของบรรทัดที่ 3 นี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองยืนอยู่ที่เสียง “ล” และมีทำนองที่เน้นย้ำเสียง “ล” ต่ออีก 1 จังหวะหน้าทับในบรรทัดที่ 4

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 5 เสียง “ลา” ส่วนที่ 2

บรรทัดที่ 1 (บรรเลง 2 รอบ)

ร ร ร ร	ร ร ร ด	ร ร ร ท	ร ร ร ล	ร ร ร ช	ร ร ร ด	ร ร ร ท	ร ร ร ล

บรรทัดที่ 2

ร ร ร ด	ร ท ร ล	ร ช ร ด	ร ท ร ล	ร ร ร ด	ร ท ร ล	ร ช ร ด	ร ท ร ล

บรรทัดที่ 3

ร ด ท ล	ร ด ท ล	ร ด ท ล	ร ด ท ล

ทำนองเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง “ลา” ส่วนนี้ มีลักษณะของการดำเนินทำนองแบบการบรรเลงเก็บหลังจากในสวนที่ 1 มีการบรรเลงแบบข้ามมาแล้ว การเคลื่อนที่ของทำนองนั้นพบว่าส่วนนี้มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันอยู่บ่อย และพบได้ในทุกประโยค

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของโน้ตลักษณะของการไล่เสียงจากเสียงสูง เสียง “ร” ซึ่งเป็นเสียงจากช่วงเสียงพิเศษและไล่เสียงมาที่เสียง “ล” ของสายเอก ในช่วงเสียงปกติ โดยการดำเนินทำนองนั้นมีเสียง “ร” จากช่วงเสียงปกติเป็นเสียงหลักในการดำเนินทำนองผ่านไปยังลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของห้องแต่ละห้อง

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 2 พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองในลักษณะเดียวกับบรรทัดที่ 1 แต่มีการลดรูปทำนอง หรือตัดทอนทำนองของบรรทัดที่ 1 ให้สั้นลง กล่าวคือในการดำเนินทำนองของบรรทัดที่ 1 ลดรูปทำนองลงเหลือ 4 ห้อง จากทำนองเดิม 8 ห้อง และมีการดำเนินทำนองซ้ำกัน 2 ครั้ง ในลักษณะของการซ้ำวรรค ดังนี้

วรรคแรก

วรรคหลัง ข้าวรรคแรก

ร	ร	ร	ด	ร	ร	ร	ด	ร	ร	ล

การเคลื่อนที่ของทำนองบรรทัดที่ 3 พบว่าในวรรคแรกมีการเคลื่อนที่ของทำนองซ้ำกันทั้งวรรค โดยมีทำนองหลักอยู่ที่เสียง “ร ด ท ล” และเป็นการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงสูงไล่มาที่เสียงต่ำ

การแบ่งทำนองเดี่ยวซอดังออกเป็น 2 ส่วนนั้น สังเกตได้ว่าในส่วนที่ 1 เป็นส่วนของทำนองที่เป็นเหมือนสะพานเชื่อมโยนระหว่างโยนเสียง “ลา” กับโยนเสียง “ฟา” และในส่วนของการทิศทางในการเคลื่อนที่ของทำนองนั้น พบว่าทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอดังในโยนนี้มีทิศทางในการเคลื่อนที่ของทำนองที่ต่างกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือทำนองเดี่ยวมีอิสระในการดำเนินทำนองมากแต่ยังคงรูปแบบของความเป็นเพลงทยอยไว้คือมีการลดหลั่นทำนองให้สั้นลงเพื่อเน้นเสียงสุดท้ายหรือเสียงของลูกตกที่สำคัญในกรณีนี้คือเสียง “ล” ให้มีความสำคัญและเป็นเสียงที่เด่นกว่าเสียงอื่น

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 6 เสียง “ฟา”

บรรทัดที่ 1

- - ท ท	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- ท - -	ล ฟ - -	- - - ร	- - ม ฟ
- ท - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ด	- - ล ฟ	- - ม ร	- ล - -	- ร - -

บรรทัดที่ 2

- - ม ฟ	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- - - ฟ	- - - ม	- - ฟ ม	- - ฟ ฟ
- ร - -	- ล - ท	- ร - ท	- ล - ฟ	- - - ฟ	- - - ม	- - ฟ ม	- ฟ - -

บรรทัดที่ 3

- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ
- - - ท	- - - ฟ	- - - ท	- - - ฟ	- - - ท	- - - ฟ	- - - ท	- - - ฟ

การเคลื่อนที่ของทำนองในกลุ่มลูกโยนเสียง “ฟา” บรรทัดที่ 1 วรรคแรกทำนองมีการเคลื่อนที่สู่เสียงสูงในเสียง “ร” จากนั้นเคลื่อนที่ลงเสียงต่ำมาที่เสียง “ฟ” และในวรรคหลัง

ทำนองยังคงเคลื่อนที่ลงต่ำเรื่อย ๆ โดยลงมาถึงเสียง “ร” จากนั้นทำนองจะกลับไปจบที่เสียง “ฟ”

บรรทัดที่ 2 วรรคแรกพบว่ามี การเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำ “ร ม ฟ” ไปเสียงสูง “ล ท” จากนั้นทำนองเคลื่อนที่ลงเสียงต่ำมาที่เสียง “ฟ” และในวรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองอยู่ในเสียง “ฟ” เป็นหลัก โดยมีเสียง “ม” เข้ามาคั่นในช่องที่ 7 ซึ่งทำนองในวรรคหลังนี้มีลักษณะของทำนองเหมือนกับการทำโยน เนื่องจากทำนองต่อจากนี้ ในบรรทัดที่ 3 นั้นพบว่า เป็นทำนองโยนที่ยืนอยู่กับที่ ณ เสียง “ฟ” เป็นเสียงหลัก และมีเสียง “ท” มาช่วยในการดำเนินทำนอง

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มลูกโยนที่ 6 เสียง “ฟา”

บรรทัดที่ 1

ดํ ํ ดํ ลํ	ทํ ดํ ทํ ดํ	ลํ ํ ทํ ดํ ํ	ดํ ํ ทํ ลํ -	----	---ลํม	---ลํฟ	-มํร--

บรรทัดที่ 2

----	-มํร -มํฟ	- ลํ			--- ร	--- ม	--- ฟ
		- ล	-ทลซ-ลท	--- ด			

บรรทัดที่ 3

----	--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ

บรรทัดที่ 4 (บรรเลง 2 ครั้ง)

----	--- ร	--- ม	--- ฟ	--- ลํ	--- ร	--- ม	--- ฟ

บรรทัดที่ 5

ร ฟ ม ฟ	ลํ ฟ ม ร	ร	ฟ ม ลํ ฟ	ร ฟ ม ฟ	ลํ ฟ ม ร	ร	ฟ ม ลํ ฟ
		ล ท ด				ล ท ด	

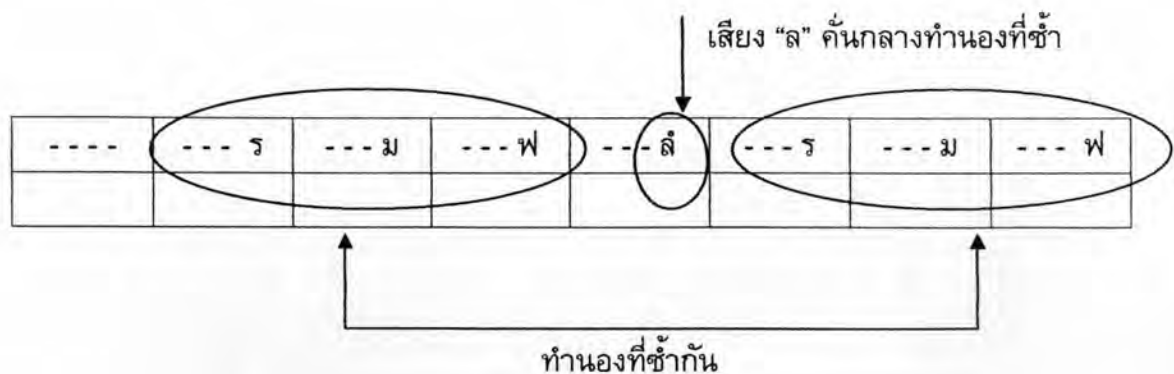
บรรทัดที่ 6

ล ล ล ร	ล ล ล ฟ	ล ล ล ม	ล ล ล ร	ล ล ล ฟ	ล ล ล ม	ล ล ล ร	ล ล ล ฟ

การเคลื่อนที่ของทำนองในโยนเสียง “ฟา” ทำนองเดี่ยวขอตัวนี้พบว่าในบรรทัดที่ 1 วรรคแรก ในห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของเสียงจากเสียง “ด” เสียงพิเศษขึ้นมาที่เสียง “ล” เสียงสูงของช่วงเสียงปกติ ห้องที่ 2 การเคลื่อนที่ของทำนองจะซ้ำอยู่ที่เสียง “ท ด” ก่อนที่จะเคลื่อน ทำนองในลักษณะของการไล่เสียงจากเสียงต่ำไปเสียงสูง “ล ท ด ร” และไล่เสียงจากเสียงสูง มาเสียงต่ำ ที่ “ด ท ล” จากนั้นการเคลื่อนที่ของทำนองจะช้าลงเนื่องจากการเคลื่อนที่ช้า ใน ลักษณะของการบรรเลงทางหวาน โอศ ครอบงำ

บรรทัดที่ 2 พบว่าทำนองมีการเปลี่ยนเสียงจากเสียงสูงไปสู่เสียงต่ำ 2 ชุด ชุดแรกคือ ทำนองของห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 6 และชุดที่ 2 คือ ห้องที่ 6 ถึงห้องที่ 8 จากนั้นพบว่าใน บรรทัดที่ 3 พบว่าห้องที่ 2 และห้องที่ 3 นั้น มีการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูง และท้ายห้อง ที่ 3 หักลงไปเสียงต่ำในลักษณะของเสียงคู่ 8 ของเสียง “ล” แล้วเคลื่อนที่ไปจบที่เสียง “ท” ในวรรคแรก ต่อจากนั้นในวรรคหลัง มีการเคลื่อนที่ของเสียงที่ไล่เสียงขึ้น จากเสียง “ด” จบที่ เสียง “ฟ” จากนั้นมีการเคลื่อนที่ของทำนองยืนอยู่เสียง “ฟ” เพียงเสียงเดียวเป็นระยะเวลา นาน 1 หน้าทับจึงหวะ

บรรทัดที่ 4 วรรคแรก พบว่ามีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียง “ร” ไล่ขึ้นไปเสียงสูง ที่เสียง “ฟ” จากนั้นมีเสียงสูงเสียง “ล” คั่นกลางก่อนที่จะมีการเคลื่อนที่ของทำนองซ้ำ แบบเดิมอีกครั้ง ดังนี้

บรรทัดที่ 5 มีการเคลื่อนที่ของระดับเสียงในการดำเนินทำนองแบบการถามตอบ โดยสมมติให้ ห้องที่ 1 และ ห้องที่ 2 เป็นคำถามและห้องที่ 3 ห้องที่ 4 เป็นคำตอบ ทำนอง

ของบรรทัดนี้พบว่ามีการดำเนินทำนองแบบการซ้ำวรรค คือทำนองของวรรคหลังเหมือนกับทำนองของวรรคแรก ดังนี้

วรรคแรก				วรรคหลัง ซ้ำ			
ร	พ	ม	พ	ร	พ	ม	พ
	ล	ฟ	ม	ร	พ	ม	ล
			ร				ฟ
			พ				ม
			ล				ท
			ด				ด

การเคลื่อนที่ของทำนองนั้น พบว่าในห้องที่ 1 มีเสียง “พ” เป็นเสียงหลัก และทำนองแรกเป็นการเคลื่อนที่ของเสียงต่ำกว่าคือเสียง “ร” ไปที่เสียง “พ” ทำนองที่ 2 เป็นการเคลื่อนที่ของเสียงที่ต่ำกว่าอีกแต่เป็นเสียง “ม” ไปที่เสียง “พ” ห้องที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำคือเสียง “ล ฟ ม ร” ห้องที่ 3 ทำนองเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปเสียงสูง และห้องที่ 4 นั้นทำนองยังคงอยู่ในระดับเสียงสูงและมีการเคลื่อนที่ของทำนองภายในห้องโดยใช้เสียง “พ” ปิดหัวปิดท้ายของการดำเนินทำนองภายใน

บรรทัดที่ 6 การเคลื่อนที่ของทำนองของแต่ละห้องพบว่าเสียง “ล” เป็นเสียงหลัก และเสียงลูกตกแต่ละห้องหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละห้องเปลี่ยนไป โดยพบว่าเสียงลูกตกของแต่ละห้องที่เปลี่ยนไปนั้นเป็นเสียงที่มีระดับเสียงต่ำกว่าเสียง “ล” ดังนั้นเมื่อมีเสียง “ล” เป็นเสียงยืนพื้นในการดำเนินทำนองแล้ว การเคลื่อนที่ของทำนองจึงอยู่ที่เสียงของลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละห้อง ซึ่งในวรรคแรกพบว่าห้องที่ 1 มีการใช้เสียง “ร” เป็นเสียงลูกตก จากนั้นเปลี่ยนระดับเสียงในห้องที่ 2 เป็นเสียง “พ” และลดลงห้องที่ 3 เป็นเสียง “ม” จบวรรคแรกด้วยเสียง “ร” เสียงสุดท้ายของห้องที่ 4 เพราะฉะนั้นก็จะพบว่าวรรคแรกมีการใช้เสียงลูกตกท้ายห้องเป็นเสียง “ร” ในลักษณะปิดหัวปิดท้าย ส่วนวรรคหลัง ห้องที่ 5 มีเสียงลูกตกที่เสียง “พ” และเคลื่อนที่ระดับเสียงลูกตกให้ต่ำลงมาที่เสียง “ม” เสียง “ร” ตามลำดับในห้องที่ 6 ห้องที่ 7 จากนั้นเคลื่อนที่สู่เสียงสูงเสียง “พ” เป็นลูกตกในห้องที่ 8 และก็พบว่าในวรรคหลังมีการใช้เสียง “พ” เป็นเสียงลูกตกปิดหัวปิดท้ายวรรค

ทำนองเดี่ยวซอด่วงที่เป็นสะพานเชื่อมเสียงการเคลื่อนที่ของทำนองมาสู่โยนเสียง “ฟา” นี้คือทำนองในบรรทัดที่ 1 ถึงบรรทัดที่ 3 จากนั้นจะพบว่าทำนองเดี่ยวซอด่วงได้เข้าสู่ทำนองในการโยนเสียง “ฟา” และพบว่าทำนองในโยนเสียง “ฟา” ของเดี่ยวซอด่วงมีการลดรูปทำนองเต็มซึ่งลักษณะเช่นนี้เป็นเอกลักษณ์และวิธีการของเพลงประเภทโยน

การเคลื่อนที่ของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด่วงในโยนเสียง “ฟา” พบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองเดี่ยวซอด่วงในโยนนี้มีการนำเสียง “ด” มาใช้ในการเคลื่อนที่ของทำนอง

ในขณะที่ทำนองมิได้นำมาใช้ และลักษณะของการดำเนินทำนองมีความต่างกันแต่ยังคงมีการเคลื่อนที่ของทำนองไปจบลงยังเสียง “ฟ” เสียงเดียวกัน

ทำนองหลัก

กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “โด”

บรรทัดที่ 1

- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -	- ท ล -	- ล - -
- - - ม	- - - ฟ	- - - ม	- - - ฟ	- - - ร	- - - ม	- - - ร	- - - ม

บรรทัดที่ 2

- ช - -	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	- ม - ม	- ช - -	- ฟ - ฟ	- ฟ - -	- ม - ม
- - ฟ ม	- - ฟ -	- - ม ร	- - ม -	- - ฟ ม	- - ฟ -	- - ม ร	- - ม -

บรรทัดที่ 3

- - - ม	- - - ม	- ฟ - -	ฟ - - - ม	- - - ม	- - - ม	- ฟ - -	ฟ - - - ม
- ทุ - -	- ร - -	- - - -	- ม ร - -	- ทุ - -	- ร - -	- - - -	- ม ร - -

บรรทัดที่ 4

- ฟ - -	ฟ - - - ม	- ฟ - -	ฟ - - - ม
- - - -	- ม ร - -	- - - -	- ม ร - -

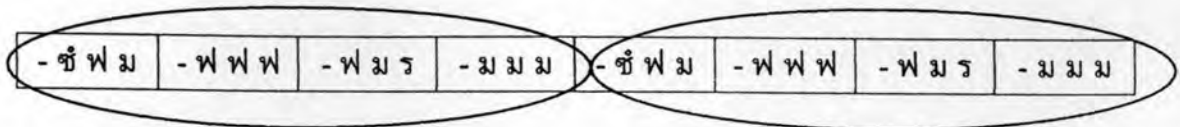
ทำนองในบรรทัดที่ 1 วรรคแรกเป็นสะพานในการเชื่อมเสียงของกลุ่มลูกโยนเสียง “ฟา” กับทำนองกลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “โด” โดยจะพบว่ามีทำนองที่สลับเสียงลูกตกท้ายห้องเพลงในวรรคแรกระหว่างเสียง “ม” กับเสียง “ฟ” และในวรรคหลังมีการเปลี่ยนทำนองให้มีเสียงลูกตกลงที่เสียง “ม”

การเคลื่อนที่ของทำนองนี้ บรรทัดที่ 1 วรรคแรกพบที่มีการซ้ำทำนองกันภายในวรรคคือทำนองของห้องที่ 3 ห้องที่ 4 ซ้ำกับทำนองของห้องที่ 1 ห้องที่ 2 การเคลื่อนที่ของทำนองพบที่มีการเคลื่อนที่จากเสียงสูงมาที่เสียงต่ำทุกห้องเพลง ส่วนในวรรคหลังการเคลื่อนที่ของทำนองคล้ายกับวรรคแรก โดยมีเสียงนำในการดำเนินทำนองเหมือนกันต่างก็แต่เสียงของลูกตก โดยพบว่าลูกตกของวรรคหลังนี้มีระดับเสียงที่ต่ำกว่าในวรรคแรก อย่างไรก็ตามการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคหลังก็ยังคงเหมือนกับการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกคือแต่ละห้องมีการเคลื่อนที่ของเสียงจากเสียงสูงมาที่เสียงต่ำ และมีการดำเนินทำนองซ้ำกันภายในวรรคเช่นกันกับวรรคแรก

บรรทัดที่ 2 การดำเนินทำนองของบรรทัดนี้มีการดำเนินทำนองแบบการซ้ำวรรค คือ วรรคหลังมีการดำเนินทำนองเหมือนกับวรรคแรก ดังนี้

วรรคแรก

วรรคหลัง ซ้ำ

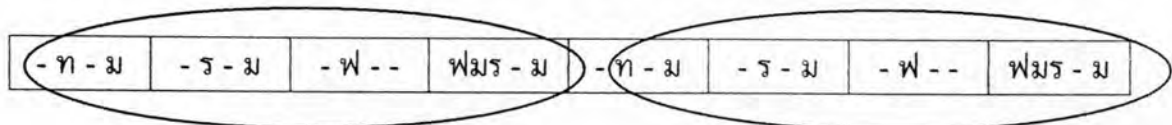

โดยการเคลื่อนที่ของทำนองนั้นพบว่า ห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงสูง คือ เสียง “ซ” เคลื่อนที่ไปยังเสียงต่ำ คือเสียง “ม” ห้องที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำเสียงอยู่ที่เสียง “ฟ” จากนั้นห้องที่ 3 มีการเคลื่อนที่ของทำนองเช่นเดียวกับห้องที่ 1 คือจากเสียงสูง มาที่เสียงต่ำ แต่เป็นเสียง “ฟ” มาที่เสียง “ร” และห้องที่ 4 มีการเคลื่อนที่ของทำนองซ้ำเสียงอยู่ที่เสียง “ม” และในวรรคหลังก็มีการเคลื่อนที่ของทำนองเช่นเดียวกันกับในวรรคแรก เนื่องจากมีการดำเนินทำนองที่เหมือนกัน

บรรทัดที่ 3 พบว่ามีการดำเนินทำนองที่ซ้ำวรรคเช่นเดียวกันกับบรรทัดที่ 2 ที่ทำนองในวรรคหลังเหมือนกันกับทำนองในวรรคแรก โดยมีทำนองดังนี้

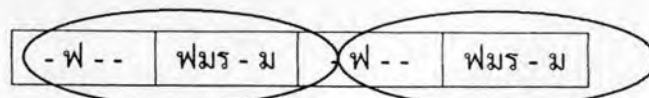
วรรคแรก

วรรคหลัง ซ้ำ

การเคลื่อนที่ของทำนองบรรทัดนี้นั้นยังคงมีเสียง “ม” เป็นเสียงหลักในการเคลื่อนที่ ทำนอง โดยพบว่าห้องที่ 1 ห้องที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำคือเสียง “ท” และเสียง “ร” ไปที่เสียง “ม” จากนั้นเปลี่ยนไปเสียงสูงที่สูงกว่าเสียง “ม” คือเสียง “ฟ” ในห้องที่ 3 และห้องที่ 4 เป็นการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงสูงไปเสียงต่ำคือ “ฟ ม ร” แล้วจบที่เสียง “ม”

บรรทัดที่ 4 การดำเนินทำนองของบรรทัดนี้พบว่ามีทำนองที่ซ้ำกันคือห้องที่ 1 และห้องที่ 2 ซ้ำกับห้องที่ 3 และห้องที่ 4 ดังนี้

โดยพบว่ามี การเคลื่อนที่ของทำนองของแต่ละชุดจากเสียงสูงคือเสียง “ฟ” ที่เป็นเสียง ลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของห้องที่ 1 ไปยังเสียงที่ต่ำกว่าคือเสียง “ม” เสียงลูกตกของห้องที่ 2 โดยการเคลื่อนที่นั้นใช้การลดระดับเสียงตามลำดับ “ฟมร” ก่อนที่จะลงมาที่เสียง “ม”

ทำนองเดี่ยวซอด้วง

กลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง “โศ”

บรรทัดที่ 1

ล้ ล้ ล้ ร	ล้ ล้ ล้ ฟ	ล้ ล้ ล้ ม	ล้ ล้ ล้ ร	ล้ ล้ ล้ ฟ	ล้ ล้ ล้ ม	ล้ ล้ ล้ ร	ล้ ล้ ล้ ม

บรรทัดที่ 2

ล้ ร ล้ ฟ	ล้ ม ล้ ร	ล้ ฟ ล้ ม	ล้ ร ล้ ฟ	ล้ ร ล้ ฟ	ล้ ม ล้ ร	ล้ ฟ ล้ ม	ล้ ร ล้ ม

บรรทัดที่ 3

ล้ ม ล้ ช้	ฟ ม ร ม	ล้ ม ล้ ช้	ฟ ม ร ม	ล้ ช้ ฟ ม	ล้ ช้ ฟ ม	ล้ ช้ ฟ ม	ล้ ช้ ฟ ม

การสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงในโยนนี้ พบว่าทำนองมีจังหวะหน้าทับที่น้อยกว่า ทำนองหลัก โดยพบการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงที่น้อยกว่าทำนองในโยนนี้เป็นครั้งที่ 2 โดย ครั้งแรกนั้นพบที่โยนที่ 3 เสียง “เร”

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 พบว่ามี การเคลื่อนที่ของทำนองคล้ายกับ ทำนองเดี่ยวซอด้วงโยนเสียง “ฟา” ในบรรทัดที่ 6 คือมีเสียง “ล” เป็นเสียงยืนพื้นและมีทำนอง ที่เปลี่ยนไปตามเสียงของลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละห้อง โดยในบรรทัดนี้พบว่าในวรรค แรกเป็นการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูง คือจากเสียง “ร ฟ” ในห้องที่ 1 และห้องที่ 2 ตามลำดับ จากนั้นห้องที่ 3 และห้องที่ 4 มีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงสูงมาเสียงต่ำคือ เสียง “ม” มาที่เสียง “ร” และในวรรคหลังนั้นพบว่ามี การเคลื่อนที่ของทำนองลงสู่เสียงต่ำจาก ห้องที่ 5 ถึงห้องที่ 7 ส่วนห้องที่ 8 กลับขึ้นไปในเสียงสูงที่เสียง “ม”

บรรทัดที่ 2 พบว่าทำนองนั้นเป็นการลดรูปทำนองของบรรทัดที่ 6 โยนเสียง “ฟา” และบรรทัดที่ 1 ในโยนนี้เข้ารวมกัน โดยพบว่าในวรรคแรกเป็นการลดรูปทำนองของบรรทัด ที่ 6 โยนเสียง “ฟา” และวรรคหลังเป็นการลดรูปทำนองของบรรทัดที่ 1 ในโยนนี้

บรรทัดที่ 3 วรรคแรกพบว่าทำนองนั้นมีการซ้ำกันภายในวรรค คือห้องที่ 3 และห้องที่ 4 ซ้ำกับห้องที่ 1 และห้องที่ 2 โดยการเคลื่อนที่ของทำนองนั้นจะเคลื่อนที่จากเสียงสูงลงสู่เสียงต่ำคือทำนองในห้องที่ 1 เป็นทำนองที่อยู่ในระดับเสียงและลูกตกเป็นเสียงสูงกว่าในห้องที่ 2 และในวรรคหลังนั้นพบที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันทั้ง 4 ห้อง ในลักษณะของการไล่ระดับเสียงจากเสียงสูงมาที่เสียงต่ำคือเสียง “ล ช ฟ ม”

เมื่อพิจารณาการเคลื่อนที่ของเสียง และทำนองของทำนองหลักแล้วจะพบว่า มีลักษณะของการเคลื่อนที่ของทำนองและเสียงแบบยกย่อนก่อน สังเกตทำนองที่กล่าวถึงนี้ได้ในการทำนองหลักบรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2 จะพบว่าทำนองจะสลับเสียงระหว่างเสียง “ฟ” กับเสียง “ม” และจบลงด้วยเสียง “ม” ทำนองเดี่ยวสอดดั่งก็เช่นกัน โดยพบที่มีการสร้างการเคลื่อนที่ของทำนองไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลักตามที่กล่าวมา

ทำนองหลัก

กลุ่มลูกโยนที่ 7 เสียง “โด”

บรรทัดที่ 1

--- ด	-- ร ม	- ล --	ช ม --	- ท --	- ล --	- ช - ช	--- ด
- ช --	- ด --	-- ช ม	-- ร ด	-- ล ช	--- ช	--- ร	--- ด

บรรทัดที่ 2

- ช - ด	- ร - ม	- ม - ม	- ร - ด	--- ด	--- ท	-- ด ท	-- ด ด
- ร - ด	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ด	--- ด	--- ท	--- ท	- ด --

บรรทัดที่ 3

- ด - ด	- ด - ด	- ด - ด	- ด - ด	- ช - ล	-- ด ด	- ม - ร	-- ด ด
--- ฟ	--- ด	--- ฟ	--- ด	- ร - ม	- ด --	- ม - ร	- ด --

การเคลื่อนที่ของทำนองในบรรทัดที่ 1 วรรคแรกพบว่าในห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำ เสียง “ช” ไปที่เสียงสูง เสียง “ด” และเคลื่อนที่ต่อไปในระดับเสียงสูงคือ “ด ร ม” ห้องที่ 3 มีการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงสูงมาที่เสียงต่ำ และเคลื่อนทำนองต่ำลงมาที่เสียง “ด” ในท้ายห้องที่ 4 และวรรคหลังพบว่าทำนองมีการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปสู่เสียงสูงคือจากเสียง “ช” ซึ่งพบว่าเป็นเสียงลูกตกของทั้ง 3 ห้องคือห้องที่ 5 ห้องที่ 6 และห้องที่ 7 ไปยังเสียง “ด”

บรรทัดที่ 2 มีการเคลื่อนที่ของทำนองในวรรคแรกห้องที่ 1 ไปห้องที่ 2 ในลักษณะเสียงต่ำไปเสียงสูงคือจากเสียง “ซ ด” ไปที่เสียง “ร ม” จากนั้นในห้องที่ 3 เสียง “ซ ม” เป็นเสียงสูงที่เคลื่อนที่ไปยังเสียงต่ำ คือเสียง “ร ด” และในวรรคหลังพบว่าเป็นสำนวนทำนองที่มีลักษณะเป็นการทำโยน โดยเริ่มทำนองที่เสียง “ด” ก่อนจากนั้นเคลื่อนที่ทำนองไปที่เสียง “ท” ซึ่งเป็นเสียงที่ระดับเสียงต่ำกว่าเสียง “ด” เป็นเช่นนี้ 2 ครั้ง แต่ครั้งที่ 2 นั้นจังหวะของตัวโน้ตจะกระชั้นกันมากกว่าครั้งแรก จากนั้นการเคลื่อนที่ของทำนองจะเน้นย้ำที่เสียง “ด” และจบทำนองของโยนเสียงโดนี้ด้วยการซ้ำทำนอง ซ้ำเสียงหรือมีทำนองที่เสียงหลักยืนอยู่ที่เสียง “ด” โดยมีเสียง “ฟ” สลับ

ทำนองเดี่ยวซอด้าง

กลุ่มลูกโยนที่ 9 เสียง “โด”

บรรทัดที่ 1

ร ม ซ	ฟ ม ร		ร ม	ฟ ซ ล	ร ม ฟ	ร ม	ร
ด	ด	ท ล ซ ล	ท ด	ด	ท	ด ล	ท ด ด

บรรทัดที่ 2

ร ม	ซ ร ม ซ	ร ม ซ ล			ร ม	ซ ล ซ ม	ซ ร ม
ซ ด			ด ซ ล ด	ซ ล ท ด	ท ด		- ด

บรรทัดที่ 3

				ร ม	- ซ ล ซ ร	- ม ร ซ	
--- ซ	--- ร ด ล	- ซ - ด	- ท - ด	-- ด		- ด	- ท - ด

ทำนองในวรรคแรกของบรรทัดนี้พบว่าเป็นทำนองที่เป็นสะพานเชื่อมเสียง ระหว่างโยนเสียง “มี” กับโยนเสียง “โด” ซึ่งเป็นโยนสุดท้ายของการดำเนินทำนองเดี่ยวซอด้าง

ในโยนที่ 7 เสียงโด นี้ บรรทัดที่ 1 วรรคแรกพบที่มีการเคลื่อนที่ของทำนองสู่เสียงสูงในห้องที่ 1 จากนั้นเคลื่อนที่ทำนองลงในเสียงต่ำในห้องที่ 2 และห้องที่ 3 ก่อนจบวรรคด้วยการเคลื่อนที่ทำนองไปสู่เสียงสูง ที่เสียง “ม” วรรคหลังมีการเคลื่อนที่ของทำนองในแต่ละห้องเป็นแบบเสียงสูงลงมาที่เสียงต่ำโดยจะสังเกตเห็นว่าเสียงลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละห้องนั้นจะเป็นเสียงที่ต่ำกว่าการดำเนินทำนองภายในห้องเพลงนั้น ๆ

บรรทัดที่ 2 พบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองวรรคแรกนั้นมีการเคลื่อนที่ที่เริ่มจากเสียงต่ำไปเสียงสูง และพบที่มีการเคลื่อนที่สู่เสียงสูงเรื่อย ๆ จนในห้องที่ 4 มีการเคลื่อนที่ใน

ระดับเสียงต่ำ และทำนองในห้องที่ 4 นี้จะพบว่าถ้าเราทำนองมาตั้งแต่ห้องที่ 1 ทำนองห้องที่ 4 และเป็นเสียงจากช่วงเสียงพิเศษในสายเอก ตามลักษณะทั่วไปของการเคลื่อนที่ ทำนอง แต่ ณ ที่นี้ในห้องที่ 4 เป็นเสียงจากช่วงเสียงปกติ ในข้อนี้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าคง เพราะต้องการความสะดวกในการบรรเลง และเพื่อการส่งต่อไปยังทำนองต่อไปในวรรคหลัง ซึ่งเริ่มการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำสุดในระดับเสียงของซอด้วงไล่ขึ้นสู่เสียงสูง และเคลื่อนที่ทำนองลงสู่เสียงต่ำในทำยวรรคหลัง

บรรทัดที่ 3 เป็นบรรทัดจบของเพลงเดี่ยวกราวใน ทางซอด้วง และพบว่าในบรรทัดนี้ มีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำ ไม่ใช่เป็นการเก็บอย่างทำนองก่อนหน้านี้ โดยพบว่าในห้องที่ 1 มีการเคลื่อนที่ของเสียงลงสู่เสียงต่ำในห้องที่ 2 ส่วนห้องที่ 3 ห้องที่ 4 มีการเคลื่อนที่ของทำนองภายในห้องจากเสียงต่ำไปเสียงสูง และในวรรคหลังพบว่าการเคลื่อนที่ภายในวรรค ในลักษณะของการเคลื่อนที่ทำนองจากเสียงต่ำในห้องที่ 6 สูเสียงที่สูงในห้องที่ 7 จากนั้นมีการเคลื่อนที่ของเสียงลงสู่เสียงต่ำ เสียง “ด” ในห้องที่ 7 และจบลงด้วยการเคลื่อนที่ทำนองสู่เสียงโดอีกครั้งในห้องที่ 8

การเคลื่อนที่ของทำนองหลักและทำนองเดี่ยวซอด้วงในโยนเสียง “โด” ซึ่งเป็นโยนเสียงสุดท้ายที่มีการนำมาทำเป็นทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้น พบว่าทำนองทั้งสองมีการเคลื่อนที่ของทำนองไปในทิศทางที่ต่างกัน แต่ยังคงมีเสียงของลูกตกหรือเสียงสุดท้ายของแต่ละประโยคและแต่ละวรรคเหมือนกันที่เสียง “ด” และเนื่องจากทำนองเดี่ยวซอด้วงจบการสร้างทำนองเพียงเท่านี้จึงพบว่าการสร้างทำนองในประโยคสุดท้ายหรือบรรทัดสุดท้ายในลักษณะให้ความรู้สึกว่าจบ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงกับทำนองหลัก ในเพลงกราวในซึ่งเป็นหน้าพาทย์เพลงหนึ่ง และเป็นเพลงประเภทโยนในครั้งนี้ พบว่าการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงนั้นสร้างให้จบเพียงแคโยนเสียง “โด” ในกลุ่มลูกโยนที่ 9 เพียงเท่านั้น มิได้มีการสร้างทำนองเดี่ยวซอด้วงต่อในโยนต่อไป ซึ่งถ้าพิจารณาถึงโครงสร้างเพลงไทยโดยส่วนใหญ่แล้วจะพบลักษณะของการจบเพลงประการแรกคือ การใช้เสียงขึ้น (ที่เป็นเสียงหลัก) เป็นเสียงจบแล้วจะให้ความรู้สึกว่าการจบเพลงนั้นได้จบลงอย่างสมบูรณ์ แต่ถ้าเปลี่ยนไม่ใช่เสียงที่ขึ้นเป็นเสียงเป็นเสียงจบ จะให้ความรู้สึกว่าการจบเพลงนั้นยังไม่จบ และประการที่ 2 เพลงไทยส่วนใหญ่จะจบทำนองเพลงด้วยเสียงแรกของกลุ่มเสียงปัญจมูลในกลุ่มเสียงนั้น เช่น กลุ่มเสียง “ด” มีกลุ่มเสียงปัญจมูลคือ ด ร ม X ซ ล X การสร้างทำนองเพลงก็จะสร้างให้จบลงที่เสียง “ด” แต่ถ้าเป็นเสียงอื่นที่ไม่ใช่เสียง “ด” จะให้ความรู้สึกว่าการจบเพลงนั้นยังไม่จบ ในส่วนของเพลงกราวในนี้ก็เช่นกัน เป็นการยากที่จะหาหลักฐานมายืนยันว่าเพราะเพลงนี้มีเสียงขึ้นที่เสียง “ด” จึงจบที่เสียง “ด” ตามอย่างเพลงไทยหลายเพลง เพราะหากมีการสร้างทำนองเดี่ยวต่อไปจบทำนองหลัก ทำนองของเดี่ยวซอด้วงก็จะจบที่เสียง “ร” ซึ่งเป็นเสียงที่ให้

ความรู้สึกว่าจบอย่างไม่สมบูรณ์ ที่กล่าวมานี้จะผิดก็หาใช่ เพราะทำนองหลักของเพลงนี้ก็ยังจบลงที่เสียง “ร” ดังนั้นจากการศึกษาวิเคราะห์เพลงกราวโนแล้วนั้นทำให้ผู้วิจัยได้ข้อสรุปในหัวข้อต่าง ๆ คือ

1. ทำนองหลักของเพลงกราวโนแบ่งเป็น 9 โยน และส่วนของเนื้อเพลงกราวโน 2 ส่วน ดังนี้

- 1.1 ทำนองโยนเสียง “ด” 3 ครั้ง
- 1.2 ทำนองโยนเสียง “ร” 2 ครั้ง
- 1.3 ทำนองโยนเสียง “ม” 1 ครั้ง
- 1.4 ทำนองโยนเสียง “ฟ” 1 ครั้ง
- 1.5 ทำนองโยนเสียง “ล” 1 ครั้ง
- 1.6 ทำนองโยนเสียง “ท” 1 ครั้ง
- 1.7 ทำนองส่วนเนื้อเพลงกราวโน 2 ส่วน
- 1.8 ทำนองเชื่อมโยนเสียง “เร” กับโยนเสียง “ที” และโยนเสียง

“ฟา” กับเสียง “โด”

โดยมีการเรียงลำดับเสียงที่โยนและเนื้อเพลงกราวโน คือ

1. โยนที่ 1 เสียง “โด”
2. โยนที่ 2 เสียง “เร”
3. เนื้อเพลงกราวโน เนื้อที่ 1
4. เนื้อเพลงกราวโน เนื้อที่ 2
5. ทำนองเชื่อมโยนเสียง “ที”
6. โยนที่ 3 เสียง “ที”
7. โยนที่ 4 เสียง “มี”
8. โยนที่ 5 เสียง “ลา”
9. โยนที่ 6 เสียง “ฟา”
10. ทำนองเชื่อมโยนเสียง “โด”
11. โยนที่ 7 เสียง “โด”
12. โยนที่ 8 เสียง “โด”
13. โยนที่ 9 เสียง “เร”

2. การสร้างทำนองเดี่ยวขอด้วงจบลงที่โยนเสียง "โด" ในโยนที่ 7 และในครั้งนี ผู้วิจัยได้สันนิษฐานถึงเหตุที่ทำนองเดี่ยวขอด้วงได้จบลงเพียงเท่านี้ไว้ 2 ประการ คือ ประการแรกเพลงกราวโนเป็นเพลงที่มีเสียงขึ้นที่ถูกสมมติให้มีชื่อว่าเสียง "โด" โดยมีลักษณะของเพลงเป็นเพลงลูกโยน และมีโยนแรกเป็นโยนเสียง "โด" จากนั้นเปลี่ยนไปยังเสียงอื่น ๆ และมาถึงการโยนเสียง "โด" อีกครั้ง ในการโยนครั้งที่ 7 ซึ่งการโยนเสียง "โด" ในโยนที่ 7 นี้มีใช้เสียง "โด" ในระดับเสียงเดียวกับเสียง "โด" แรก แต่เป็นเสียง "โด" ในระดับเสียงที่สูงกว่าเสียง "โด" เสียงแรกในลักษณะของเสียงสูงคู่ 8 โดยผู้วิจัยสันนิษฐานว่าเหตุที่การสร้างทำนองเดี่ยวขอด้วงให้จบลงเพียงเท่านี้ในโยนที่ 7 นั้น เป็นเพราะครูท่านมีความเห็นว่าเหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นเสียงโยนในโยนที่ 1 แม้ว่าจะเป็นเสียงที่สูงกว่าในลักษณะของเสียงคู่ 8 เพราะหากมีการสร้างทำนองเดี่ยวต่อไปอีกจนจบทำนองที่โยนเสียง "เร" นั้น จะให้ความรู้สึกว่าทำนองนั้นจบลงแบบไม่สมบูรณ์ และประการที่ 2 คือขอด้วงการจบทำนองเดี่ยวลงที่เสียง "โด" ในโยนที่ 7 นั้น เป็นว่าเสียง "โด" นี้ให้ความรู้สึกว่าจะจบ ตามการจบเพลงของเพลงไทยส่วนใหญ่ ที่ใช้เสียงหลักในการขึ้นเพลงเป็นเสียงจบ

3. โยนเสียงต่าง ๆ นั้น พบว่าการสร้างทำนองของเดี่ยวขอด้วง มีการสร้างทำนองที่มีจังหวะหน้าทับยาวกว่าหรือมากกว่าทำนองหลัก ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากโยนที่ 1 เสียง "โด" หรือโยนที่ 2 เสียง "เร" แต่ก็มีทำนองเดี่ยวขอด้วงที่สั้นกว่าทำนองหลักคือในกลุ่มทำนองเชื่อมโยนเสียง "ที"

4. การเคลื่อนที่ของทำนองเพลงกราวโน ในทำนองหลักและทำนองเดี่ยวขอด้วง มีการเคลื่อนที่ของทำนองไปยังจุดมุ่งหมายที่เป็นเสียงเดียวในแต่ละโยน และมีการเคลื่อนที่ของทำนองที่ซ้ำกันอยู่บ่อยครั้ง ทั้งทำนองที่เป็นการซ้ำประโยค และทำนองที่เป็นการซ้ำวรรค

5. เพลงกราวโน ในฐานะของเพลงหน้าพาทย์ที่ประกอบอยู่ในเพลงชุดโหมโรงเย็นมีการตีหน้าทับต่างจากการตีประกอบการบรรเลงเดี่ยว

6. จังหวะฉิ่งของเพลงกราวโนตีเหมือนกันทั้งในทางของทำนองหลัก และทางเดี่ยว แต่หน้าทับหรือกลองมีการตีที่ต่างกัน